

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

OBMOČJE

KJE JE ZNANOST

Se v pripravi družbenih dogovorov o splošni in skupni porabi je razmah znanstveno-raziskovalne dejavnosti uvrščen med prednostne naloge družbenega in gospodarskega razvoja Slovenije. Zato, ker lahko znanstvena in raziskovalna dejavnost neposredno povečujeta proizvodnjo, storitost dela, boljšo organizacijo dela in še cel kup kakovostnih kazalcev najboljšega gospodarjenja in samoupravljanja. Če bi pogledali zakon o zaključnem republiškem proračunu za leto 1973 bi tudi videli, da je lani samo sklad Borisa Kidriča dobil za raziskovalno dejavnost 13 starih milijard. To pa niso bila edina sredstva, ki smo jih v združenem delu namenjali za znanstveno, raziskovalno, novatorsko dejavnost. Najbrž teh sredstev še ni dovolj in prav gotovo tudi nismo dovolj seznanjeni s tem, za kakšno znanost, s kakšnimi izsledki jih uporabimo. Res je tudi, da imamo v Sloveniji premalo aplikativnih raziskav in da se pomazna družbeno-gospodarska območja v Sloveniji ne morejo pohvaliti z dovolj razvito znanstveno-raziskovalno dejavnostjo, ki bi zrasla iz tesne povezanosti osrednjih znanstvenih ustanov z bazo. Z družbenim delom.

Te ugotovitve bi zaslužile skrbnejšo razčlenitev. Kajti tudi celjsko območje se s stanjem in razvojem raziskovalne dejavnosti še zdaleč ne more pohvaliti — če imamo nekaj svetlih primerov (predvsem inštitut v Berezadu).

V delovnih organizacijah imajo zelo skromno število stroškov z nalogami s področja raziskav in znanosti (službe za organizacijo, načrtovanje in razvoj, sektorji ekonomsko-tehniških raziskav, razvojni oddelki, razvojno-konstruktivski oddelki, službe marketinga itd.). Res se v zadnjem času razmere popravljajo. Vendar še prepočas. Naloge različno zasnovanih razvojnih in raziskovalnih služb so izključno usmerjene na področje tehnike, tehnologije, proizvodnje, ekonomskih raziskav ni mnogo, socioloških pa sploh ni. Tako stanje se posledično kaže v oblikovanju razvojnih načrtov, v preslabem prilagajanju tržnim razmeram, v uvajanju nove tehnologije, v vnašanju licenc in patentov in podobno.

Novatorstvo in znanstveno-raziskovalno delo je na celjskem območju nerazvito in ga tudi nihče stalno ne spremlja, ne spodbuja in ne dovolj nagraduje. Lahko bi k tej stvari navedli še nekaj podatkov — da nimamo zadosti magistrsko izobraženih kadrov, da je podiplomski študij v delovnih organizacijah bolj naključen in da tokovi znanstveno-tehniške revolucije samo narahlo vdirajo v našo miselnost in neposredno politično delo.

V znanstveni politiki bi morali še posebej spremljati razvoj najnovejših znanstvenih disciplin (kibernetika, informatika, itd.). Omogočiti bi morali pretok najpomembnejših tehnoloških dosežkov v proizvodnjo in skladno z modernizacijo raziskovalnega dela združiti na območju vse zmogljivosti in kadre. Okrepiti bi morali delo na področju ekonomskih in socioloških raziskav. Izoblikovati bi morali torej tako samoupravno politiko na področju raziskovalnega dela, ki bi zmogla povčati delež sredstev za to dejavnost, združiti znanstveno-raziskovalni kade in spodbuditi razvoj razvojnih, raziskovalnih in drugih podobnih služb.

To je ena najpomembnejših nalog združenega dela na celjskem območju.

Kdo je tisti, ki bi lahko pripravil prvi dogovor o tem, kako bo združeno delo območja pristopilo k uresničevanju te prednostne naloge našega družbenega razvoja.

JOZE VOLFAND

LJUBO JASNIČ V SLOVENSkih KONJICAH

Danes bo obiskal Slovenske Konjice predsednik republiške konference Zveze mladine Slovenije Ljubo Jasnič. Prisostvoval bo razširjeni seji predsedstva občinske konference ZM Slovenske Konjice in se s člani pogovarjal o pripravah na IX. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije. Iz Konjic bo odšel Ljubo Jasnič v Maribor, kjer se bo srečal s tamkajšnjimi mladinci.

D. S.

Z UREDNIKOVE MIZE

Medtem ko velja za skoraj polovico članov uredništva prijetno počitniško vzdušje, seveda, če ga ne moti slabo vreme, je znotraj redakcije več kot delovno vzdušje. Navzlic hvaležni pomoči praktikantov, tistih, ki s prvimi koraki vstopajo v časnikarski poklic.

Naj vas v tem kratkem pismu posebej opozorim na igro v našel tedniku in seveda na možnosti, ki jih imate, če v njej sodelujete, da se uvrstite med potnike za potovanje v Varšavo. Sledite pozivu in razpisu, kajti nagradna igra se počasi bliža koncu. Lahko vam bo žal, če boste zamudili ponujeno roko.

In še nekaj mi leži na srcu. Naj zapišem, da so v teku tudi zadnje priprave na vrsto prireditelj in akcij v počastitev dvajsete obletnice našega radia. Nekatere od njih bodo zajele tudi vas, predvsem pa poslušalce. Zato sledite našemu tedniku pa tudi sporedu celjskega radia.

Lep pozdrav!

VAS UREDNIK

BORCI PETE PREKOMORSKE BRIGADE so tridesetletnico ustanovitve brigade počastili skupaj z občani in delovnimi ljudmi celjske občine, ki so imeli dvajsetega julija svoj praznik. Zbor brigade in raport. Komisar brigade Silvo Horvat poroča prvemu komandantu glavnega štaba NOV Slovenije Francu Leskošku-Luki. Na proslavi pa so se poleg borcev zbrali še člana predsedstva SRS Tone Bole in Jože Lončarič, podpredsednik izvršnega sveta Slovenije Zvone Dragan, delegacije bratskih občin Čuprije, Doboja in Siska in drugi.

Foto: Milan Božič

Kongres sindikato v Celju

Predsedstvo plenuma Zveze sindikatov Slovenije je na svoji seji med petimi predlaganimi mesti, v katerih bi lahko bil letošnji kongres slovenskih sindikatov, izbralo Celje. Dne 7. in 8. novembra bo Celje torej zaživel v duhu kongresa, ki za Celje ne pomeni samo velikega priznanja dosežkom naših sindikatov, ampak udi velike obveznosti, da bo gostoljubno sprejelo delegate, poskrbelo za njihovo dobro počutje in omogočilo kar najboljše delo.

Ceprav je nekoliko prezgodaj, da bi govorili o tem, kakšno vsebino bo imel kongres ZSS, je več ali manj jasno, katerim področjem bo kongres posvetil največ pozornosti. Predsednik občinskega sveta ZS Celje Ivan Kramer nam je povedal, da bodo v priprave vključeni vsi občinski svetil ZS, ki bodo v posebnih vprašalnikih zapisali, katerim temam bi bilo treba posvetiti največ pozornosti.

Brez dvoma lahko že danes zapišemo, da bo kongres potrdil reorganizacijo sindikatov in sprejel več resolucij. Resolucije bodo zajele, kot je povedal Ivan Kramer, vsotisto problematiko, ki danes tare delovnega človeka tako na delovnem mestu kot v prostem času.

Kongres bo dal svoj prispevek tudi razpravi o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov, kar je prav v teh mesecih temeljna tema razprav v sindikatih. Lahko trdimo, da bo prav temeljita obdelava tega področja ena temeljnih nalog kongresa.

Branko Stamejčić

ZA KOZJANSKO

V solidarnostno akcijo za pomoč po potresu prizadetemu območju v šentjurski in šmarški občini se je s posebno pozornostjo vključil tudi kolektiv štorske železarnice, še zlasti, ker dela v železarni veliko ljudi prav s tega območja. Tako so vsem prizadetim članom kolektiva odobrili plačan dopust, prizadetim območju pa so poslali okrog 100 ton betonskega železa. V solidarnostni sklad so namenili tudi enodnevni zaslužek vseh zaposlenih, ki znaša okoli 22 milijonov starih dinarjev.

MU

Za odpravo škode na potresnem območju Kozjanskega je zveza skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Slovenije na svoji zadnji seji dodelila tri milijone 170 tisoč dinarjev občini Sentjur in Šmarje. Ta sredstva je vzela iz sklada pozavarovanja in so bila dodeljena le kot akontacija prizadeti zdravstveni službi v občini in tamkajšnjemu prebivalstvu. O nadaljnji dodelitvi sredstev bo republiška skupnost zdravstvenega varstva in zavarovanja še razpravljala.

Z. S.

NA DOBRNI ZA PRAZNIK CELJSKE OBČINE

PONOSNI IN ZADOVOLJNI

Sobota, dvajseti julij. Dobrna v soncu, cvetju in zastavah. Dobrna je toplo in lepo sprejela udeležence osrednje proslave v počastitev praznika celjske občine. Gostoljubno pa je pozdravila zlasti borce Pete prekomorske brigade, ki so ob letošnjem prazniku v spomin na ustanovitev Prve celjske čete slavili trideseto obletnico ustanovitve svoje brigade; le-ta ima svoj domičil v Celju.

Osrednja proslava se je za-

»Kljub velikim uspehom pa v našem razvoju vendarle ni šlo vse gladko, premočrtno, brez krčev, brez napak pa tudi groženj in poskusov zunanjih sil, da bi zavrele ali onemogočile našo izvirno pot v socializem. Toda kontinuiteta revolucije, ki smo jo začeli leta 1941 in nadaljevali po osvoboditvi, ni bila nikoli resno ogrožena ali pretrgana. Naše revolucionarno gibanje ni nikoli zapustilo jasno določene smeri socialne osvobo-

bo celovitosti ozemlja in nedotakljivosti meja. Mi smo tudi zaradi nekaterih dogodkov v svetu prisiljeni nenehno krepiti obrambno moč naše socialistične skupnosti, da bi v skladu z geslom »tujega nočemo, svojega ne damo« bili vedno pripravljeni, da za vsako ceno branimo naše meje in pridobitve socialistične revolucije...

Ob pogledu na prehojeno pot pa nas redno spremljata tudi ponos in zadovoljstvo, da smo lahko doživljali to izjemno pomembno obdobje naše zgodovine, da smo sodelovali v tem boju in vgradili tudi del lastnih naporov v zgradbo nove Jugoslavije. In končno spremlja nas tudi spoznanje velike odgovornosti in dolžnosti, da na pridobitvah narodnoosvobodilnega boja dosledno uresničujemo cilje, za katere so se borili in umirali borci naše revolucije.

In potem, kot že nekaj let na takih praznikih — podeli-

tev Šlandorvih nagrad. Letos so jih dobili: Muzej revolucije, Novi tednik in radio Celje, prof. Anton Aškerc, dr. Leon Berlic in Albin Lesjak.

Letošnje slavje so izkoristili še za podelitev prvih priznanj samoupravljalca. Ta odličja so dobili: Stane Berglez (Kovinotehna), Mirko Doberšek (EMO), Stane Keblič (bolnišnica), Rozika Kranjc (Toper), Franc Lotrič (Zlatarna), Rudi Peperko (predsednik komisije za pregled splošnih aktov), Veljko Repič (Metka), Franc Vrhnjak (Ingrad) in Friderik Zaberl (postaja milice).

V tretje gre rado. Visoko odlikovanje, red dela z zlatim vencem, je dobil Komorna moški zbor za uspešno petindvajsetletno delo.

In potem godba in pesem, pa ples in veliko dobre volje, sproščenosti in dosti spominov na tiste čase pred mnogimi leti. MILAN BOŽIČ

ŠLANDROVE NAGRADE

prof. Anton Aškerc

dr. Leon Berlic

Albin Lesjak

K. Mejvšek za muzej NOB

Jože Volfand za Novi tednik in Radio Celje

Novo avtomatsko telefonsko centralo je odprl predsednik IS skupščine občine Celje Marjan Ašič in za otvoritveni pogovor poklical inženirja Dušana Burnika. Foto: D. Medved

čela s prihodom borcev Pete prekomorske brigade na prireditveni prostor. Na čelu bojne zastave. Za njimi pa 415 nekdanjih prekomorcev. Korak še vedno strumen. Leta ga niso opešala. Tudi tu in tam sivi lasje ne. Ob spominih se je človek pomladil in vrnil v tiste dni...

Mirno! Raport. Komisar brigade Silvo Horvat ga je predal prvemu komandantu glavnega štaba partizanske vojske Slovenije Francu Leskošku-Luki.

In spet je v senci dreves zadonel: smrt fašizmu — svoboda narodu!

Na govorniški oder je stopil predsednik celjske občinske skupščine, prof. Jože Marolt:

»Zbrali smo se, da proslavimo kar tri pomembne dogodke iz narodnoosvobodilnega boja: dvajseti julij, dan vstaje slovenskega naroda in trideseto obletnico ustanovitve Pete prekomorske brigade.«

Ko je orisal značilnost vseh treh mejnikov, je dejal:

ditve delavskega razreda in delovnih ljudi, samoupravljanja in izgradnje socializma. Tudi to je nedvomno ena izmed velikih zgodovinskih zaslug ZKJ s tovarišem Titom na čelu.

S tako politiko bomo nadaljevali tudi v prihodnje. Nova ustava in deseti kongres ZKJ sta v tej smeri odprla široke perspektive, ustvarila boljše pogoje za dosledno uresničevanje samoupravnih pravic delovnih ljudi in jasno opredelila naše naloge...

Okrepiti bo treba tudi nekatere moralne vrednote naše revolucije, prakso in norme ravnanja, ki ustrezajo naravi samoupravne socialistične družbe. Ne moremo se namreč pomiriti s pojavi, ki maličijo humani značaj socialističnih družbenih odnosov, s pojavi nepoštenja in poskusi privatizacije družbene lastnine, s pojavi socialne diferenciacije in neopravičenega prisvajanja rezultatov tujega dela...

Pred nami stoji končno tudi naloge v zvezi z obrambo pridobitev revolucije, obram-

DELEGATSKE POTI

SKUPINE DELEGATOV

Ze ob pripravah na volitve in ob seznanjanju o bistvenih novostih delegatske sistema je ves čas ostala nekje v ozadju delegatska zveza — od delegacije do republiške skupščine. Skupščina SRS, to vemo, sestavljajo trije zbori — zbor občin, zbor združenega dela in družbenopolitični zbor. V nobenega od teh zborov pa ne delegirajo delegatov delegacije, pač pa smo se v novem ustavnem sistemu odločili za novo samoupravno skupščino — to je skupina delegatov, ki izbere iz svoje sredine delegate za sejo zbora združenega dela. Delegati družbenopolitičnega zbora so stalni. Na sejo zbora občin pa gre vselej eden izmed članov vseh delegacij v občini ali kdo izmed družbenopolitičnega zbora občinske skupščine — a tudi

delegata za zbor občin izbere skupina delegatov. Skupine delegatov predstavljajo več področij združenega dela — gospodarstvo, socialno in zdravstvo, kulturo in prosveto, obrtno dejavnost, državno upravo, družbenopolitične dejavnosti in društva. Sestavljajo jih delegati več občin, kar na določen način otežuje delo ali bolje — prav to dejstvo bi moralo vplivati na dobro pripravo stališč do skupščinskega gradiva. Delegati bi morali že v svojih občinah opraviti prve pogovore in izoblikovanje stališč o posameznih točkah dnevnega reda. Prva srečanja skupin delegatov kažejo na značilne začetne težave. Ne le zaradi preobsežnega gradiva in preobširnega dnevnega reda seje zbora združenega dela. Pač pa

še v večji meri zato, ker člani skupin delegatov še niso uspeli na kakovostno nov način izpeljati prvi del svoje naloge — zbir mnenj in stališč v občini, nato pa v drugi fazi usklajevanje v skupini delegatov. Prejšnji teden so se na primer za včerajšnje zasedanje republiške skupščine sestale vse skupine delegatov na celjskem območju. Teme zasedanja so bile zahtevne — med drugimi tudi ocena gospodarskih gibanj v Sloveniji in ocena družbenega dogovarjanja o splošni skupni porabi. V skupini delegatov za gospodarstvo so postavili nekaj vprašanj in predlogov — o politiki cen, o usmerjenosti bančnih kreditov ter o zagotavljanju usmerjenosti stanovanjske izgradnje. V skupini za šolstvo je

Jože Gluk upravičeno vprašal, zakaj skupščinsko gradivo ne temeljuje, kakaj zamujajo z gradnjo avtoceste Hudinja—Arja vas in kakaj bodo z deli končali šele leta 1976, ne pa prihodnje leto. Tudi na drugih sejah skupin delegatov so pripravili nekaj koristnih predlogov. Vendar pa je očitno, da skupine delegatov šele iščejo pravo podobo dela. Se vedno bolj vztrajajo na predstavniskem kot delegatskem razmerju, ki zahteva bistveno obogateno oblikovanje stališč v matičnem delovnem okolju. Nova tema torej, ki nakazuje vprašanja o tem, kako tudi v republiško skupščino »pripeljati« verno in kakovostno izražena interes delovnega človeka in občana.

A. MARINC IN F. ŠETINC

MED BRIGADIRJI...

Brigadirji mladinske brigade Kozjansko presenečeni, ko sta obiskala sicer že stara, so bili v četrtki prireditev predsednik IS SRS Andrej Marinc in sekretar CKZKS Franc Setinc. Skupaj s predstavniki obeh skupin. Šmarje pri Jelšah in Sentvid pri Planini ter predsednik republiške konference mladine Slovenije Ljubom Jasniciem in komandantom brigade, Zlatom Vogričem, sta se najprej odpravila v Sentvid pri Planini, kjer sta se zanimala za delovanje specializirane brigade Dr. Jože Potrč, ki je sestavljena iz študentov višjih in visokih šol. To je brigada, ki je prva te vrste v Jugoslaviji in druga v Evropi. Razumljivo je, da sta se oba predsednika še posebej zanimala za delo te brigade in pri tem naglasila, da je treba takšne oblike brigadirskega življenja dopolnjevati in vzpodbujati.

Takšne akcije bo brez dvoma treba še organizirati, bi pa jih morali — to je obveza nas vseh — dolgoročneje načrtovati in jim določiti nov, prožnejši sistem financiranja, je v pogovoru z brigadirji poudaril Andrej Marinc. Skupaj s Francem Setincem sta si ogledala še traso bodoče ceste Gračnica-Ledinščica.

Tik pred odhodom sta se s predstavniki obeh občinskih skupščin pogovar-

jala še o posledicah potresa, pri čemer sta se najbolj zanimala za problem šol. Po vsej verjetnosti tega ne bo mogoče rešiti do začetka šolskega leta, vendar bo treba najti druge, ustreznejše rešitve. Takšno je bilo mnenje obeh gostov, ki sta hkrati tudi zadržala, da sta prepričana, da bo Slovenija še naprej solidarna, da se bodo posledice potresa čimprej odpravile.

Na območju, ki sta ga obiskala gosta, so trenutno štiri mladinske brigade: Dr. Jože Potrč, Kozjanske-

ga odreda, Šlandrova in 10. ljubljanska. Brigade grade vododod in cesto, specializirana pa opravlja patronažno službo na terenu, vodi otroške vrtnice — na Prevorju, v Kozjem, Lesičnem in na Planini pri Sevnici, opravlja sanitarne preglede in ugotavlja socialno stanje prebivalstva. Zunaj delovnega časa pomagajo prebivalstvu pri rednih kmečkih opravilih.

V pogovoru z Ljubom Jasniciem smo izvedeli, da bosta v naslednjih mesecih prišli na Kozjansko še dve brigadi, dolžnost občin pa

je, da napravijo natančne programe. Ti dve brigadi bosta pomagali prebivalcem, prizadetim zaradi potresa. Brigadi bo v celoti financirala Zveza mladine, v njej pa bodo ključavnice, zidarji in električarji.

Za konec velja še poudariti misel Franca Setinca, ki je na posvetu na Planini dejal, da se bodo v prizadevanjih, da se čimprej odpravijo posledice potresa, morali najmočnejše pač angažirati domači komunisti, ki morajo biti v neprenehni akciji.

Milenko Strašek

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

PROF. ZORAN VUDLER, TAJNIK CELJSKE TURISTIČNE ZVEZE

Četudi so poročila informacijske službe vaše zveze o zasedenosti turističnih kapacitet, zlasti pa števila gostov, ugodna, se vseeno poraja nekaj vprašanj.

Napovedi o letošnji turistični buri na celjskem območju so lepe. Toda, dejstvo je, da temeljito predvsem na uspehih, ki jih dosegajo zdravilišča. Kako pa se v teh predvidevanjih in tudi v dosedanjih konkretnih pokazateljih kažejo druga območja kot npr. Gornja Savinjska dolina, Goite in kako domači turizem? Človek dobi nehote vtis, da tu ni bistvenih korakov naprej. Zato tudi vprašanje, kaj bi morali napraviti, da bi tudi to področje našega turističnega gospodarstva šlo v korak z zdraviliškim?

In še nekaj. V tem celotnem dogajanju imajo tudi tako imenovane turistične prireditve svoje mesto. Kako jih ocenjujete? Jih imamo dovolj ali premalo? Kako je s celjskimi poletnimi prireditvami? Ali imajo amaterski turistični delavci, ki se v večini primerov pojavljajo kot pobudniki in organizatorji takih prireditev, dovolj opore pri tistih, ki bi sicer bili dolžni, da jih prirejejo in kar je najvažnejše tudi financirajo? Ali ni v kratkem stiku na tej relaciji iskati tudi dejstvo, da je prireditev vse manj, ker jih družbene turistične organizacije same ne zmorejo pripraviti in ker ni pomoči pri tistih, ki imajo od njih materialne koristi?

MILAN BOŽIČ, novinar

MED BORCI V. PREKOMORSKE

IVAN SLOKAN, Celje: »Spomini so kjub vsemu lepi. V brigado sem prišel decembra, proti Splitu pa sem se napotil 4. novembra 1944 iz Anglije, kjer sem bil ujet, ker sem bil prej mobiliziran v nemško vojsko. Najbolj se spominjam dneva, ko sem do vratu bil v vodi, le desnica in brzostrelka sta bili v zraku. Še titovko mi je odnesla roka...«

FRANC MAVZOVEC-RISTO iz Ljubljane: »Bil sem načelnik brigade. Kaj bi govoril o spominih? Lepi so, kljub hudim časom. Zbolel sem in iz Italije ponovno prišel v brigado, ker v peti prekomorski sem bil že prej. Kar sem prišel iz druge enote. Prepričan sem v mlado generacijo, da bo znala graditi za nami, le pravilno jo moramo usmerjati.«

MARTIN ZUPANC, Jagoče pri Laškem: »V brigado sem prišel kot večina decembra 1944 v Splitu. Najtežje boje smo imeli okoli Gospiča in pa pod Turnom že v Sloveniji, kjer smo preprečevali vdor sovražnika na osvobojeno ozemlje. Tam sem bil tudi ranjen, še zdaj imam nekaj drobcov v kolenu. V spominu mi je ostal miting, ki so ga pripravili kulturniki v Gospiču.«

FRANCI ZIDARIČ, Pavlovci pri Ormožu: »V brigado sem prišel 1944 iz Barija, kamor sem prišel iz Afrike. Tako smo se zbrali iz vseh vetrov. Vozil sem vojaško opremo, tudi proti Kočevju, celo proti Bledu. Najtežje mi je bilo, ko so ustaši ubili mojega soseda in mu vrezali zvezdo na prsi. Mislim, da danes družba dobro gleda na probleme borcev.«

DRAGO MEDVED

VELENJE

PODPORA ENERGIJI

Na enodnevnem obisku v Velenju so bili predsednik IS SR Slovenije Andrej Marinc ter Janko Smole, Tone Bole in Jože Florjančič. Glavna tema razgovora je bila nadaljnji razvoj novoustanovljenega Rudarsko elektroenergetskega kombinata, ki naj bi zagotovil večino prepotrebne energije. Ker sama situacija ni najbolj rožnata, so se pogovori delegacije in predstavnikov REK »vrteli« v glavnem okoli tega, kako izboljšati oz. zagotoviti takšne pogoje, ki bodo omogočili daljnje dovolj energije. Največje težave so v rudniku, kjer trenutno potrebujejo okoli 200 rudarjev. Vsako leto upokojijo po 50 rudarjev 50 pa jih upokojijo zaradi določenih bolezni. Zanimanje za rudarski poklic je vedno manjše. Sedanja termoelektrarna skupaj s predvideno novo TE IV pa bo potrebovala veliko premoga. Tega bodo lahko napolnili le z zadostnim številom rudarjev in ustrezno mehanizacijo. Prav tem problemom bo potrebno v naslednjih mesecih posvetiti največ pozornosti in jih skupaj z odgovornimi organi v republiki in zvezi rešiti tako, da ne bomo čutili pomanjkanja energije kot osnovnega vira za vse ostalo.

Predsednik IS SR Slovenije Andrej Marinc (v sredini) je po pogovorih odšel tudi v jamo in se pri »stebri 8«, kjer je popolnoma mehanizirano čelo, pogovarjal z direktorjem TOZD rudnik Slavkom Janežičem (levo) ter delavci o pogojih rudarjev, tako delovnih kot življenjskih.

Tekst: Tone Vrabi
Foto: Lojze Ojsteršek

TRAKTORSKA PROIZVODNJA

ŠTORE NA STARTU

S pričetkom gradnje tovarne traktorjev v Storah, stopa kolektiv železarne nedvomno v eno izmed pomembnejših obdobij svojega razvoja. Skrbno pretehtana odločitev, ki so jo vsestransko preanalizirali tudi številni drugi gospodarski dejavniki, pa ni pomembna le za prizadevni kolektiv v Storah, temveč je izrednega pomena za celotno celjsko gospodarstvo. S traktorsko proizvodnjo, ki bo stekla v prihodnjem letu, se štorski kolektiv izredno močno povezuje tudi s celotnim slovenskim gospodarstvom, saj bo dobršen del velikih slovenskih delovnih organizacij tako ali drugače vključen v novo proizvodnjo.

Ni bilo potrebno malo naporov, da se v celoti realizira zamisel, ki bo v gospodarski polet mesta ob Savinji vnesla novega duha in poleta. Dolgotrajna prizadevanja Storočanov zaslužijo zavoljo tega vse priznanje, čeprav ni prvič, da so se železarji tako intenzivno vključevali v celotna gospodarska prizadevanja. Ker smo takorekoč tik pred startom gradnje nove tovarne traktorjev, je v zvezi s to novo pridobitvijo direktor železarne TUGOMER VOGA povedal naslednje:

»Delovna organizacija železarne Store se vključuje v zeleni program s proizvodnjo traktorjev, predvsem z namenom, da uresničuje del družbenoekonomske politike za povečanje kmetijske proiz-

vodnje. Razumljivo je, da je traktor zelo važen faktor v kmetijstvu, na eni strani kot pospeševalec, na drugi strani pa, če jih je premalo, kot omejitveni faktor. Železarne Store, sledoč ciljem srednjeročnega plana, je poskušala postaviti proizvodnjo traktorjev tako, da maksimalno vključuje svoje odlične, oca pet tisoč ton na leto, v višjo stopnjo predelave tako, da oži svoj proizvodni program in doseže večjo stopnjo donosnosti. Zakaj smo se odločili ravno za firmo FIAT in kooperacijo? Že leta 1972 smo sklenili kooperacijsko pogodbo, pogodbo o generalnem zastopstvu in konsignacijski prodaji traktorjev. Toda leta 1973 so naši samoupravni organi prinesli odločitev, da bi skušali doseči spremembo pogodbe o skupnih naložbah. To nam je uspelo in tako smo praktično 2. julija po pridobitvah vseh soglasij, pravnih, komercialnih, finančnih in bančnih, uspeli posel zaključiti in tako stajmo danes resnično pred realizacijo tega projekta, ki ga bomo pričeli graditi konec tega meseca. Na voljo so vsi projekti, usklajujemo še določeno tehnološko dokumentacijo in tako pričakujemo, da bi konec novembra prihodnjega leta, že dali prve traktorje iz naše proizvodnje.

Sovlagateljski princip smo prenesli tudi na naše domače koalicijske partnerje, med katerimi moram omeniti Ag-

Tugomer Voga

rotehniko, ki se vključuje kot sovlagatelj z eno milijardo dinarjev, nadalje bo vezanih trinajst slovenskih podjetij. Najpomembnejšo vlogo pri tem seveda zavzemajo slovenske železarne, med njimi se zlasti naš kolektiv z dobavo odličnih. Praktično lahko številne kooperante delimo v dva dela: prvi bodo na čistih pogodbenih odnosih, medtem ko bodo sodelovali z nami na podlagi sklenjenega samoupravnega sporazuma, tako da bomo del dobička, ki bo ustvarjen iz realizacije na tržišču, delili po vložnem delu. S tem želimo tudi uveljaviti nova ustavna dopolnila. Gre predvsem za odnose med proizvodnjo in trgovino, če smem tako reči, in da bi bil tu trajni interes, da se lahko usklajujejo predvsem interesi vseh naših kooperantov in končnega izvajalca železarne

Store oziroma tovarne traktorjev, v tem smislu, da se ob določeni ekonomiji lastnega dela doseže maksimalni ostanek dohodka in se ga potem deli po vložnem delu. Med najpomembnejše proizvajalce — kooperante lahko štejemo: TAM Maribor, STT Trbovlje, EMO Celje, ISKRA Kranj, SATURNUS Ljubljana, AVTOOPREMA Ptuj, TEHNOSTROJ in tako naprej.

Kot že rečeno, pričakujemo, da bodo naši napori kronani z uspehom in bi leta 1976 dali deset tisoč enot, od tega šest do sedem tisoč traktorjev na jugoslovansko tržišče, medtem ko tri do štiri tisoč gre nazaj v izmenjavo s tovarno FIAT za kompenzacijo uvoženih delov motorja in pa hidravlike. Smatramo, da smo z inoviranim traktorjem 350 dosegli največji uspeh, ker predstavlja dosežen vrhunec tehnike in pa, da železarne Store lahko izmenjuje tudi določene tehniške in tehnološke izkušnje s firmo FIAT, ki jih bo koristno uporabila pri svojem bodočem delu.

Kaj naj še dodamo? Morda velja ob besedah tovariša Voge zapisati le še to, da kolektivu iz Stor želimo, da bi v svojih prizadevanjih kar najbolj uspel ter tako ponovno prispeval nadaljnji pomemben delež tako k razvoju celjskega gospodarstva kot k hitrejšemu napredku naše celotne družbene skupnosti.

BERNI STRMCNIK

CENE

Obrazložitve o letošnjih gospodarskih gibanjih, ki v času potekajo v skupščinskih telesih, opozarjajo na dolga in zaposlenosti tudi na nekaj perečih težav. Med njimi na prvem mestu poudarjajo staro, že kar nekaj letnično bolezen našega gospodarstva — inflacijo.

Zdaj sredi leta je jasno, da porast cen ne bomo uspeli zadržati v mejah, predvidenih z Resolucijo letošnjem gospodarskem razvoju Slovenije — okoli 17 odstotkov. Ti okviri bi bili glede na potrebo po naglih stopnjah gospodarske rasti, ki jih dosegamo in glede na predvidevanja celo presegamo sprejemljivi. Če države OECD ocenjujejo, da se bodo ob precej nižjih stopnjah gospodarskega napredka kot jih mi znamujemo pri nas morale sprijazniti v povprečju na okrog 13-odstotno inflacijo, potem bi bili lahko tudi pri nas z nekaj odstotkov večjimi podražitvami lahko kar zadovoljni. Zal v tem ne bomo uspeli. Povsem jasno je, da moramo biti odločnejši v vseh naporih za uresničitev protinflacijskega programa in med njimi se nam zdi posebno pozornosti vredna doslednost pri uresničevanju v najvišjih družbenih telesih dogovorjenega sistema in politike cen.

Ne na 10. ampak že na 9. kongresu ZKJ je bil dosežen načelni dogovor, da moramo ob oblikovanju cen spoštovati predvsem tri dejavnike oziroma njihovo kombinacijo: razvojno politiko jugoslovanske družbe, strukturo in raven proizvajalnih sil ter cene na svetovnem trgu. Le v redkih primerih do zdaj so spoznavali proizvajalci vse to upoštevali, boljše rezultate lahko upoštevali, pa še takrat so navadno dolgo čakali v predalih administracije na njen blagoslov. Skratka, na področju cen je izredno močno čutili administrativne posege, čeprav nam izkušnje preprečujejo, da bi dokazujemo, da v samoupravnem gospodarstvu ne dajejo zaželenih sadov. Zato je razumljivo, da je strani združenega dela slišati tudi trditve, da bi bila inflacija manjša, če bi sistem cen prepustili predvsem samoupravno organiziranemu dogovarjanju gospodarstva. Ob tem pa se nam zdi predvsem zaskrbljujoče dejstvo, da občutni administrativni posegi v cene ne redko odvrtajo del naporov gospodarstva od normalnih prizadevanj na iskanje čimugodnejšega prostora pod soncem preko državne administracije. Taki tehniki obnašanja gospodarstva v preteklosti nikoli niso dali koristnih rezultatov.

Zato ocenjujemo, da morajo biti protinflacijski napori speljani učinkoviteje in tako kot smo se do zdaj govorili — da bo njihov glavni nosilec predvsem združeno delo. To velja tudi za sistem in politiko cen, v tem pa seveda ne mislimo, da država, organizirana na tako naprednih ustavnih načelih kot so naša v boju proti inflaciji nima pravega dela.

TONE KRASOVEC

EMO, METKA, AERO:
O MINULEM DELU

Občinski svet Zveze sindikatov Celje je bil iniciator nedavnega razgovora s predstavniki EMO, Metke in Aero, na katerem so se pogovarjali o uveljavitvi minulega dela v naših organizacijah združenega dela. Na razgovoru so sodelovali tudi predstavniki centra za samoupravno sporazumevanje in samoupravljanje pri republiškem svetu ZSS.

Glavni namen razgovora je bil v tem, da vsaj v nekaterih OZD na območju celjske občine konkretno pristopijo k razreševanju problemov minulega dela. Čeprav je o minulem delu kot novi kategoriji, bilo že precej razprav pa tudi pisanja, še nikjer niso uspeli zajeti bistva minulega dela. Vse odprte dileme v zvezi s praktično uveljavitvijo načel minulega dela bodo tako skušali razčistiti v konkretnih situacijah v delovnih organizacijah. Gre predvsem za vprašanje, kako materializirati minulo delo. Pionirsko delo na tem področju bodo torej pričeli v EMO, AERO in Metki, do katerih bodo v teh organizacijah prišli, pa bodo brez dvoma velika pomoč ostalim delovnim organizacijam, ki se s problemi minulega dela doslej še niso ubadale. V treh celjskih delovnih organizacijah bodo sedaj ustanovili posebne delovne skupine, ki bodo tesno sodelovale z občinskim sindikalnim svetom ter republiški strokovnimi institucijami, ki jim bodo pri njihovem delu pomagale.

Branko Stamejčić

SAMOUPRAVLJANJE

POT OBVEŠČANJA

Eden izmed temeljnih pogojev uresničevanja in razvoja naše samoupravne ureditve je obveščanje in obveščeno. Komunikacije so bistven del delovnega procesa, samoupravnih odnosov in predvsem samoupravnega odločanja ter element, ki omogoča kontrolo in realizacijo odgovornosti v družbi. Lahko rečemo, da so komunikacije živčni sistem vsake družbe. Se posebno pomembna pa postane obveščanje in obveščeno v našem delegatskem sistemu. Temeljni smisel delegatskega sistema je, da delovni človek neposredno po svojih delegatih odloča o vseh bistvenih vprašanih razvoja naše družbe. Če je temu tako, potem mora ta človek — sa-

moupravljaec, delegat, predvsem razpolagati z dobrimi informacijami, na osnovi katerih se lahko odloča. Se več — dobro razvit sistem obveščanja v temeljni samoupravni skupnosti (TOZD) je osnova za spoznavanje resničnih lastnih interesov.

Proces rasti delegatskega sistema zahteva dinamično ravnovesje med aktivnostjo temeljnih samoupravnih skupnosti (TOZD), delegacijami in delegati ter družbenopolitičnimi organizacijami. To pomeni, da bo poleg dobro izdelanega sistema obveščanja oziroma samoupravnega komuniciranja in medsebojnega obnašanja potrebna izredna aktivnost vseh organiziranih političnih sil oziroma

družbenopolitičnih organizacij in prenašanje težišča njihovega dela na samoupravno bazo. To so osnove, da bodo resnično zaživila delegatska razmerja. Da bo stalna povezanost delegatov s svojo samoupravno skupnostjo, da bo dosežena javnost dela, odgovornost za delo in kontrola nad delom. Bistveno je, kako zagotoviti eno izmed temeljnih načel slovenske ustave, to pa je: resnično, vsestransko, pravočasno in popolno obveščanje.

Če vse povedano prenesemo na konkretno delovno organizacijo oziroma TOZD-e, moramo reči, da je v veliki meri odvisno od informativne službe, kako bo s svojimi načini in sredstvi notranjega informiranja in komuniciranja lahko zagotavljala vsem članom delovne skupnosti pravočasne informacije npr. o čem in zakaj bodo samoupravni organi odločali. Z dobrim sistemom obveščanja in komuniciranja je treba omogočiti vsakomur, da izraža svoje mišljenje, daje predloge, pripombe ali ugovore celotnemu kolektivu in s tem tudi vodstvenim, vodilnim ter samoupravnim organom. Informativna služba, ki bo tekoče seznanjala (naj bi) vse člane samoupravnih organov z vsem dogajanjem v kolektivu, jim bo predvsem olajšala opredeljevanje pri samem odločanju, saj bodo lahko vedno in vselej na tekočem, ali imajo za predlagano odločitev podporo in soglasje celotnega delovnega kolektiva ali ne.

Jasno je, da gre pri tem za zelo odgovorne in obsežne na-

loge, ki jih pred vse nastavlja ustava. Zahteva moramo komuniciranje in delovni meljni samoupravni sistemi — TOZD tako organizirati, da se bo vanj vsakdo vključil, postavlja odgovorne, pred vse naloge, naj neresljivo nalogo.

Kako izpeljati to nalogo ob ogromnem številu članov, ki so pomembne temeljne samoupravne sisteme in ob velikem številu njihovih komunikacijskih kanalov? Vse kaže na to, da je treba nujno zateči k ustrezni izbiri sporočil in komunikacijskih kanalov. Vsakdo mora dobiti informacije, ki so potrebne in so zanj potrebne in to po kanalih, ki so najbolj smotni.

Pri vsem tem pa ne smemo za tehnični problem, ampak predvsem za politično vprašanje, kajti kdor se izbere za izbirno informacijo, tudi družbeno moč in vpliv. V samoupravnem sistemu morajo imeti odločilen vpliv na odločanje samoupravni organi in samoupravni organi. Na koncu si lahko zastavimo vprašanje: ali in kako vodijo politiko in nje informacij samoupravni organi? MITJA UŠIŠIČ

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravljajo Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanih, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na

Celjsko mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljeno o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Ze v naprej hvala za sodelovanje in pomoč.

 ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

ODMEVI IZ TOZD

POLOŽAJ DELAVCA

V prejšnji številki našega tednika smo zapisali, da se samoupravni položaj delavcev v TOZD še ni spreminil. Da so delavci sicer vključeni v delegatski proces in samoupravno dogovarjanje in vedo, da se nekaj spreminja, sprememb pa ne občutijo.

O njihovem položaju v TOZD smo povprašali tudi delavce iz Slovenskih Konjic. Poiskali smo jih v različnih delovnih organizacijah, v treh različnih samoupravnih sredinah in jim postavili enotno vprašanje: Ali se je vaš položaj v TOZD spremenil? In povedali so.

SLAVKO PETRIČ, mizar iz LIP Slovenske Konjice: Sprememba je bolj količinskega značaja, saj se čuti predvsem v tem, da je znatno večje število delavcev vključenih v samoupravne organe in delegacije. Pa tudi obseženi smo veliko bolj kot smo bili prej. Delavci smo sprejeli nase večjo odgovornost in zdi se mi, da so večjo odgovornostjo tudi prarice delavcev večje. Dejal pa bi, da v LIP delavci niso doživeli kakih bistvenih kvalitativnih sprememb, saj smo imeli pri nas že pred ustanovitvijo TOZD 6 obratov, ki so samostojno razpolagali s svojimi sredstvi in svojim delom. Ti obrati so avtomatično postali TOZD.

Slavko Petrič

Zdi se mi, da so delegati in tisti delavci, ki so vključeni v samoupravne organe, bolj neposredno vključeni v samoupravni proces v TOZD, ostali delavci, tisti pasivni, pa zelo malo. Vendar je takih delavcev zelo malo. Kljub temu pa bo treba v TOZD še veliko storiti. Predvsem bo treba zainteresirati za spremembe tiste delavce, ki delajo ob stroju in ki so zaenkrat še najbolj pasivni. Prav gotovo pa bo morala za spremembo položaja delavcev veliko storiti tudi samoupravna delavska kontrola, ki žal še ni zaživela v organizacijah združenega dela.

BOŽA VEDEČNIK, delavka v Konusu Slovenske Konjice:

«Naš položaj se je že nekoliko menjal. Veliko je že to, da smo seznanjeni z vsem, kar se v podjetju dogaja. Pogosto imamo sestanke in tisti, ki niso vključeni v samoupravne organe si lahko razne sklepe in zapisnike sestankov preberejo na oglasni deski. Pri nas se šele poraja nov sistem, novo delo v TOZD in še veliko bomo morali storiti, da bo ta sistem res zaživel. Predvsem se bomo morali v tej smeri angažirati delavci. Spremembo delno občutim tudi sama, saj sem letos prvič vključena v samoupravne organe in ugo-

Boža Vedečnik

tavljam, da se je s tem povečala tudi moja odgovornost, pa tudi bolj obveščena sem o dogajanju v tovarni. Nisem solana in zavedam se, da bom veliko lažje odločala o vseh stvareh tedaj, ko bom več vedela. Zato sem sedaj na sestankih še tiho, pozneje pa bom tudi jaz povedala svoje. In mislim, da je delavec, ki

občutijo tako kot jaz, še veliko.»

BERNARD KUNEJ, mesar iz Dravinjskega doma v Slovenskih Konjicah: «Za nas se položaj še ni spremenil. Delamo tako kot prej, ko še nismo ustanovili TOZD. Zdi se mi, da se novoizvoljeni delavski svet sploh še ni sestel. Po mojem so za takšno stanje krivi vodilni, ki ne pomagajo delavcem, saj so prav delavci pripravljeni sodelovati v vseh procesih samoupravljanja. Upam, da se bo položaj delavcev v TOZD kmalu spremenil na bolje.»

Bernard Kunej

nije. Kot ste lahko prebrali, so njihove izjave dokaj različne, toliko različne, kot je različen tudi njihov položaj v TOZD. Po njihovih izjavah različen. Vendar upajo, da bo bolje. Nekoč. Ko se bo nekaj spremenilo. In vendar — kdo bo nekaj spremenil?»

DAMJANA STAMEJČIČ

VISOKO ODLIKOVANJE ZA FRANCA ROJŠKA

Tik pred prazniki in ob podelitvi letošnjih republiških nagrad vstaja slovenskega naroda je predsednik predsedstva SR Slovenije Sergej Kraigher izročil Francu Rojšku-Jaki

red zasluge za narod z zlato zvezdo, s katerim ga je odlikoval predsednik Tito ob njegovi 60-letnici za zasluge med narodno-osvobodilnim bojem in za delo po njem.

OBRAZI

še doslej vključujemo v to obliko denarnega varčevanja 115 delovnih organizacij s skoraj 27.000 varčevalci — nas čaka predvsem na tem področju še dosti nalog. Naš cilj je — zajeti vse organizacije združenega dela in vse delovne ljudi. Naš cilj je, da razpredemo stike z organizacijami združenega dela od kreditnih odnosov tudi na druga področja. Vrh tega se zavedamo, da bomo morali tudi pri tem postopu korak naprej in še v naslednji fazi spremeniti tehniko poslovanja. Menim, da ni daleč čas, ko se bomo bolj pogumno kot doslej lotili tekočih računov občanov in da bomo vse bolj opuščali gotovinski promet.»

Se in še je tekel pomemben. O banki in organizaciji Zveze komunistov pa tudi o njegovem Legnu pod Malo Kopo, o mltnu, kamor se rad zateče...

M. BOŽIČ

CELJANI NA KOZARI

Delegacija občinske konference ZMS Celje, se je pred dnevi vrnila s Kozare in Sutjeske, kjer je bila na obisku pri brigadah, v katerih tudi sami sodelujejo. Brigade nosijo naslov Zbratimljeni gradovi. Sestavljajo jo brigadirji pobratenih mest Cuprije, Doboja in Celja. Brigada dela na Kozari v okviru dogovora na XX. igrah bratstva in enotnosti v Celju. Celjani sestavljajo skupaj z brigadirji iz mest udeležencev iger BIE tudi brigado na zvezni delovni akciji SUTJESKA 74.

Obe brigadi sta tako po delovnem učinku, kakor tudi po uspehu in disciplini najboljše, zahvaljujoč vzpostavitvi pristnih medsebojnih odnosov, ki dejansko odražajo bratstvo in enotnost naših narodov.

Naša delegacija je izkoristila obisk za razgovore z brigadirji. Obisk je bil dogovorjen tudi z delegacijami drugih mest, zato so tekli razgovori o sodelovanju med bratskimi mesti ter o izvedbi in financiranju XXI. iger bratstva in enotnosti.

Brigadirji in vodstvo brigade so naši delegaciji priredili enkratni sprejem.

Darja Glančnik

MARJAN TURIČNIK

Prijeten in živahen pomeneček. Tudi večkrat prekinjen, saj je telefon ne prestano zvonil. Preudaren in odločen. Kritičen do sebe in drugih. Kritičen do vsega dogajanja. Toda, daleč od kritičarstva.

Zivahne oči kot je živahno njegovo bistvo. V večnem gibanju in premišljevanju, delu, razglabljanju. Kadar govori te opazuje in ocenjuje. Prodira v tvojo notranjost.

Tak in se drugačen, največkrat tudi malce skuštran, je Marjan Turičnik, šef oddelka za pospeševanje denarnega varčevanja in propagando pri celjski podružnici Ljubljanske banke.

«Ali ste že Celjan?»

«Menim, da sem. Zlasti pa mi staj za pridobitev celjske domovinske pravice teče od tistega dne pred sedmimi leti, ko sem se poročil s Celjanko, Majdo Mejačevno. Sicer pa nisem pozabil na svet pod zahodnim predelom Pohorja, na svet pod Malo Kopo, ki me v prostih dnevih še vedno privablja. Se posebej pozimi. Smučanje. V bistvu bom le ostal Korosec.»

«Po prvi zaposlitvi v EMO ste zdaj našli svoje delovno področje v celjski podružnici Ljubljanske

banke. Kako vam je všeč to delo?»

«Moram reči, da se v tej delovni sredini dobro počutim. In tudi delo mi je všeč, ker prinaša vedno nekaj novega. Ker je tudi zelo odgovorno.»

Ljubljanska banka je tudi na področju poslov s prebivalci in v propagandi denarnega varčevanja doseglja bistvene premike. Cilji, ki jim služimo, to pa je krepitev našega gospodarstva, zahtevajo vedno nove prijeme, nova pota in iskanja. Zato ne moremo stati na istih pozicijah.

Naš odnos do vseh poslov s prebivalci je odgovoren. Na koncu koncev se je treba zavedati, da predstavljajo sredstva od prebivalcev kar četrtino vseh sredstev v celjski podružnici Ljubljanske banke. Navzlic temu še nismo dosegli tistega, da bi lahko rekli — zadovoljni smo. To med drugim velja tudi za tisti del našega prizadevanja, ki se suče okoli izplačil osebnega dohodka na hranilne knjižice. Kljub izrednemu uspehu — saj

TURIZEM

POVEDALI SO NAM

Prireditev PIVO — CVETJE je obiskalo veliko ljudi. Le štiri izmed njih smo ustavili in jih povprašali, kaj jim je všeč, kaj ne in kaj bi si še želeli.

TONE MASTNAK nam je takole povedal: «Sem Laščan in tako nisem prvič na tej prireditvi. Zame je bil najbolj privlačen ognjemet pa tudi drugače mi je prireditev zelo všeč. Skoda le, da je bilo premalo prostora in si le težko našel prosto mizo in stole.»

TONE VODISEK: «Na tej tradicionalni prireditvi sem že enajstič, kar je jasen dokaz, da mi je prireditev PIVO-CVETJE všeč. Se boljše pa bi bilo, ko bi bile športne in kulturne prireditve celo poletje in bi se potem sklenile v osrednji dve, v ognjemet in kmečko ohčet. Tako bi Laško obiskalo še več turistov.»

DŽENANA TANOVIĆ: «Sem iz Sarajeva. V Laškem zdravilišču sem že tretjič. Prireditev PIVO-CVETJE pa sem letos obiskala drugič. Všeč mi je, ker je veliko zabave in plesa, samo rajši bi imela več zabavne glasbe, ker na polko nisem še navajena.»

PETER BLAGOTINSEK — FRIC ni imel časa govoriti. Toda očitno mu je bila prireditev zelo všeč, saj drugače ne bi celo noč in še naslednji dan ostal za šankom planinskega društva in žejnim obiskovalcem veselo točil odlično laško pivo.

LEPO MED ČEBELARJI

Turistično društvo Gornji grad je preteklo soboto in nedeljo že petič zapovrstjo pripravilo čebelarški praznik. Zal, letos organizatorji niso imeli sreče, saj je bilo prav na nedeljo v Gornji Savinjski dolini več prireditev, kar se je seveda poznalo tudi pri obisku. Se prav posebno pa je organizatorju čebelarškega praznika, Turističnemu društvu Gornji grad, ponagajalo slabo vreme.

Letošnji čisti dobiček, ki so ga organizatorji dobili s čebelarškim praznikom, cenijo na okrog dva stara milijona. Odločili so se, da ga namenijo za asfaltiranje cest v Gornjem gradu. Prav tako bodo del sredstev namenili za ureditev kanalizacije Gornjega gradu.

Kljub težavam, na katere so naleteli letos organizatorji čebelarškega praznika, lahko rečemo, da je prireditev uspela, saj so bili obiskovalci zadovoljni tako s športnim tekmovanjem, ki je bilo dopoldne, kakor s popoldanskimi prireditvami, predavanjem o čebelarstvu in na koncu z rajanjem ob zvokih ansambla. Seveda pa ne gre prezreti prisrčnega nastopa učencev osnovne šole. Se prav posebej pa gre brez dvoma pohvaliti neumornim organizatorjem, ki so prireditev pripravili zares po svojih najboljših močeh. Njihovo gostoljubnost pa že itak marsikdo pozna.

JANEZ VEDENIK

TURISTIČNO RAJANJE

Potem, ko so opustili mlekarski likof so se na Lučah odločili za drugo pot, za tradicionalna turistična rajanja. Letošnje bo že tretje po vrsti. Tokrat bo v nedeljo, 11. avgusta. Osrednja prireditev bo na Hočevarjevem vrtu, se pravi na vrtu obrata gostinskega podjetja Turist. Sicer pa bo veselo in prijetno na vsakem koraku. Na voljo bo tudi dovolj kuharskih specialitet.

Ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

DOBRA POTEZA

Bil je izplačilni dan. V tovarni EMO v Celju. V dvorani samoupravnih organov in pred njo precejšen vrvež. Ves dan. Od zgodnjih jutranjih ur do pozne popoldneve. Prihajali in odhajali so člani kolektiva. Vsi so imeli s seboj, v žepih ali rokah, hranilne knjižice Ljubljanske banke, podružnice Celje. Prišli so po svoj obračun osebnega dohodka. Vsi so dobili po 1300 dinarjev v gotovini, razliko so jim vpisali v hranilno knjižico.

Kolektiv EMO se je marca letos priključil tistim organizacijam združenega dela, ki so se odločile za posebno obliko denarnega varčevanja, ki jo močno pospešuje Ljubljanska banka v celoti in prav tako njena podružnica v Celju. Gre za izplačilo osebnih dohodkov preko hranilnih knjižic.

»V našem kolektivu je v to izplačilo vključenih okoli 3350 članov.« je med drugim povedala vodja finančne službe Angelca Mihelinova. »Priprave na to akcijo so bile skrbne. V njih smo razlagali prednosti takšnega varčevanja ne samo za posameznike, marveč tudi za kolektiv. Začetek je bil težak. Sicer pa, kateri začetek ni težak. Vsaka nova stvar vzbuja pri nekaterih ljudeh odpor. Tako je bilo tudi pri nas. Na koncu je le vse steklo in danes je razpoloženje povsem drugačno. Če je bilo takoj po prvem nakazilu osebnih dohodkov na hranilne knjižice veliko dvigov, že kar prvi dan, zdaj ni več tako. Prednost tega načina varčevanja pa je izkoristilo tudi podjetje, saj je že prejšnji mesec najelo prvi kredit za obratne potrebe. Zanimivo je še to, da znašajo povprečne skupne mesečne vloge okoli 1,7 milijona dinarjev in da je bilo stanje konec junija na

vseh hranilnih knjižicah naših delavcev že nekaj nad 3,2 milijona dinarjev, se pravi skoraj dva mesečna pologa.« In kaj so povedali še drugi, ki smo jih v množici vprašali za mnenje:

ELA KREMPUŠ, vodja hranilne blagajne: »Delamo ves dan. Obračun osebnega dohodka je napisan na plačilni vrečici. Zato tudi znesek, ki ga prejme sleherni član kolektiva v gotovini in razlika, ki jo vpisemo v hranilno knjižico. Moram reči, da smo z razumevanjem sprejeli ta način izplačevanja osebnega dohodka.«

JAVORNIK, laboratorij, raziskava toplotnih naprav: »To je bila ena boljših odločitev, saj nas navaja k drugačnemu odnosu do denarja in do štednje. Zdaj več prihranim, ker pustim nekaj denarja na hranilni knjižici. Dobra stran je tudi v tem, da vse te posle uredimo kar v kolektivu.«

PAVLOVIČ, salda konti: »To je več kot v redu. Zdaj tudi več prihranim kot prej. Sicer pa je čas, ko so dvigi večji. Naši člani so ta način izplačevanja osebnih dohodkov sprejeli zelo različno. Toda zdaj so se nanj že navadili. Negodovanje je le zaradi dolgih vrst.«

ZIŽEK, skladišče gotovih izdelkov: »Tak način izplačevanja osebnih dohodkov je zelo pameten. Kdor si hoče kaj prihraniti, ima lepe možnosti. Jaz, na primer, sem si prihranila denar za dopust.«

Tako je v EMO, in prav gotovo bi lahko takšne in podobne misli zabeležili tudi v drugih delovnih sredinah.

Izplačevanje osebnih dohodkov preko hranilnih knjižic si krepko utira svojo pot!

V EMO na izplačilni dan: gneča pred hranilnimi blagajnam. Foto: Valentin David.

ŽALEC

MED MLADINO

Trenutno je ena izmed poglavitnih nalog Občinske konference Zveze mladine Slovenije v Zalcu razprava o resoluciji in statutu Zveze mladine Slovenije. Iz pogo- vora s predsednikom občinske mladinske konference, BRANKOM POVŠETOM, smo izvedeli, da so imeli že v več kot polovici mladinskih aktivov take razprave. Sedaj jih čaka delo še v raznih specializiranih mladinskih aktivih in društvih. Tu mislimo predvsem na tabornike, klube mladih proizvajalcev, mladinske gasilske desetine in na jamarsko društvo. Mladi v žalski občini so imeli dovolj tehtnih pripomb, ki jih bodo posredovali komisiji za pripravo devetega kongresa. Na teh razpravah so spregovorili tudi o vlogi in pomenu desetega kongresa Zveze komunistov Jugoslavije.

Kljub temu, da je poletje in da čas ni primeren za delo, pa so žalski mladinci sodelovali tudi pri raznih akcijah v okviru občinskega praznika.

Branko Povše je spregovoril tudi o tem, če je bilo na zadnjih volitvah izvojenih dovolj mladih. Odgovor je — ne! Zanimivo pa je, da je v družbeno-političnem zboru žalske občine kar precej predstavnikov mladih. S tem, da je bilo v krajevnih skupnostih bolj malo izvojenih mladincev, se je še enkrat izkazalo, da sodelovanje med mladinsko organizacijo in krajevno skupnostjo ni ravno najboljšo. Seveda tega dejstva ne gre posplošiti. Naravnost izvrstno je na primer sodelovanje mladine in krajevnih organizacij ter društev v Preboldu. Prav to se je odrazilo tudi pri volitvah.

Veliko vlogo ima danes žalska mladina tudi na kulturnem področju. Ne gre, da bi sedaj naštevali, kje vse se mladi udeležujejo na kulturnem področju. Omenili bi radi, da na tem področju naredijo največ v Petrovčah, Taboru in Preboldu. Petrovčani so med drugim nastudirali neko igro, s katero so potem gostovali po različnih

kraji Savinjske doline, in borjani pa so pred kratkim sodelovali pri igri Miklova Zala. Kar petintrideset mladih. O kulturnem udeleževanju Preboldčanov pa ne bi izgubljali besed, ker so imeli primere v žalski občini verjetno še kje drugje.

Na koncu lahko zapišemo še to, da mladi v žalski občini ne vedo za počitnice. JANEZ VEDENEC

VARNO ČEZ CESTO

DREMAVICA ALI OHLAPNOST?

Minilo je šest mesecev po zapadlosti roka za ureditev samoupravnih odnosov v temeljnih organizacijah združenega dela. Zvezni zakon določa ostre sankcije tako za temeljne organizacije kot za odgovorne osebe, če se ne bi tega držale.

Ni še bilo zaznati, da bi bile sankcije kjer koli uporabljene. To daje vtis, kot da je povsod vse v najlepšem redu. Kljub temu pa je tudi opaziti nezadovoljstvo delavcev zaradi nespoštovanja njihovih pravic.

Kje so razlogi za to dremaenco pri uresničevanju ustavnih določb? Odgovor- no osebje se izgovarja na

objektivne razmere in me- če krivdo na državno ad- ministracijo. Ne vidi obče družbenih potreb, ne iz- korišča notranjih rezerv, krčevito se oprijemlje pri- vilegij iz polpreteklosti. Delavci pa, v mnogočem upravičeno, vidijo krivdo v subjektivnih razmerah. Če energično in argumen- tirano svoje pravice terjajo, se brž znajdejo v ne- prijetnem položaju. Na mah postanejo slabi delavci, osebni obupanci, borci za uravnilovko in še kaj. Vsaka njihova slabost ali napaka pride prav za ši- kaniranja. Celo po Tito- vem pismu se jih skuša v zahtevah osamiti in izlo- čiti iz dogajanja.

Ce ob takem ne morejo nemoteno delovati niti ko- misije za delavski nadzor niti komisije za pripravo samoupravnih splošnih ak- tov, je več kot dokaz, kje škripa.

Ustava kot najvišji druž- beni dogovor se ne bo sa- ma po sebi uresničevala. Lagodnost, ki ji zapadajo posamezniki pri njenem uresničevanju je vse prej kot primerna! Čas je, da odgovorni uporabijo svoje ustavne pristojnosti in po- spešijo proces družbenega prilagajanja novim nor- mam.

Za to pa je treba ukre- pati zgoraj. Tako terja tu- di zakonodajal!

A. NAPRET, Celje

SREČANJE

„PROMETNI“ POGOVORI

V poletni sezoni celjska prometna milica zaposluje tudi študente. Tako daje priložnost mladim, da se, poleg zasluzka, tudi nekaj nauče. Med drugim si je zaposlitev prometnega miličnika poiskal SREČKO JANZEKO- VIC. Doma je iz Štor in obiskuje drugi letnik peda- goške gimnazije.

»V začetku smo imeli pet- najsturni tečaj. Tam smo dobili osnovno znanje o us- merjanju prometa. Sprva so nas spremljali starejši kole- gi, zdaj pa delamo že sami. Kmalu bo minil mesec dni, odkar urejam promet na tem križišču. Lahko odkrito pri- znam, da so se mi v začet- ku kar hlače tresle od stra- hu. Pozneje sem se navadil in postal bolj samozavesten.

Delam po pet ur na dan, ponavadi od petih jutraj do desetih. To so ure gostega prometa in tako opravljam shturanjo tečajev sredi križišča. Večkrat se mi je že zgodilo, da je bilo križišče

tako polno, da se sam nisem mogel tam stati. Na srečo sem gnečo vselej razčistil. Nesreče na tem križišču še nisem imel. Pač pa se zgo- di, da voznik napravi napa- ko. Ponavadi ga pošljem na blagajno in tam plača pre- kršek. Ravno pred nekaj mi- nutami sem imel tak pri- mer.

Vozniki vedo, da nisem redno zaposlen, toda ko- temu me ne podcenjujejo. Pač pa so peči bolj pro- ni, včasih tudi zaradi na- znavanja znakov ali pa s- spregledajo.

Prvi dan so me napa- čni zelo motili. Zdaj se že bolj navadil, tudi vem, da druge izbire nimam. Hrupa pa sem že tako navajen. Včasih si me kol- sposodijo, ker sem novinc. Toda nihče mi ne bi od- kal pomoči. Sprejeli so me zares lepo.

Imel sem že prilož- nost srečati se s turisti. Bil to neki Madžari. Zmislil smo se, toda potem so bolele roke. Vendar pa to- tos tudi mimo ne gre. Turistov, ker se radi tvoj- jo središču mesta.

Popoldan sem prost in v krat grem na bazen. Da- bcm vse poletne mese- Nekdo pač mora ostati v Celju.»

MARKO SJEKLO

Politično izobraževanje

Še premalo

Kritike, ki jih je bila deležna celjska delavska univerza pred dvema letoma, so izhajale predvsem iz ugotovitve, da si ta izobraževalna ustanova ni dovolj prizadavala za organizacijo in za povečan obseg družbeno-političnega in ekonomskega izobraževanja. Minula izobraževalna sezona, vsaj po statističnih podatkih, kaže na dobre spremembe. Delavska univerza je še izdelala poročilo o oblikah, obsegu in razširjenosti političnega izobraževanja v sezoni 1973/74.

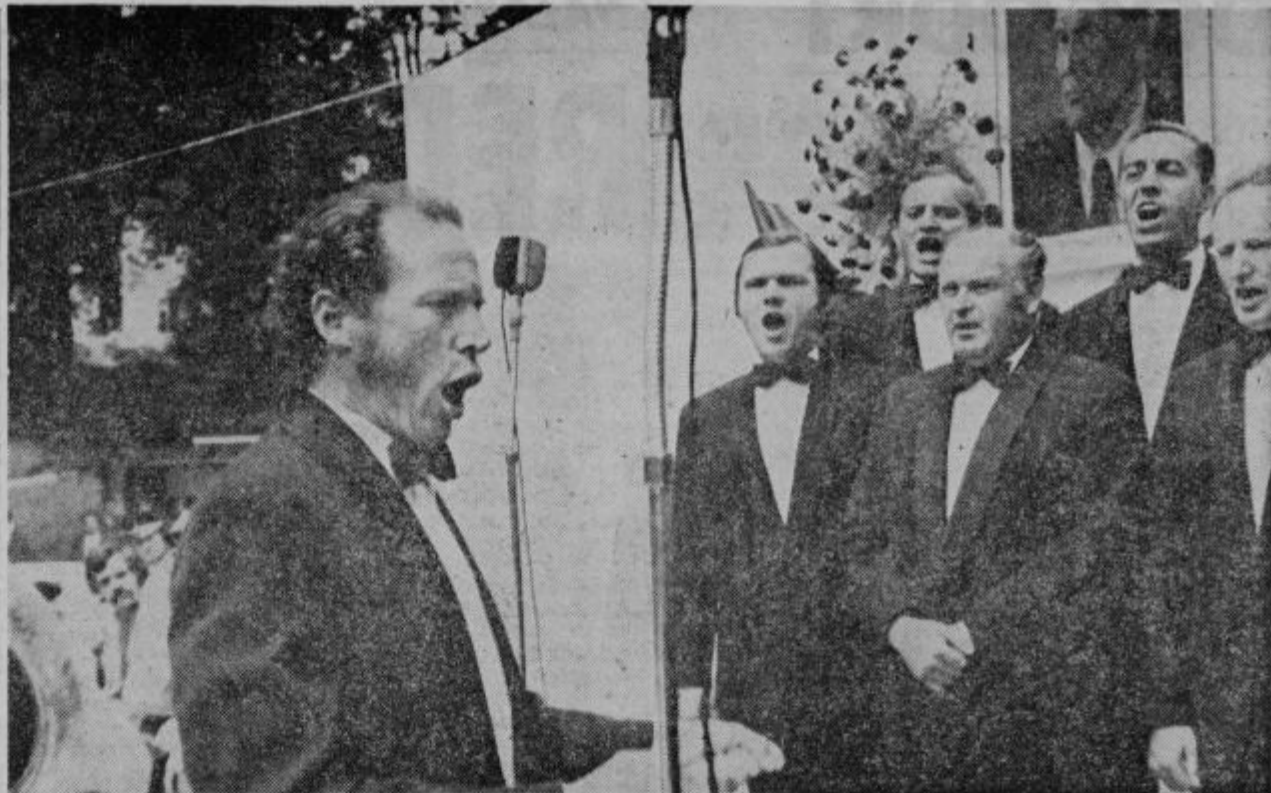
Poglejmo najprej statistiko. Celjska delavska univerza je po naročilu delovnih organizacij, ustanov in političnih organizacij izvedla politične šole, več predavanj in seminarjev, pripravila predavanja v okviru splošnega ljudskega odpora in prometne vzgoje ter v sodelovanju s celjskimi družbenopolitičnimi organizacijami začela načrto usposabljati delegate.

Z raznovrstnostjo oblik izobraževanja pa ne moremo biti zadovoljni. Delavska univerza je na primer izvedla samo 6 političnih šol — 4 v Zalcu, eno v Slovenskih Konjicah in eno v Aero. Šole so trajale do 60 ur, obiskovalo pa jih je skupno blizu 170 učencev. Enkratnih predavanj je bilo več in so osnovne organizacije ZK, vsaj nekatere, poskušale izpeljati dogovorjeni načrt idejnopolitičnega usposabljanja članov ZK. V Celju je taka predavanja pripravilo 21 delovnih organizacij. Med njimi LIK Savinja, Izletnik, Zlatarna, Zična, Metka, Aero, Kovinotehna, Merz, Toper, Ljubljanska banka, Tehnocomercator, Prevoznništvo in drugi. Na vseh teh predavanjih, v te ure izobraževanja, so vsi te še oblike, ki jih je organizirala ideološka komisija pri celjskem komiteju občinske konferenice ZKS, je sodelovalo okrog 1600 udeležencev, ali polovica vseh članov ZK v celjski občini.

Ceprav to ni malo, v Celju še vseeno ugotavljajo, da je idejno-politično usposabljanje še premalo razvito. Dokaz za to sta na primer le 2 seminarja, ki jih je po naročilu izvedla delavska univerza.

Prvi cikel izobraževanja delegatov je deloma uspel. V maju in juniju so pohiteli in že začeli izobraževati delegate s prvimi seminarji v Tehnocomercatorju, Merzu, Igraču, Splošni bolnici, Opekarni Ljubecna, v Moči, Vodni skupnosti Nivo, v PTT in drugih kolektivih. Ze takoj v septembru bo potreben nov impulz vsem delovnim organizacijam. Kajti tudi organiziran pristop za prva poglobljena srečanja z vodji delegacij se je seminarjev udeležilo 271. Premalo. In skorajda nerazumljivo je, da se v delovnih kolektivih niso bolj zavzeli za izpolnitev prvega programa usposabljanja za vodje delegacij. Posebej v manjših delovnih organizacijah je bil izpad občutnejši. Enako nesprejemljivo pa je, da v večjih kolektivih niso izvedli še nobenih seminarjev in drugih oblik za usposabljanje delegatov.

Delavska univerza v Celju se je, kljub nekaterim težavam (tako se vedno nihče ni napisal tez za temi družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje ter aktualni gospodarski trenutek v celjski občini) uspešno odzvala potrebam in v primeri s prejšnjimi leti povečanemu obsegu idejnopolitičnega usposabljanja. Vendar pa sedanja bolj statistična analiza minule izobraževalne sezone zahteva še politično oceno o kakovosti družbenega usposabljanja. Ob tem pa tudi načrt, kako bodo samoupravni in politični dejavniki v celjskih delovnih sredinah dosledneje izpeljali družbeni dogovor o družbenem izobraževanju ter zahteven program usposabljanja delegatov.

Nastop na Dobrni. Prvič pod umetniškim vodstvom prof. Cirila Vertačnika

Komorni moški zbor

Novi umetniški vodja

Za člane komornega moškega zbora je bil nastop na osrednji proslavi v počastitev praznika celjske občine na Dobrni zadnji v sezoni, ki je dala izredno bogato bero, nekaj odličnih uspehov, pomembno družbeno afirmacijo in ne nazadnje tudi spremembo v umetniškem vodstvu.

Minulo delovno obdobje je bilo za komorni moški zbor značilno po proslavi srebrnega jubileja. Ob petindvajsetletnici nadvse uspešnega dela je dobil tudi visoko Titovo odlikovanje — red dela z zlatim vencem. To odličje mu je izročil predsednik celjske občinske skupščine Jože Marolt na proslavi na Dobrni.

Takrat pa je zbor prvič nastopil pod vodstvom prof. Cirila Vertačnika.

»Ali je bila to zgolj slučaj-

na ali kakšna drugačna zamena v umetniškem vodstvu?« smo vprašali predsednika zbora Gustava Grobelnika.

»Ne, nič slučajnega. V umetniškem vodstvu zbora je nastala sprememba. Prof. Egon Kunej, ki je zbor vodil vse od njegove ustanovitve, je odšel v pokoj tudi pri nas. Odložil je dirigentsko palico. Njegovo mesto je prevzel dosedanji korepetitor, prof. Ciril Vertačnik. Maestra Egona Kuneja smo imenovali za častnega dirigenta zbora in tako zagotovili, da bo njegova vez z nami in obratno ostala trdna tudi v prihodnje.«

Vprašanje pa smo zastavili tudi novemu dirigentu. Najprej tisto splošno in običajno ob takih priložnostih:

»S kakšnimi občutki spre-

jimate umetniško vodstvo komornega moškega zbora?«

»Občutki pri sprejemanju te velike dolžnosti, ki pa je obenem tudi velika čast, so takšni kot človek z odgovornostjo sprejema neko delo. Tokrat pa je zame težje toliko bolj, ker ga sprejemam po prof. Egonu Kuneju. Imel sem že priložnost, da sem za njim prevzel mladinski pevski zbor gimnazije. Takrat je bilo nekoliko drugače, ker je bilo delo zbora prekinjeno. V slednjem primeru sem v težjem položaju, ker gre za velik ugled zbora, za izredno tradicijo. Zavzel se bom, da bom te odlike očeval, obdržal.«

»Nastop na Dobrni je bil zadnji v tej sezoni. Kdaj pričnete z jesenskim delom in kaj vas najprej čaka?«

»Z novim delom bomo začeli v ponedeljek, 2. septembra. Do tedaj pa počitnice. Začeli bomo zelo resno, kajti že ob vstopu v novo sezono nas čakata dva pomembna nastopa. Prvi na reviji hrvaških zborov v Zadru, drugi pa na tekmovanju slovenskih pevskih zborov v sredini oktobra. To tekmovanje bo za nas izrednega pomena, saj je naš zbor pred dvema letoma na enakem srečanju osvojil najvišje priznanje. Če bomo hoteli to mesto obdržati, bomo morali krepko delati. Občutek imam, da se člani zbora vsega tega dobro zavedajo in da bodo tudi v prihodnje sodelovali z vsjo vnemo in zagnanostjo kot je to bilo pod vodstvom prof. Egona Kuneja.«

M. BOZIČ

AG „Železar“ v Paračin in Kruševac

Poročali smo že o izredno dobrem sodelovanju med amaterskim gledališčem »Železarske Celje-Store in amaterskim gledališčem iz Paračina. Nazadnje so paračinski gledališčniki gostovali pri nas z Nušičevo »Gospo ministrice«, 18. oktobra pa bodo naši gostovali v Paračini, Kraljevu in Kruševcu z »Veroniko Deseniško« v režiji Cveta Vernika. Na sliki je prizor z letošnje medobčinske revije amaterskih gledališč, ko je AG »Železarske Celje-Store nastopil z »Georgom Dandinom« v režiji Branka Grubarja.

Grb za Kozjane

Kozjani so prišli do svojega grba. Ta je sicer že obstajal od njega dni, vendar je bil skrit očem javnosti. Akademski slikar Peter Krivec, sicer domačin iz Kozjega je ustvaril na pročelju gasilskega doma čudovito kompozicijo in barvno usklajeno podobo kozjanskega grba z zmajem. Lepo estetsko oblikovana kompozicija dobro poživlja zgradbo gasilskega doma, obenem pa v svojem vsebinskem izročilu ponazarja del zgodovine Kozjega, ki je bila dokaj burna in zanimiva. Hvalevredna je odločitev domačinov, da so se odločili za ta korak, slikarju Petru Krivcu pa priznanje za dosledno opravljeno delo.

Foto: DRAGO MEDVED

DOGODKI

KONJICE: ZA SUATIVNA NAČELA

Po navodilu republiške konference SZDL in CK ZKS so prejšnji teden ustanovili v Slovenskih Konjicah odbor za pospešeno izvajanje ustave. Vzrok za formiranje tega organa je predvsem ta, da načela nove ustave še niso uresničena in vpeljana v prakso. Za predsednika odbora za pospešeno izvajanje ustave so imenovali Franca Bana, sekretarja občinskega komiteja ZK Slovenske Konjice, za člane pa Franca Jelenka, Janka Kovača, Trudo Nemešvo, Karla Arliča, Franja Tepeja, Ljiljano Kladnikovo, Majdo Groleggerjevo in Maksa Brečka. Odbor za pospešeno izvajanje ustave se je konec prejšnjega tedna že sestel na prvi seji, kjer so člani sprejeli program svojega bodočega dela.

D. S.

ŠKALE-HRASTOVEC: 7987 UDARNIŠKIH UR

Pred praznikom Dneva vstaje je bilo še posebej veselo v krajevni skupnosti Skale — Hrastovec, saj so izročili namenu nove asfaltirane ceste do naselja Lubela v dolžini dveh kilometrov. Okoli 120 občanov je več mesecev prostovoljno delalo po trikrat ali celo štirikrat tedensko, da je prišlo ob pomoči občine, REK, RSC in ERE do preproste ceste. Občani so opravili 7987 udarniških ur in sami prispevali še več kot 14 milijonovstarih din. Gradnja ceste je bila zahtevna, saj so na sorazmerno kratki razdalji morali zgraditi kar štiri mostove, kar je povečalo izdatke.

Slovesnosti ob otvoritvi ceste sta se med drugimi udeležila tudi predsednik skupščine občine Velenje Nestil Zgank in predsednik IS občine Franjo Kljun, ki ju vidimo, kako pripravljata enega najmlajših občanov Skale — Hrastovec, da bo simbolično prerezal trak in tako izročil cesto uporabi. O pomenu objekta za kraj pa je spregovoril predsednik krajevnega organizacije SZDL ing. Rafael Kopušar.

Tekst in foto: L. OJSTERSEK

SLIVNICA: KIP FRANJU VRUNČU

Slivničani so v soboto prvič praznovali svoj krajevni praznik. V ta namen so zvečer priredili slovesnost, na kateri so odprli 170 m nove ceste in odkrili doprni kip Franja Vrunča na vrhu osnovne šole, ki nosi isto ime. Domači mladinci so pripravili lep recital v spomin na prvo celjsko četo. Nastopala je tudi godba iz Stor z veselimi koračnicami.

Naslednji dan pa je Gasilsko društvo Slivnica praznovalo petindesetletnico svojega obstoja. Ob tej slovesnosti so prevzeli tudi nov gasilski avtomobil, ki so ga kupili večinoma s prispevkom vaščanov.

M. P.

CELJE ZA KOZJANSKO

V okviru praznika občine Celje, 20. julija, je bila v nedeljo zvečer v mestnem parku prireditev, katero je organizirala Občinska konferenca ZMS Celje. Le-ta je sklenila nameniti čisti dobiček prebivalcem Kozjanskega. Glavna pobudnica te prireditve je bila Marija Goršičeva, članica SLG Celje, ki je poleg New swing quarteta, Vokalov in Ultra 4 nastopila s kratkim monologom. Po programu je sledila prosta zabava s plesom. Prireditve se je udeležilo okoli 500 obiskovalcev.

D. G.

Sami divjaki

Pred kratkim nas je na avtobusnem postajališču pri vili Ani stopilo v avtobus, ki vozi na relaciji Ostrožno—Store, več potnikov. Takoj, ko sem vstopil, sem slišal pripombo, da smo to stanovalci novega bloka. Pogleval sem osebo, ki je to dejala s takšnim zaničevanjem. Tisti hip pa je nadaljevala s čudno prezirljivim nasmeškom na obrazu, da so v tem stanovanjskem bloku vsami divjaki. Nisem razumel, kaj je dejala sogovornica, toda za konec je bilo slišati: »Hm, je pač solidarnostni blok.«

Sj lahko predstavljate, kakšni čudni občutki so se porajali v meni? Ne razumem, kaj naj bi bilo pri tem narobe, če so ljudje dobili stanovanje od solidarnostnega sklada. Premišljuje, kakšni smo potem takem v njihovih očeh vsi tisti, ki imamo ta stanovanja?

Ali se ti ljudje, ki širijo razne govorice, ne zavedajo, da si ne more vsak zgraditi svoje lastne hiše ali pa si stanovanje kupiti. Ali se sploh vprašajo, v kakšnih nemogočih stanovanjskih razmerah so vsi ti ljudje prej živeli? Do primerne stanovanja niso imeli možnosti priti, ker ga enostavno niso dobili.

Mislím, da smo lahko samo srečni, ker se je ta sklad sploh ustanovil in rešil probleme ljudi z najnižjimi osebnimi dohodki.

Namesto neumestnih pripomemb na račun stanovalcev solidarnostnega bloka, naj bi raje malo pomislili in zaželeli vsem, da bi se v novih stanovanjih dobro počutili. Če pa že ne morejo želeli nič dobrega, naj bodo vsaj tiho. Ni lepo, da žalijo na javnih mestih ljudi, ki so tako težko čakali na izboljšanje stanovanjskih razmer tudi po več let.

Ivan Strmole

NAZARJE

REDKE SO PODKVE

Industrija daje vse več ugodnih možnosti za delo. V obrti ostajajo le najbolj zagrizeni in iznajdljivi. Pomanjkanje obrtniških storitev različnih dejavnosti ljudje zelo pogrešajo. Tako pogostokrat popravilo, ki bi bilo mogoče, odpade, kupiti je treba novo stvar, mnogo dražje.

Še posebno to velja za kovača. Redki so še ti tako stari obrtniki, ti jekleni možje, ki so napravili prva železna in praktična orodja. Kot konji, tako se redčijo kovači. Starejši, zagrizeni odhajajo v pokoj, mlajši se preusmerjajo in izpopolnjujejo za popravila avtomobilov, najmlajših pa sploh ni, ker ni perspektive. O delu in o življenju sem se pogovarjal s starejšim kovačem, Francem ANDREJEVCEM (62) iz Trnovca pri Nazarjih.

Franc se je izučil za kovača v Nazarjih. Tam je bil zapo-

slen šest let, ko pa je odslužil vojaške obveznosti 1934, je ostal doma na kmetiji. Ker je bila kriza za delo in zaslužek, je pomalem delal na

črno, za kar je bil tudi zaprt.

1943 leta je bil sprejet v partizansko obveščevalno službo Sladrove brigade na Dobrovljah, kjer je ostal dobre pol leta. Pozneje je bil vključen v VDV (vojska državne varnosti) in ostal tam do osvoboditve. 1948. leta je za svojo mlado družino postavil hišo, zaposlil pa se je kot žičničar pri GLIN Nazarje do 1952. leta, ko je odprl kovaško obrt. V domači delavnici je bilo poslej vedno polno kmečkih strojev, kovačev, napraviti je bilo treba veliko novih vozov.

V družini se je rodilo pet otrok. Šele zadnji je bil sin, Franco, ki se je pričel za kovača. Kmalu se je zaposlil v tovarni, ker je tako bolje kazalo. Tako je ostal kovač sam. Kljub zasluženemu pokolu še vedno odmeva kladivo po gozdu, ki obdaja Andrejevčev kovačijo.

Kovaški rejon je zelo obširno, saj ni od Bočne do Nane in od Brda do Spodnje Bledice nobenega kovača. Pred davnim je bilo na tem področju kakšnih 600 kovačev, zdaj le še desetina. Le-te so zamenjali poljedeljski stroji, ki pogosto zahtevajo večše kovaške roke.

Franc pravi: Kovaško delo je težko, a zelo donosno. Če le bi delati še tako dolgo, dokler bo kakšen kovač na polju. Toda žal, to je več zelo dolgo, konj je dalje manj, še krepak kovač pa ima vsako leto bolj težko delo.

Daleč naokrog se sliši nakovala, posebno še, če stopi očetu na pomoč Franco, ki se je naučil vsakega kladivo pri pravem kovaču.

Jože MIKLE

LAŠKO

SOGLASNO

V petek je bilo tretje zasedanje zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbeno političnega zbora skupščine občine Laško, na katerem so sprejeli nekatere predloge izvršnega sveta med njimi tudi odlok o spremembi odloka o prispevku za spremembo namembnosti kmetijskih in gozdnih zemljišč. Sprejeli so tudi družbeni dogovor o izgradnji in financiranju doma upokojenev v Loki pri Zidanem mostu, v katerem je že sedaj kar 36 občanov laške občine. Po tem družbenem dogovoru, ki ga bodo poleg občinske skupščine Laško podpisale še skupščine občin Hrastnik, Sevnica, ki je bila predlagatelj tega dogovora, Trbovlje in zagorje ob Savi; ter društva upokojenev v teh občinah in Trubarjev dom, bodo zagotovili sredstva iz stanovanjskega sklada upokojenev, ki se oblikuje iz prispevka upokojenev za stanovanjsko izgradnjo.

Na skupni seji vseh zborov so sprejeli tudi predlog delegacije krajevnih skupnosti Laško za spremembo družbenega dogovora o osnovah in merilih za določanje mesečnih nadomestil osebnih dohodkov in drugih osebnih prejemkov voljenim in imenovanim funkcionarjem v občini Laško. Tako so tudi v laški občini kot zadnji v celjski regiji sprejeli ta dogovor, v katerem so upoštevali tudi višino dohodkov voljenih funkcionarjev v podobnih občinah kot so občine. Soglasno so sprejeli nica, koroške in zasavske občine. Soglasno so sprejeli družbeni dogovor o štipendiranju učencev in študentov v SR Sloveniji in odlok o spremembi odloka o ukrepih družbene kontrole cen iz pristojnosti občine.

Na tej seji so razrešili dolžnosti komandirja postaje milice Laško Zorec Aleksandra, ki 31. julija odhaja v pokoj in na njegovo mesto imenovali pravnik Ivana Marguša. Aleksandru Zorc se je predsednik skupščine občine Laško Rudi Grosar zahvaljal za njegovo neutrudno delo, izrazil pa je željo, da bi Alek-

sander Zorec še vedno deloval na družbeno političnem področju.

Člani izvršnega sveta pa so odgovorili tudi na nekatera vprašanja delegatov. Tako so delegati izvedeli, da poglobitev podvoza v Marijogradcu ni možna, ker je pod podvozom potegnjen kabel in, da tudi sami nosilci podvoza niso dovolj močni, saj podvoz ni bil predviden za prevoz težjih vozil. Ta problem pa bo seveda treba rešiti, vendar skupščina občine Laško ni pristojna za njegovo reševanje, ampak bodo o tem razpravljali na sekretariatu za gospodarstvo.

Za odprt bazen v Laškem sta že pripravljena prvi predračun in program, ni pa investitorja; za širšo cesto v Debrem, ki bi se izognila vasi, je premalo denarja. Cesto Rimske Toplice—Jurkloster pa bodo v avgustu že začeli rekonstruirati. Z gradnjo stanovanj v Radečah so že začeli, tudi v Rimskih Toplicah so že rešili vprašanje zemljišča, v Laškem pa je to še vedno problem, ker je na prostoru, predvidenem za gradnjo stanovanj, predvidena tudi gradnja rekreacijskega centra za Zdravilišče.

B. P.

KONJICE

POMOČ ZA KOZJANSKO

V občini Slovenske Konjice so se vse delovne organizacije vključile v akcijo zbiranja pomoči za odstranjevanje posledic potresa na kozjanskem. Tako so delovni ljudje prispevali za pomoč enodnevnim služkam, upokojenev pa bodo namenili obnovi kozjanskega 3,5 odstotka od neto pokojnine. Svoj prispevek bodo Kozjancem namenili tudi kmetje in obrtniki in računajo, da bodo v konjski občini tako zbrali za okrog 80 starih milijonov dinarjev za odpravo posledic potresa na kozjanskem.

D. S.

VOJNIK JE PRAZNOVAL

V ponedeljek, na dan vstaje slovenskega naroda, so prebivalci Vojnika praznovali svoj krajevni praznik. V ta namen so pripravili več prireditev, ki so jih za redno dobro izvedli.

Najprej so zjutraj gasilci prikazali vajo, gašerje gorečega objekta, nato pa je bila proslava pred spomenikom NOV. Z njo so tudi počastili spomin na padle tovariše, borce.

Vse navzoče je pozdravil tajnik Zveze borcev Vojnik Ivan Sešel, nato pa je besedo prepustil predsedniku Juriju Bojanoviču. Po govoru je nekdanji borec Franc Kralj položil venec na spominsko ploščo, nato pa se je pričel kratek kulturni program, v katerem so sodelovali učenci in dijaki raznih šol. Ob zaključku pa je Avgust Čerenak, sektorski poveljnik in poveljnik gasilskega društva Vojnik, podelil še vsem 11-tem delujočim gasilskim društvom spominske plakete, zahvalo za sodelovanje.

D. G.

GASILSKA SLAVJA

V nedeljo so slavili gasilci več gasilskih društev v Spodnji Savinjski dolini. V Zabukovici, kjer praznuje društvo 50-letnico, so odprli nov gasilski dom. Zgradili so ga skoraj povsem s prostovoljnimi delom. Opravili so več kot 5.000 ur. Ob otvoritvi je govoril predsednik društva Franc Krk, ki je tudi orisal pot tega prizadetnega društva.

Ob tej priložnosti so podelili številna gasilska priznanja, društvo pa je dobilo silsko odlikovanje tretje stopnje. To nedeljo pa so slavili druga gasilska društva žalski občini. Na Polju praznovali 70-letnico delovanja, v Grajski vasi so zeli novo črpalko, v petru pa so izvedli v sarmem terenu. Bile so jami Pekel.

T. TAV

Nov gasilski dom v Zabukovici ob otvoritvi.

Foto: T. T.

Kamin, dimnik št.

SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 22
ROMAN BOBEN

VIŠJE IN VISOKE ŠOLE

Kot smo zadnjic razdelili poklice na tiste, ki imajo ozek in širok radij, jih prav tako lahko še enkrat razdelimo na perspektivne in konjunktivne poklice. Konjunktivni poklici so tisti, ki so zelo iskani (lahko trenutno) in seveda tudi dobro nagrajevani. Vendar pa, kadar nastopi nasičenost, povpraševanje pade in pojavijo se težave kot so: pomanjkanje delovnih mest, nisko nagrajevanje itd.

Perspektivni poklici pa so tisti, za katere se je do sedaj odločalo premalo kandidatov ali pa poklic, do danes sploh ni bil razvit. Takšni poklici so: prometni inženir, grafični inženir, jerno-industrijski inženir, inženir tekstilne tehnologije ipd. Za boljše presojo naj navedem še nekaj posebnih zakonitosti perspektivnih poklicev: tisti poklici, za katere se zahteva izredno visoka umska sposobnost ali za katere je študij zelo težak bodo vedno iskani ne glede na radij in velikost delovnosti (matematika, elektronika, določene skupine jezikov itd.). Prav

tako bodo vedno zelo iskani tisti poklici, ki jih zaradi zelo težkih delovnih pogojev, zaradi neuglednosti ali zaradi neustreznega nagrajevanja ljudje nočejo opravljati. Dobre perspektive imajo tudi poklici bodočnosti kot so računalniški strokovnjaki, visoko specializirani organizatorji in razni kombinirani poklici s širokim obvladanjem vseh različnih področij (npr.: fizika-kemija; fizika-kemija-biologija; matematika-ekonomija; itd.). Pa še tole: Za ljudi z izrednimi sposobnostmi in nagnjenji ni neperspektivnih poklicev. Tudi v najbolj sufcilarnih poklicih vedno potrebujemo vrhunske strokovnjake.

Vse nakazane zakonitosti upoštevajte tudi pri vseh ostalih poklicih, ki jih v današnjem in prejšnjih dveh prispevkih nisem omenjal. Naštete ugotovitve za posamezne poklice veljajo tako za višjo kot za visoko stopnjo — zato jih nisem delil. Če smo zaključili, da potrebujemo veliko strojnih inženirjev, velja to za inženirje in diplomirane inže-

nirje. Ob tem pa naj poudarim še to, da bi moralo biti razmerje med višjimi in visokimi kadri 2:1 ali celo 3:1. To velja za večino poklicev.

Pogovarjal sem se z nekaterimi dijaki in tudi dvoje pisem sem prejel, v katerih me sprašujejo in prosijo za pojasnila v zvezi s študijem medicine. Teško je na kratko pojasniti vse kar je pomembno za ta poklic — vendar bom poskušal.

Poklic zdravnika je bil že od davnih časov eden od najbolj popularnih: od vrača Hipokrata do znamenitega presajevalca src Christlaana Barnarda. Prav zato so tudi tako številne upodobitve zdravnikov v literaturi in filmih: dr. Kildare, Egipčan Sinuhe, dr. Arrowsmith, L. Hakim, Axel Munthe in še in še. Take in podobne upodobitve so do danes napravile prav toliko škode kot koristi. Njihova koristnost je v tem, da so prispevale k seznanitvi ljudi z zdravniškimi delom — škoda pa je vsekakor v tem, da je to delo mnogokrat prika-

zано v nekakšni romantični, neresnični svetlobi. Zato mnogi iščejo v poklicu samo skrivnostno vzdušje belih hodnikov in pomembnost kaknega Barnarda in so kruto preseñeni, ko uvidijo, da je poklic samo naporna vsakodnevna služba ljudem, dobrim in slabim, prijetnim in neprijetnim, da zdravnik ne služi ničesar drugemu kot potrebam drugih ljudi in da pri tem vsak doživlja tudi neuspehe.

Odkar so uvedeni na medicinski fakulteti strogi sprejemni izpiti (če nimaš nadpoprečnih ocen v biologiji, kemiji, fiziki — ne hodi na medicino) kandidati resneje razmišljajo, predno se odločijo za študij medicine, ki je najdaljši od vseh in zahteva tudi telesno in zdravstveno od kandidata zelo veliko.

Več boste našli v drobnih knjižici z naslovom »Ali naj postanem zdravnik, zobozdravnik?«, ki jo je izdala medicinska fakulteta univerze v Ljubljani. Gotovo vam jo bodo rade volje poslali.

O, TO PANE!

Ste že kdaj pomislili, s kolikimi težavami se srečuje novinar, ko mora tekati naokoli za podatki, spraševati ljudi in še in še? Najbrž niste, saj si niti ne morete predstavljati, kako »prijetno« je, če ustaviš človeka na cesti in ga vljudno zaprosiš za odgovor na vprašanje, še preden pa končaš in se obrneš naokoli, ga že ni več — človeka namreč. In sploh mi ne gre v glavo, zakaj toliko ljudi nerado odgovarja na anketa vprašanja!

»Oh, ampak raje ne bi...«

»Pa zakaj ne, tovarišica? Samo slikala vas bom pa še nekaj boste povedali!«

»Ne, ne, slikala se pa že ne bom!«

In še jo lahko iščem za prvim vogalom!

In tako ne preostane drugega, kot da poskušam srečo znova.

»O, to pa ne! V »cajtingen« me pa že ne boste spravili!«

Vsako pregovarjanje nič ne zaleže, ampak, aha, tamle že gre nekdo, ki bo gotovo hotel odgovarjati.

»Oprostite, jaz sem...«

Tovariš, ki sem ga »napadla«, se je ob besedi »od časopisa« skremžil in začel nekaj mamljati, češ, raje ne bi nič povedal.

»Saj veste, nočem se videti v časopisu, pa še ljudje bi začeli govoriti...«

»Pa kaj bi začeli govoriti?« sem bila vztrajna, saj nisem hotela, da bi mi jo še ta osmi človek (kolikor sem jih že ustavila) pobrisal.

»Ja, veste, potem lahko rečejo, da se »ven silim«, pa take reči...«

Odšla sem z daljšim nosom kot ponavadi. In zdaj samo še premišlujem! Ali so ljudje tako sramežljivi ali jih je strah besede »časopis« ali nimajo kaj povedati ali...?

Nekaj sem pa vseeno sklenila! Prihodnje bom skrila fotoaparati in beležko!

D. J.

ŠMARJE - ŠENTJUR

POUK MORA BITI

Priletimo na hitro, kakšen položaj po potresu v obeh občinah in ugotovili bomo, kaj je stanje sedaj precej bolje. Ni razloga za kakršna koli ugrbanja, kaj bo: ali bo problem rešen tako, kot je bilo v začetku zastavljeno ali ne. Namreč s splošno solidarnostjo, ki ji še naprej pripisujemo velik pomen. Akcija 13. julija je pokazala, da smo solidarni in da znamo medu priskočiti na pomoč. Aktivne kujeje na vseh ravneh. V prizadevanjih, da kar najhitreje odpravljamo posledice potresa, so se združili vsi družbeno politični delavniki.

V šmarjski občini so že ocenili škodo za vse družbene objekte, zasebne stavbe pa bodo ocenjene te dni. Kakšen je torej slika?

Poročiti bo treba več kot 100 hiš. Položaj so še poslabšali novi potresni sunki. Poškodba tega je, da v občini potrebujemo šotore in prikolice. Dogovorjeno je tudi, kje bodo stale nove šole, šmarjsko pa pospešeno grade. Podoben seveda vplival tudi na reorganizacijo šolske mreže. Problem šolstva bo treba

reševati kar najhitreje in izkoristiti vse možnosti, da bodo otroci lahko nemoteno sledili pouku. Urediti bo treba pomožne razrede v gasilskih domovih in ne nazadnje tudi v privatnih hišah: otroci morajo imeti pouk!

Izvedeli smo, da bo Velenje na potresnem območju šmarjske občine zgradilo novo šolo brez kakršnih koli obveznosti občine. Rešitev, pred katero se lahko priklonimo. Gesta, ki jo ljudje v takšnih trenutkih najbolj cenijo.

V podobnem, čeprav ne tako hudem položaju, je tudi šentjurska občina. Tudi tukaj jim povzroča največ skrbi šolstvo. Lokacija za šolo v Loki pri Zusmu je že določena. Po podrobnejši oceni so ugotovili, da so hitre poškodovane še 4 šole v občini, med njimi tudi kmetijska šola. Hkrati s šolami se je nujno pojavilo tudi vprašanje učiteljskih stanovanj. Rešili ga bodo z montažnimi hišicami.

Kako rešiti kmete v obeh občinah? Prav gotovo bo osvojen predlog, da oprosti davka kmete iz I. in II. kategorije poškodb za eno leto,

kmete, katerih škoda je ocenjena s III. in IV. kategorijo, pa za dve leti, skladno s tem pa tudi vseh ostalih davjatev. Misli bi morali tudi o odpravi davka za reprodukcijski material.

Nad obe občini pa prihaja še nova nadloga: primanjkljaj v proračunih. Nič kaj prijetna ni novica, da obe občini nimata sredstev za izplačila osebnih dohodkov in starostnih pokojnin ter socialnih podpor. Solidarnost je torej več kot na mestu. Ker se obe občini zavedata, da zbrana sredstva še zdaleč ne bodo zadostovala za popolno obnovo, sta se odločili, da bodo vsi zaposleni delali še eno soboto. Kar največ bodo skušali popraviti sami, razumeti pa je treba, da je to le pripravljenost ljudi, da pomagajo samemu sebi in ne kakšna večja rešitev.

Občinski štabi prosijo prebivalstvo ogroženih območij, da čimprej prijavijo škodo na pristojnih krajevnih skupnostih. Tako bo delo lažje in pregled nad škodo celovitejši.

V razmerah, kakršne so, je pomembno hitro delati.

SREČANJA NA DELOVNEM MESTU

„VINJAK PROSIM“

Na njenem obrazu domuje smeh, tisti pravi, iskreni smeh, ki se ga naležeš, da še sam ne veš kdaj. Nagajiv: plavi lasje in živahne begajoče oči — to so zvesti spremljevalci in tak prijazen obraz lahko vedno spravi v dobro voljo še druge. Zato ni čudno, da imajo natakaričo MARJANO GRESAK, ki je zaposlena v hotelu Merx na Ljubljanski cesti, gostje radi.

»Ja, saj to zahteva moj poklic. Takole smehljanje dan za dnem. Natakariča mora biti z vsemi gosti prijazna. Nihče ne bi trpel zagrenjenega obraza, ki bi mu stregel pri mizi. Včasih se mi zgodi pa tudi takole — gost naroči vinjak, ko mu ga prinesem, se spomni, da nima cigaret in ko prinesem se te, reče: »Saj ne morem prižgati. Vžigalic nimam.« No, kaj bi ti naredila, če bi bila takrat na mojem mestu?«

»Ven bi ga vrgla!«

Smeh. Na obeh straneh mize, kjer sva se pogovarjali. »Hm, pa saj sem čisto sama kriva, da sem pristala. Ampak čisto slučajno. Ko med gostinskimi mizami sem končala osmi razred, sem med počitnicami delala v gostilni, ki jo imajo starši moje prijateljice. Se kar všeč mi je bilo. Jeseni me je pa kar samo zaneslo v gostinsko šolo in preden sem se zavedala, sem jo že tudi končala. Tako hitro je minilo.«

Malo se zamislil, nato strese in se zasmeje.

»Ja, po končani šoli sem prišla delat sem, v Merx, in ravno zdaj imamo ogromno dela. Veš, delam deljeno, od opoldne do štirih popoldne, potem sem prosta pa spet od sedmih zvečer do enajstih. Sicer pa tako nikoli ne končam ob enajstih, ker kaže, da postanejo takrat pljače gostom najslajše

in vse besede, da že zapiramo, so zaman. No, tole delno delo bo trajalo samo še nekaj časa, potem bom pa spet delala vsak drugi dan po 12 ur.«

»Uh, to je pa veliko. Jaz že ne bi bila na tvojem mestu. Prav nič ti ne zavidam!«

»Verjamem. Pa ko bi bilo le to. Nobenih praznikov nimam prostih, že pet let nisem praznovala novega leta, ker sem bila v službi. Včasih se mi kar stoži in bi raje

delala na kakem drugem mestu, potem me pa mine in spet je dobro.«

»Potem si pa gotovo razočarana nad tem poklicem?«

»Mogoče sem bila malo v začetku, potem se pa navadiš. Samo plače so premajhne.«

»Te so pa tako ali tako vedno premajhne.«

»Ja, danes že, ko je vse tako drago.«

»Pa marsikaj smešnega se mi je tudi zgodilo v teh letih. Takrat, ko sem končala prvi letnik, sem bila na praksi in neki hrvaški gost me je po kosilu vprašal, če imamo čačkalice (zobotrebci). Ker je pravkar pojedel kosilo, sem bila prepričana, da je čačkalica neka vrsta slaščice in sem rekla, oprostite, ampak imamo samo palačinke in kompot!«

In ko mi je Marjana stresla s svojim živim pripovedovanjem še nekaj smešnih, sem imela kar dovolj. Samo uspeh sem ji še zaželela pri delu, Marjana pa je kmalu, v belorjavi obleki, postregla prvim večernim gostom.

D. J.

POLJE OB SOTLI: 50 LETNICA

Tudi v Obsotelju so svečano praznovali dan vstaje slovenskega ljudstva. Osrednja prireditve je bila v Polju ob Sotli. Ta praznik so združili s praznovanjem 50-letnice gasilskega društva. Slavje v tem kraju je še toliko bolj pomembno, ker so se ga udeležili tudi hrvaški prebivalci. Na tem koncu Slovenije so republiške meje samo še administrativne; kajti ljudje iz obeh strani Sotle složno sodelujejo na vseh področjih družbenega življenja.

Ob devetih dopoldne je imelo deset gasilskih enot združene gasilske vaje; ob enajstih se je pričela proslava, ki so se je udeležili skoraj vsi

mladi in stari iz vsega srednjega Obsotelja. Čeprav ni bilo prisotnih niti občinskih funkcionarjev, so občani pokazali izredno pripravljenost pri organizaciji in izvedbi prireditve.

Kulturni program pripravili so ga prvi in drugi razred učencev domače šole, je bil lepo izveden; okoli 500 gasilcev iz Kozjanskega in Obsotelja je številnim gledalcem prikazalo veliko spretnosti v rokovanju z gasilskimi stroji in orodji. Na koncu prireditve so še petim preživelim ustanoviteljem gasilskega društva Francu Vrenku, Hermanu Jakopinu, Albertu Hedrihu, Francu Jazbecu in Ivanu Boštjančiču podelili diplome. (I. I.)

NUDIMO VAM

POTROŠNIŠKO POSOJILO
ZA PROIZVODE TOVARNE

gornje

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

pisma

LJUBLJANSKA ENOTA V LESIČNEM

V soboto, 13. julija, je v Lesično prispela Ljubljanska mladinska brigada.

Do Sevnice so se mladi pripeljali z vlakom in nato prehodili 36 km dolgo pot preko Lončarjevega dola, Vranja, Miškega vrha, Dobropolj, Šentvida pri Planini, kjer so dobili suho kosilo.

Ob 19. uri so prispeli v Lesično. Pred osnovno šolo v Lesičnem so se zbrali brigadirji in pohodnike pozdravili z brigadirskim ZDRAVO... Po večerji so se brigadirji ter pohodniki zbrali ob kresu in veselo zapeli...

Okoli 80 mladih pohodnikov je noč prespalo na senkih v Lesičnem.

V nedeljskem jutru se je pohodna enota zbrala v naselju brigadirjev. Ob 10. uri se je namreč za šolskim poslopjem začela krajša slovesnost v počastitev dneva vstaje in v spomin padlim borcem 14. divizije.

V uvodnih besedah je IGOR MAKOVEC, predsednik OK ZMS Ljubljana — Center ter komandant pohodne brigade, pozdravil brigadirje ter prispele goste: tov. Mira Samaržija — predsednika IS — SOB Ljubljana — Center, borca 14. divizije tov. Franca Goloba, predstavnico 10. SNOUB Ljubljanske tov. Olgo Bratuš, tov. Vladimirja Senka — predstavnika mestnega ter občinskega odbora Zveze borcev, tov. Zlatka Vogriča — komandanta zve-

zne akcije KOZJANSKO 74...

V nekaj besedah je nato spregovoril o mladinski, zvezni delovni akciji KOZJANSKO 74 Igor Makovec — poročilo o delu brigade v Lesičnem pa je podal komandant 10. SNOUB LJUBLJANSKE, KOREN MIRAN, ki je obenem seznanil navzoče z določenimi težavami, ki so se pojavljale pri delu.

Po uradnem delu slovesnosti so mladi izvedli krajši recital Kajuhovih pesmi. Štiričlanska delegacija pohodne enote je nato položila venec k spomeniku padlim borcem v Lesičnem.

Pohodna enota se je v popoldanskem času napotila iz Lesičnega v Imeno, odkoder so se mladi z vlakom vrnili v Ljubljano...

MARINA KOČEN

POMEMBNA OBLETNICA

Gasilsko društvo, Trnovlje je praznovalo dne 14. t.j.m. zelo slovesno 50-letnico obstoja. Zaradi boleznih in starosti se proslave žal nisem mogla udeležiti, pripomnila pa bi rada, da je društvo obstojalo že mnogo prej (vsaj kolikor je meni znano).

Mogočni kozolci, seveda po tedanji navadi, vsi s slamo kriti, so zagoreli, kar sem pozneje zvedela od starejših ljudi, okrog leta 1880 in takrat Trnovlje še ni imelo brigadne. Vrlim in dobrim sosedom se priskočil na pomoč takratni veleindustrijalec — sosed Peter Majdič s svojo ročno brizgalno, da so vsaj nekaj rešili. To je Trnovljčanom dalo pobu-

do, da so pod vodstvom podžupana, domačina Kosenina, kupili slično ročno brizgalno. Tako je bil položen temelj za gasilsko društvo v Trnovljah. Vas takrat ni imela sredi vasi kovačnice, kjer so se po večerih zbirali vaški očaki (od daleč tudi fantje, ki so sicer bili rajši pod okni vaških deklet) in tam so sklenili, da bodo ustanovili društvo za zaščito vasi. Pozneje sem spoznala ustanovitelja Kosenina tudi osebnost in je moje pero preslabo, da bi opisalo njegovo požrtvovalnost in žilavost. Katerega leta je to točno bilo, ne morem dognati, gotovo pa je več kot 50 let in bi se to morda dognalo v knjigi »Naša vas, ki jo je spisal naš domačin dr. Anton Novčan, ki je bil nekaj starejši od mene in razen tega še fant od fare, ki je imel več dopusta v javnosti kot me ženske. Se kot mlada deklica sem enkrat slučajno dobila v roke zvezek s tridimi platnicami, kjer je bil začetek in ustanovitev Gasilskega društva Trnovlje popisan s perezom. Če je ta zvezek še kje ohranjen, bi bil dragocen dokument za vzrok in čas ustanovitve. Če se ne motim so bila tudi imena prvih požrtvovalnih vaščanov in letnice.

Zanimivo bi bilo, če bi se našel kak ošak, ki bi moje navedbe ali potrdil ali popravil.

85-letna Trnovljčanka

LJUBO DOMA, KDOR GA IMA

Dovolite mi, da vam napišem nekaj besed, ki se vam bodo verjetno zdele pomembne. Mnenja sem, da ste takšne in podobne zapise že dobili. Toda, ker vam bom sedaj napisal, je sploh nekaj posebnega, povrh tega pa še založen primer. Prepričan

sem, da nihče ni tako prizadet in nesrečen kot sem jaz.

Ko sem bil star štiri leta, sem izgubil dom in starše. Služil sem in delal na raznih kmetijah. Ljudje so me izkoriščali, kolikor jih je bila volja. Zdaj sem že pri tridesetih letih. Toda od svoje mladosti nisem imel popolnoma nič.

Pred tremi leti sem spoznal žensko mojih let. Je vdova in dobiva po svojem možu pokojnino. Razen tega ima hčerko staro osem let in lastno hišo z nekaj zemlje, tako da se da vse doma pridelati, če je dobra letina. Čeprav sem zaposlen v tovarni — Aero Celje — sem ji z vsim vmemo in veseljem pomagal pri vsakem delu in tudi veliko popravil pri hiši. Prav tako sem marsikaj izboljšal z upanjem, da bo življenje in delo lažje potekalo. Ni pa še to vse. Razen tega, da sem ji pomagal delati in skrbeti za vse, sem ji od svojega zaslužka moral dati devdeset starih tisočakov in še ni bila zadovoljna. Razen tega je pa enako trmasta, da ji ni enake.

Letos pa, ko sem ji skoraj sam obdelal vso kmetijo, me pa hoče spoditi na cesto. Ali je to kakšna pravica na svetu? Rekla mi je, zakaj sem bil tako neumen, da sem ji pomagal. Vsekakor sem primoran, da grem od hiše. Toda kam? Ali naj grem v hosto pod smreko? Tako sem prizadel, da sem že popolnoma obupal nad življenjem. Jezilo me je pa samo to, da ta ženska ne zna ceniti in spoštovati svojega doma, še manj pa te naše slovenske rodne zemlje, ki nam daje kruh. Kako srečen bi bil, če bi jaz imel kakšno kmetijo, saj imam zares veselje do kmetije in bi jo znal tudi izkoristiti, še bolj pa spoštovati.

Kar spominimo se časov druge svetovne vojne, ko je okupator izseljeval naše kmečke ljudi. In kaj se

je dogajalo? Nesli so s seboj svojo rodno grudo. Vedeli so, da jim je dajala kruh. Danes pa bi lahko človek na prste preštel tiste, ki se tega sploh kaj zavedajo. Mogoče se pa jaz edini tega zavedam?

Zeljo imam samo eno. Da bi našel le enkrat kakšno pametno žensko, ki bi imela srednjo kmetijo. Prosim vas, če boste našli kaj primerne zame, mi sporočite.

B. J., Kompole

Odgovor: Tovariš J., dvomim, da bi v našem uredništvu lahko kaj posredovali glede vaše želje, zato se mi zdi, da bi bilo pametneje, če bi za to prosili naše bralce. Ker pa žal ne želite, da objavim vaš polni naslov, bo tudi to težko izvedljivo.

BRIGADIRKA POROČA

V soboto, 29. junija je v Lesičnem na Kozjanskem postalo izredno živahno. Iz Ljubljane so prispeli mladi brigadirji, ki so se v Lesičnem vključili v zvezno mladinsko akcijo »Kozjansko 74«.

Okoli 60 mladih sestavljajo X. slovensko narodno osvobodilno udarno brigado — ljubljansko, ki jo je organizirala OK ZMS Ljubljana Center. Program zajema novogradnje ter popravila. V okviru novogradenj bodo gradili kulturni dom v Lesičnem ter cesti Penkovo selo — Vinodol — Klake in Drevnik — Klake — Zeče — Buče, v skupni dolžini 5 km. Brigadirji se bodo lotili tudi popravila cest v okolici Lesičnega ter izkopov vodovodnih odcipov.

Mladi smo se namestili v osnovni šoli Lesično, ki je tako po končanem posluhu znova zaživela. V nedeljo, 30. junija smo počastili spomin padlim borcem v NOB ter položili venec k spomeniku v Lesičnem. 1. julija se je slovenskim brigadirjem priključila še mladina iz Wiesbadna v ZR Nemčiji, s ka-

tero ljubljanska mladina že nekaj let prijateljsko sodeluje. Nemški brigadirji so bili v Lesičnem tedni dni in pomagali pri delu. Isti dan so brigadirje obiskovali tudi predstavniki občine Smarje. Predsednik občine Joško Lojten je z zadovoljstvom pozdravil brigadirje in jih seznanil s pomenom prostovoljnega dela.

Tako se je slovenska mladina že tretjič odločila, da pomaga ljudem na Kozjanskem. Tudi v prihodnjih letih bomo mladi radi prihajali na Kozjansko. Če že ne bo delovnih akcij, bomo vsekakor radi obiskovali nadvse prijazne domačine. Sicer pa gesto mladih je solidarnost, kar pomeni, da bodo podobne akcije še v prihodnjih letih in ne le na Kozjanskem, temveč tudi na drugih nerazvityh območjih.

MARINA KOČEN

NOBENEGA REDA

V soboto, 6. julija je bila v Taboru igra »Miklavca Zala«. Ljudi je bilo kar precej, saj je bila zasedana, bolje rečeno natlačena že 16 vrsta, polnila pa se je 17. To je zelo veliko, ker so klopi bile označene z več kot 40 sedeži. Sedez pa so najbrž pripravili za cibernane in ne za odrasle, kajti mi smo se dobesedno tlačali. Tako stisnjeni smo potrpežljivo dočakali začetek igre.

Igra se je pričela z zamudno, a to še ni tako hudo. Huje je bilo potem, ko smo nemočni prosili gledalce spredaj, naj sedijo, ker zadaj nismo nič videli. Tako smo začeli vstajati še ostali, ki smo prej potrpežljivo sedeli in stegovali vratove. Nekaj časa sem gledala, a misel, da bom za 15 din stala, mi ni dala miru in sem odšla k blagajni. Tam sem povedala, da tako ne gre pa so mi rekli, naj se zmenim s tistimi ljudmi, ki stojijo pred mano. Rekla sem, da se z ljudmi

PRED 30 LETI NA KOZJANSKEM

PIŠE
MARJAN
JERIN 2

V noči med 28. in 29. avgustom 1942 je bila zaradi izdaje delno uničena kozjanska četa, zajeta pa je bila ranjena sekretarka Tončka Čečeva. Del kozjanske čete s še nekaj ilegalci se je pri Topolovem prebil skozi sovažnikov obroč.

Tončko Čečevo so Nemci zaprli s še nekaj zajetimi partizani v celjski vstari piskera, jo grozotno mučili in jo vodili po celjskih ulicah, ona pa je vzklikala z dvignjeno glavo: Zivela komunistična partija! Zivela Rdeča armada! Dol s fašističnimi zločinci! Zmaga bo naša! Nič ni strlo te junaške žene — s svojim zadržanjem je vzbujala strah in spoštovanje. V nemškem koncentracijskem taborišču Auschwitzu je prenehala biti srce te dosledne revolucionarke.

Za razvoj narodnoosvobodilnega gibanja na Kozjanskem je bil to hud udarec, ki je imel za določen čas težke posledice, saj so po tem dogodku delali politični aktivisti v mnogo težjih razmerah. 15. avgusta, 20. oktobra in 4. novembra 1942 so Nemci postrelili v Mariboru večje število talcev iz Kozjanskega, njihove družine pa odpeljali v nemška koncentracijska taborišča.

Akcije od Bizeljskega do Celja

Nemško okupacijsko politično vodstvo in vojaško poveljstvo so se dobro zavedali strateške pomembnosti tega ozemlja, preko katerega so transportirali svojo soldatesko na Balkan in na vzhodno fronto. Zato so po Kozjanskem tako na gosto razsejali svoja oporišča, s katerih so budno kontrolirali ves teren in z dobro organiziranimi »hajkami« skušali uničiti in preprečiti obstoj partizanskih enot. Kljub temu so vršile tudi v letu 1943 čete kozjanskega bataljona uspešne vojaške in sabotažne akcije od Bizeljskega do Celja in kljub gosti fašistični obveščevalni mreži je uspelo vzpostaviti ponovno odbore OF na vsem terenu Kozjanskega.

Skupna akcija kozjanskega bataljona in I. bataljona zagorskega partizanskega odreda na postojanko v Sem-

Miting pod Lisco leta 1944

petru in skupni boji na Preski in Silovcu med 19. in 24. decembrom 1943 so dokazali, kako čvrsto je v boju skovano bratstvo. Odslej so se še bolj utrdile bratske vezi med slovenskimi in hrvaškimi partizani in so ostale nerazdvojene vse do osvoboditve.

Jurklošterska republika

V juniju 1944 se je sestal ves politični aktiv kozjanskega okrožja pod vodstvom sekretarja Sergeja Kraigherja na Bohorju in ustanovil 8 okrajnih odborov OF, ki so zajeli celotno področje Kozjanskega med Savinjo in Sotlo ter Savo in Voglajno. Kozjansko prebivalstvo se je masovno vključevalo v organiziran boj proti okupatorju. 9. junija 1944 so borci kozjanskega odreda osvobodili Jurklošter, kar je izredno ugodno odjeknilo po vsem Kozjanskem. Nastalo je prvo osvobodeno ozemlje na Stajerskem — tako imenovana »jurklošterska republika«. Prvi izvoljeni organ ljudske oblasti je bil krajevno narodnoosvobodilni odbor Henina s pred-

sednikom Silvestrom Pompetom na čelu in tudi člani tega narodnoosvobodilnega odbora so bili kmetje in kmetice iz Henine in bližnjih zaselkov.

Blokada Planine

Nesluten razvoj pa doseže narodnoosvobodilno gibanje na Kozjanskem med julijem in novembrom 1944. Kozjanski odred je z uspešnimi boji širil osvobodeno ozemlje in v teh mesecih z nenadnimi vpadi uničil nemška oporišča v Slivnici pri Sentjurju, Pišecah Sromljah, Zabukovju, na Lisici, v Pilštanju in v Zagorju pri Lesičnem. Od julija do 18. avgusta 1944 je s svojim bataljonom blokiral Planino pri Senici, kje je bila razen v Kozjem najmočnejša in najbolj utrjena nemška vojaška postojanka na Kozjanskem. II. bataljon kozjanskega odreda je napadel iz zasede pri Dobju vojaško spremstvo s 6 kamioni polnih živil, vojskega materiala in tekstila. Fašistični vojaki so si z bomo rešili žive glave, bilo pa je tudi ranjenih. Borci s izpraznili kamione s tem, da so preložili vso pošiljko namenjeno za nemško posadko in prebivalstvo na Planini na kmečke vozove, ter ves material odpeljali polovsko vprego. Deponirali so ga v naravnih špilju v Volušu in na Rudeniku. Z blokado Planine je pristil kozjanski odred Nemce, da so umaknili posadko Planine v Celje. Z veliko premočjo so izvedli 18. avgusta 1944 obsežno hajko iz več obrončnih centrov pri Planini in pri tem uporabili motorizirane oddelke plantnsko artilerijo. Oborožitev borcev odreda je bila prešibka, da bi lahko zaustavili prodor sovražnika umik nemške posadke iz Planine je uspel. To pa bilo v prid tudi narodnoosvobodilnemu gibanju, saj ostalo Kozjansko odslej v svoji notranjosti, razen Kozjem, z nemške strani nekontrolirano ozemlje. Višje je splahnela njihova moč in v pliv na prebivalstvi ki se je končno rešilo strahovanja okupacijske soldateske in fašistične oblasti.

ne bom kregala, ker za to nisem prišla na igro. Saj imajo vendar reditelje, ki jim »menda« ni bila dolžnost skrbeti za nemoteno gledanje te lepo pripravljene in igrane igre. Sicer so mi pomudili tri ali štiri stole nekje spredaj, ko pa sem jim rekla, da ne gre zame, ampak za starejše ljudi, ki nemočno zrejo na oder, so le zmigovali z rameni in to je bilo vse. Tako smo trmasto stoje spremljali igro do konca, veliko pa jih je sredi igre zapustilo svoja »imenitna« mesta. Če ne bi bilo tako skrbno in dobro pripravljene igre, bi ostale polne le sprednje vrste. Priveditelji se lahko tako zahvalijo res dobrim igralcem, da do konca ni ostala le peščica gledalcev. Pa njim je bilo menda tako vseeno, saj je bila blagajna že prej polna. Pri kupovanju kart je nek mož povprašal za stojišča, da bi si verjetno prihranil kak novič, a ga ni dobil.

Le zakaj bi ga ljudi, saj je potem tako lahko stal z vstopnico v roki, vendar ne za tako majhen denar. Upam, da boste pismo objavili in da drugič ne bo treba pisati o takih stvarih, ki sicer niso tako velike, a obiskovalec dobi občutek, da je nekje na sejmu in ne na kulturni prireditvi. D. Z.

GROZI S SEKIRO

Pred dnevi smo se z avtomobilom odpravili v Podčetrtek, boljše rečeno v Atomske Toplice. Šli smo po »atomsko vodo«.

Da pa je ne bi bilo treba plačati, smo šli k staremu izviru. Za cesto, ki pelje v Podčetrtek (na levi strani) je nek mož prodajal vodo. Rekel je, da je atomska voda. Vzeli smo jo nekaj steklenic. Zahteval je plačilo. Ker se nismo hoteli prepirati, smo mu dali 5 din. Pogovarjali

smo se in povedal nam je, da zahteva za kopanje (dopoldansko) 5 din, za jopato zdravilnega sivega blata pa 5 do 10 din. Rekel je, če bi slučajno kdo poskušal to vodo analizirati, da mu raje odseka glavo. Pokazal je sekuro, ki jo ima baje vedno pri sebi. Nek moškar je šel proti njemu, on pa je hitro vzel sekuro in vprašal, kaj bi rad. Ta mu je dal denar, ker mu je bil dolžan za vodo.

Če ne bi opazili tega moža, se tam sploh ne bi ustavili, sicer pa »zdaj je, kar je. Mislim pa, da bi bilo treba ukrepati. Groziti s sekuro je, mislim, kaznivo dejanje. Sploh pa, kdo se bo kopal v takšni mlakuški kot je tam?

**BRANKA K., Celje
TEŽAVE
Z DIVJADJO**

Oglašam se, ker me zanima, ali imate tudi dru-

gje takšne težave kot pri nas. Kaj bi to bilo? Divjad. Zanimam me, kaj mislijo lovci ali boljše lovske družine o nas kmetih. Poznam veliko kmetov lovcev in bi rad vedel, ali njim divjad ne dela škode ali pa to vse mirne duše gledajo. Tudi skoraj vsak dan odnese lisica kakšno kokoš, oni pa se ne zmenijo za naše besede. Pride čas, ko je treba plačati davek, vendar občina nič ne vpraša, koliko škode smo imeli s strani divjadi. Nima smisla obračati se s prošnjo na lovske družine, ker ne bi ničesar dosegli. Kaže, da je žival veliko bolj zaščitena kot ubogi kmet, katerega »žulja, kdor ga more«.

Ko to premišljujem, me zanima, kaj misli družba o tem. Mnogo pšeje o lakoti po svetu, pri nas pa se s kmetom takole dogaja. Končal bi s tem in dal članek laškim lov-

cem v premislek. To se dogaja v Tolstem, Brstniku in Rifengozdu nad Laškim. S. K.

**PRAZNOVANJE
V MONTANI**

Kot vsako leto smo tudi letos praznovali dan rudarjev, 3. julij, v podjetju MONTANA Zalec.

Praznovanje je bilo v Libojah, vključeno v praznovanje praznika občine Zalec. Ogledali smo si kamnolom in delovni proces, kar je velika pridobitev podjetja. Tovariš direktor je govoril o nadaljnjem razvoju podjetja in načrtih. Delavci upamo, da se bo vse to uresničilo.

Imeli smo tudi tekmovanje v nogometu med delavci iz Zaloške gorice in Liboj. Zmagala je ekipa iz Zaloške gorice z rezul-

tatom 2:0, tako da je ostal pokal že drugo leto pri njih. Z. E.

**MOŠKI BOLJ
KULTURNI**

Sestavek, ki ga je poslala Ana Mrak iz Sempetra, je neumen. Prej bi se morala prepričati, če so res moški vsi za to, da bi jih v Novem tedniku objavili gole. Ker so moški precej kulturni, se ne dajo tako hitro prepričati kot nekatere ženske in nočejo, da bi se kdo iz njih norčeval. Teško bi bilo doseči, da bi se oni goli kazali pred javnostjo. Pregovor je, da lepa obleka naredi človeka. Po mojem mnenju je vsak moški lep in tudi ženska, če ima na sebi vsaj lepe mini kopalke. Lepe kopalke vsakega očarajo.

M. B. iz Savtrijske

GRADNJA ŽALEC

**DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!**

**KDO BO POTOVAL
Z NOVIM TEDNIKOM IN
IZLETNIKOM V VARŠAVO**

Drage bralke in bralci, preberite navodilo, ker od danes dalje bomo objavili v vsaki številki 8 fotografij!

Kandidat za izlet v Varšavo postane na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoj pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidata z objavljenih fotografije, za katera bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bosta postala udeleženca izleta.

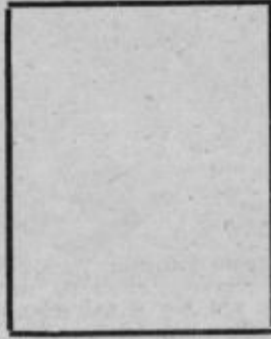
Dva pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili štiri potnike za izlet v Varšavo.

KUPON NT 11

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

Med bralci, ki so poslali kupon številka 10, smo izžrebali dvajsetega potnika za Varšavo. To je Marija Novak, Rečica ob Savinji 71.

FOTOKRONIKA

Na teh stebrih, da vam osvežimo spomin: to je gradbišče nekdanjih odprtih hlevov v Lesičnem, bo stal novi kulturni dom. Pri občinski akciji so pomagali mladi brigadirji iz Wiesbadna. Posnetek je nastal pred začetkom akcije in upamo, da vam bomo čez mesec, dva lahko ponudili docela drugačno sliko.

Zadnje dni smo v Celju lahko videli več takšnih prizorov na ulicah, ko so odvažali nepravilno parkirane avtomobile. Seveda se ob vsakem takem dogodku takoj zbere večje število radovednecev ali škodoželjnih, ki s porledi spremljajo potek akcije. In prav bi bilo, če bi se med gledalci našel kakšen aspokornik — da drugič ne bi pustil tudi svoj avto na nedovoljenem mestu.

Foto: Drago Medved

Nestalno poletno vreme, dragi turistični aranžirani in splošne podražitve so letos zagodli mnogim, ki so se pripravljali na letni odhodi ob naši obali. Tudi ob rekah in kopalniških ni veliko boljše. Kaj je torej ostalo drugega kot znajti se drugače. Naš mladi prijatelj (na sliki) se ni dal ugnati. Poceni plastičen umivalnik, malo vode in... če še sonce posije — kaj pa še hočemo več! V lavorje! Pa ne bo denarnega mačja!

Na kraj, kjer so pred dnevi položili temeljni kamen za izgradnjo mostu, je z Bučami pobratena krajevna skupnost Vodmat iz Ljubljane že pripeljala izlezne opornike in bo kmalu pričela z delom.

NAŠ KRAJ

● KOZJANSKO OBSOTELJSKI DROBIŽ

Pred dnevi je bila na hiši, kjer je bil v letih narodno osvobodilne vojne sedež okrožja za Kozjansko, odkrita spominska plošča. Ta plošča pa ne bo edina plošča, ki so jo posvetili pomembnim dogodkom. Kot smo že vedeli, se bosta plošči v Planinski vasi pridružili še dve; obe na Planini pri Sevnici. Prva, na grajski kašti, bo govorila o napadu Bračičeve brigade na Planino v letu 1944, druga pa bo posvečena partizanski šoli na Planini. Vzidana bo na nekdanji planinski šoli, sedanjemu obratu TOLO iz Sentjurja. Plošči bodo odkrili v poletnih mesecih. Tako bo z omenjenimi ploščami vred skupno šest spominskih obeležij na območju Planine pri Sevnici.

Na Prevorju že nekaj časa dela specializirana mladinska delovna brigada Rdečega križa. Brigada bo desetim socialno ogroženim občanom napeljala vodovodne priključke, ki jih bodo financirali brigadirji sami. Brigadirji kopljejo tudi glavni vodovod.

Navada je že, da Sotla v skoraj vsakem letnem času poplavlja. To se je zgodilo tudi pred nedavnim, ko je Sotla prestopila bregove in naredila precejšnjo škodo na posevkih in pokošeni travi, vodovje pa se je razšilo tudi po delu Atomskih toplic. Pričakujemo lahko, da se bomo z vodami mejne reke Sotle letos še večkrat srečali. Prav zaradi tega je upravičena želja občanov Obsotelja, da bi se čimprej zagotovila sredstva za realizacijo že znanega projekta Vonarje, ki bi ga letos že morali graditi.

Zgradili so velik vodni zbirnik na Peštajnu. Zbirnik, ki ga grade za vodovod Fužine-Sotla, je usposobljen za 100.000 litrov vode, gradili pa so ga nekaj več kot dva meseca. Z vodo bo oskrbovali pretežno večino Kozjancev v osrednjem delu Kozjanskega. Do dobre pitne vode bo prišlo tudi v Kozjem, ki mu jo je zadnje čase začelo primanjkovati. To je tudi razumljivo, saj je bil stari vodovod zgrajen za znatno manjše kapacitete, kot so sedaj.

Gradnja samopostrežnice v Kozjem se hitro bliža koncu. Stavba je že pokrita in pričakujejo, da bo samopostrežnica začela delovati že v jeseni. Investitor, trgovsko podjetje Jelša, upa, da se bodo delavci gradbenega podjetja Rogaska Slatina potrudili in Kozjancem čimprej omogočili usluge v novi trgovini.

● ŠMARTNO OB PAKI: NOVA TRGOVINA IN ŠE KAJ

V avgustu bo slovesna otvoritev Merxove samopostrežne trgovine, ki jo Smarčani že komaj čakajo. Nova stavba stoji sredi vasi in bo tako polepšala tudi vas. Nad trgovino je pet stanovanj, ki so jih že odkupila podjetja. Ker namerava zdravstveni dom Velenje v Smartnem ob Paki graditi novo ambulanto, stanovanj za zdravnika ni odkupil. Krajan želi, da bo to kmalu, naj bi bil potem tu stalen zdravnik, ki je za to območje nujno potreben.

Že letos bodo začeli graditi stanovanjski blok za upokojujence in člane ZB. Denar je že na razpolago. Zgodaj jeseni bodo gasilci pričeli graditi nov gasilski dom, ki je za Smartno nujno potreben. Stari je namreč dotrajan in za današnje razmere premajhen. Del sredstev je določenih v letošnjem občinskem proračunu.

Mladinska organizacija je pripravila letno nogometno ligo, v kateri je vključenih osem klubov iz osmih vasi. Vsako nedeljo igrajo ti samorastniki po štiri tekme, saj je vseh mladih nogometašev kar 160. Začuda pa ti igralci niso brez občinstva. Najmanj 150-200 ljudi bodri te mlade fante. Nekateri so že pravi mojstri.

Tukajšnji ljudje so bili posebno v zadnjih letih vajeni, da so prisostvovali nogometnim tekmam, ko je bilo moštvo Smartnega še v slovenski ligi. Zač so spomnili izpadli. Včasih je bilo na teh tekmah tudi po 2000 ljudi od blizu in od daleč. Morda pa bi bilo le dobro, če bi se merodajni potrudili in si ogledali sedanje tekme, kajti prepričani

smo, da bi bil marsikateri od teh mladih jeseni sposoben igrati v vzhodni conski ligi. Tako bi bilo nepotrebno najemati nogometaše od drugod, saj šmarskemu nogometu niso koristili toliko, kolikor smo od njih pričakovali. Mar ne?

ZORKO KOTNIK

● SLIVNICA: BRAVO, GASILCI

Gasilsko društvo v Slivnici na Kozjanskem praznuje letos že 45-letnico obstoja. Lepa številka, kajne? Pa koliko se je v teh letih spremenilo! Koliko gasilcev je nesebično dajalo pomoč ob nesrečah!

»Požarov pri nas ni veliko, imamo dobro zaščito, že v šoli poučujejo otroke o preventivnih ukrepih. Poplave pa so pri nas tako ali tako reden pojav,« je pripovedoval Florjan Potrta, predsednik gasilskega društva Slivnica. Kljub mladosti je že dolgoleten član društva, štiri leta pa mu že predseduje.

Najbolj aktivno je društvo postalo po vojni, ko je bil zgrajen gasilski dom, ki je postal tudi center vsega življenja, posebno kulturnega. Pa kaj bi se vračali v zgodovino! Raje pogledimo, kako aktivno je društvo danes!

Vseh članov je okoli sto, aktivnih pa je petindvajset. Sicer pa prav nič niso važne številke, bolj pomembno je to, da so slivniški gasilci vedno pri roki, da radi poprimejo za delo, čeprav se včasih srečujejo tudi s težavami. Vendar so kljub vsemu lanskemu letu adaptirali gasilski dom in smotrnoje izkoristili prostore v njem. Tako je zdaj tam dvorana, kjer prirejajo gasilci razne prireditve, z zaslužkom pa krijejo nabavo raznega orodja, kupili so novo motoriko in nov gasilski avto, ki je vreden 16 starih milijonov. Denar zanj so poleg Gasilske zveze Sentjur, občine Sentjur in krajevne skupnosti Slivnica prispevali tudi botri društva. V Slivnici so leti same žene, ki rade pomagajo, zato pa zaslužijo posebno čast. »Pri nas še domuje idealizem. Prav vse delo temelji na prostovoljnosti članov, vendar pa nas je večkrat premalo za delo,« nadaljuje predsednik. Gasilsko društvo je tudi v športnem udejstvanju doseglo zavidljive uspehe in to nam dovolj zgovorno priča, kako aktivni so.

V nedeljo pa je bilo v Slivnici veselo. Gasilci so slavili svoj praznik 45-letnice obstoja in ob tej priložnosti so krstili nov gasilski avto, po formiranju in paradi gasilskih čet pa je bil še bogat srečolov in zabava. Srečno, slivniški gasilci, in čim manj rdečih petelinov!

D. J.

● ŠMARJE: MLADINSKI LIST

Pred kratkim so v Smarju pri Jelšah ustanovili center za obveščanje in propagando, ki deluje pri občinski konferenci ZM. Mladi informatorji so že izdali prvo številko svojega lista Informator, ki bo izhajal vsak mesec in odražal v svoji vsebini delo šmarske mladine. Tako so v prvi številki objavili poročila o delu aktivnih mladih v Smarju, o delu kluba študentov in o mladih v tovarni KORS. Glasilo so popestrili tudi s članki o 20. igrah bratstva in enotnosti, ki so bile v Celju, ter s pohoda po poteh Kozjanskega odreda.

V listu je seveda tudi literarna stran, najdete pa lahko še program šmarskega kina, lestvico za oddajo »Veseli juke-box« ter, seveda, humor. Mladi Smarčani pa pri tem ne mislijo ostati. Želijo si, da bi njihovo glasilo redno izhajalo in prinašalo na svojih straneh dovolj čtiva, ki bi zanimalo vse mlade v občini. Zato se člani centra za obveščanje večkrat sestajajo ter se pogovarjajo o tem, kako list še izboljšati. Odločili so se že, da bodo v Informatorju našli svoj kotiček tudi modni nasvet, pa tudi drugih idej za izboljšanje lista ne manjka.

In kar je morda najpomembnejše. Sodelavci centra za obveščanje in propagando se nikakor ne mislijo zapreti v svoj krog in zgolj sami pisati v svoj list. K sodelovanju vabijo vse mlade, ki želijo v njihovem listu kaj povedati. S takim delcem pa bo Informator lahko postal dober list vseh mladih Smarčanov. BOZA VAJČER

UPOKOJENKI

NIKO

Solze je imela v očeh, je pripovedovala, da je šla ravno iz bolnice. Oba z možem sta bila tako hudo bolna, kako hudo ji je, če samo omeni njeno nesrečo. In posled saj je skoraj človek, ki se postara, in ni več kos vsakemu utrujen si, nič kaj dosti moreš narediti, čeprav ko rad še kaj delal. Solze je zadovoljstvo, razmišlja za človeka. Pri delu pa na vse svoje težave!

Rozalija Kajšek je že 72 let in nihče ji ne bi sodil toliko. Kljub boleznem lo dobro izgleda in tudi dela. Doma gospodinja, tega pa je poverjenik upokojujencev v centru. Ima nalogo, da organizira leto. Vsako leto grede kojenci na deset izletov Jugoslaviji in so s tem zadovoljni. Seveda pa raje sami financirati izbe, da upokojujenci radi grede, kjer se niso bili, saj ne bodo imeli več možnosti videti znamenitosti krajev. Rozalija zelo opraviča to delo, ki zanjo težko. Vsa se preda delu.

V BUČNI

Največji problem, s katerim se je Sotla, Potres je bil, če je bilo mogoče. Komisija, ki v Bučah dobili Marlesnik krajevne skupnosti, ne bo nič. Krajanji so popravilo stare šole, saj hem vremena pet in še v slabem stanju. Krajevni metrov cest, za kateri

Potres je poleg stavbe ni nestrno pričakujejo

Nesreča, ki je pridelala probleme. Na Vreški pomoč za obnovo skoraj

V krajevni skupnosti življenje ni mogoče.

MED

Bilo je 2 uri po polnoči, 1. maja, ko smo prišli na letališču Domodjeje Moskvi. Vožnja v razsvetljeno mesto je naša utrujenosti in niti bila kmalu za in že smo se znašli cepciji ogromnega »Rosija«, ki ima 6500 postelj (urađni hotel je »Gostinica ja.«) Spanja je bilo bolj malo, saj so nas 7. uri telefonično d iz postelj in kmalu ljali na ogled prvot manifestacije. Sli smi z vrsto policijskih in dokončno ustavil hotelom »Inturista«, v neposredni bližini čega trga. Na sto pred hotelom in plic se je zbrala svetovna ka v pravem pomenu de, saj je bilo moči ljudi vseh barv in ni Vsa ta masa, oboro fotoaparati in kam je čakala na začetel de. Na Rdečem trgu lo toliko rdečih zas

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

KAKO DO
KMEČKE
ŽENE?

Vprašanje je pravzaprav narobe zastavljeno. Pot do kmečke žene je namreč že dolgo časa prosta, odprta in vselej prazna. Razen dela, ki jo čaka vsak dan, se kmečka žena in mati nima nadejati nobenih sprememb. Življenje ji teče v ozkem krogu med kuhinjo, hlevom, njivo, poljem in vasio, kamor gre v trgovino enkrat tedensko ali še to ne. Če kmečka žena oddaja mleko, se dnevno srečuje s svojimi vrstnicami v zbiralnici mleka. Če se ukvarja s prirajo pitancev, tuč teh srečanji ni.

To, kar omenjamo je stara, dolgo znana, večkrat ponovljena resnica. Ker je znana, nam je služila za vodilo pri delu s kmečko ženo, ki smo ga na področju Kmetijske zadruge Slovenske Konjice zastavili v letošnjem letu. Sredi aprila smo sklicali vse proizvajalke mleka na sestanek. Hoteli smo zvedeti, kaj najbolj pogrešajo in česa si želijo. Bile so si enotne v tem, da je izlet najbolj potrebna stvar, ki bi kmečki ženi vsestransko koristila, saj vidi nove kraje, se pouči in seznanji z novimi, njej neznanimi rečmi, na izletu pa se tudi razvedri.

Izlet smo organizirali za vse žene, ki so se ga želele udeležiti. Šli smo v Skofjo Loko, kjer smo si ogledali nekaj preusmerjenih kmetij, mlekarno škofjeloške kmetijske zadruge ter letališče Brnik.

Zene so tudi izrazile željo, da bi imele predavanje o hlajenju v hladilni skrini. Vse več kmečkih gospodinj ima hladilno skrinjo, s katero ne znajo pravilno ravnati. Predavanja, ki ga je organizirala zadruga, se je udeležilo trideset kmečkih žena. Za tiste, ki niso mogle priti, bomo predavanje ponovili v jesenskih mesecih.

Konferenca za družbeno aktivnost žena je organizirala razstavo ročnih del. Na razstavi so sodelovale tudi kmečke žene s svojimi izdelki. Res je, da kmetica nima toliko prostega časa, kot uslužbenka. Vendar ga najde v zimskih mesecih toliko, da izveže pri skvačka jopico za svojega sina, splete možu topel pulover ali sprede nekaj štren volne. Prav je tedaj, da svoje izdelke tudi javno pokaže. Sodelovanje na razstavi je vzpodbuda mladim kmečkim dekletom, ki se šele pripravljajo za vstop v življenje.

Res je, da se ne moremo pohvaliti z velikimi dosežki na področju sodelovanja s kmečko proizvodnjo. Glede na to, da smo delo zastavili šele pred kratkim, upamo, da domo lahko čez nekaj let z zadovoljstvom gledali na uspehe svojega dela.

Ing. IDA TEPEJ

PRI TOMAZLNOVIH

TUDI DOMA SE DA ŽIVETI

Tomazlinovi premišlujejo o preusmerjeni kmetiji. Angelca bo ostala doma, čeprav je svet lep. Ona in brat Franci sta kljub delu pridna tudi drugje.

Če se peljete po cesti iz Velenja proti Polzeli, ki je nekakšna bližnjica za Ljubljano — do Polzele je le dobrih 12 km — se kmalu znajdete v Andražu, če pa še malo pobrskate po vasi, prav hitro stojite pred hišo Tomazlinovih, kot pravijo po domače ali pri Zabukovniku. Kmetija ni neznana — v času NOB so se v njej pogosto zbirali partizani, ki niso ni-

koli ostali praznih rok. Gospoljubnost torej že od nekdaj.

Danes sta na kmetiji Angelca in Franci. Edina dva od štiri. Ostala dva sta odšla po svetu, ne sicer daleč, v Gorenje v Velenje, a vendarle. Kmetija, ki premore 28 ha zemlje, na 13 ha se da kaj tudi pridelati, nekaj je gozda, potrebuje ljudi. Angelca in Franci to vesta, zato sta ostala doma.

Ko smo prišli, očeta Tomazina in matere ni bilo doma, bila sta na obisku. Odpeljala sta se z njihovimi fičkom, ki si ga posojajo ta-

kole iz rok v roke. Menda vedno kdo pride na vrsto. Tokrat sta torej prišla na vrsto oče in mati. Bila je lepa nedelja in zakaj je ne bi izkoristili.

Franciju je življenje kar iskri iz oči, ko je dejal: »Veste, pri nas kmetije šele preusmerjamo. Odločili smo se za živinorejo. Kupili smo že skoraj vse, kar potrebujemo, vendar še marsikaj manjka, saj veste, kako je na kmetih. Razen tega pa imamo še nekaj malega sadnega drevja, ki bi ga tudi radi izkoristili, za to pa je spet potreben denar!«

Angelca: »Tudi doma je lepo živeti...«

Franci: »Čim več znati, boljše«

VITAL - SLOVIN IN KMETIJE

OBET ZDRUŽITVE

V sklop integracijskih gibanj se je pred nedavnim vključila tudi sadno predelovalna industrija Vital iz Mestinja. Nekaj tednov je že, kar so se združili s Slovonom, za kar so imeli seveda objektivne vzroke. Vital v Mestinju je obrat, ki je nastal iz nekdanjega šmarskega Sad soka v Kostrivnici, po priključitvi h kombinatu Hmezd Zalec in po precejšnjih investicijah v nov obrat v Mestinju se je preimenoval v Vital. Novi obrat si je v nekaj letih, odkar se pojavljajo njegovi sokovi na slovenskem trgu, pridobil precejšnje zaupanje potrošnikov.

O integraciji pa tudi o investicijah v novi obrat v Mestinju smo govorili z mladim tehničnim direktorjem Vitala, ing. Leopoldom Turnškom.

1. VII. se je bivši TOZD Vital torej integriral s Slovonom kot TOZD Slovin-Hmezd. Gre torej za integracijo istovrstnih dejavnosti kot je že običaj v slovenskem gospodarskem prostoru. TOZD Slovin Hmezd je trenutno v večji naložbi. Po končanih delih v Vitalu bodo kapacitete enkrat večje. Na začetku te integracije se je pojavila bojazan, da bi Vital svojemu partnerju ne mogel nuditi dovolj za uspešno sodelovanje, vendar je sedaj ta strah odveč, saj se bodo, kot rečeno, kapacitete povečale enkratno, Slovin pa ima zelo dobro organizirano prodajno mrežo in bo torej ta integracija več kot dobrodošla. Slovin Vitalu ne bo zagotovil dobrega prodajanja njegovih iz-

delkov le na slovenskem prostoru, pač pa tudi na jugoslovanskem tržišču, ki tovrstne izdelke potrebuje in, kar je zanimivo, tudi čedalje bolj ceni.

»Mi trenutno dokončujemo naš novi obrat, odnosno dozidavo k staremu«, je dejal Leopold Turnšek v našem razgovoru. »Naša osnovna dejavnost je vsekakor predelava jagodičevja, predelujemo pa tudi industrijsko sadje. Novi obrat bo torej mnogo pripomogel pri našem sodelovanju, saj se bodo kapacitete povečale za okoli milijon litrov matičnih sokov. Dela bi morala biti zaključena v jesenskih mesecih, ko bodo potrebe največje, saj je območje šmarske občine izrazito kmetijsko. Surovinska baza je torej delno zagotovljena.«

Leopolda Turnška smo med drugim tudi pobarali, kako bo potem s šmarskim, kozjanskim in obsoteljskim kmetom: ali bo potem kaj lažje prodal svoje sadje?

»Prav gotovo ima ta naša naložba velik pomen za kmetijstvo na šmarskem območju. Količine predelovalnih surovin se bodo avtomatično povečale, s tem pa tudi povpraševanje, in če bodo kozjanski, šmarski in obsoteljski kmetje zmogli naše potrebe, bo vsa surovinska baza šla s teh območij. Za kmetijce torej vsestranska korist. Poglejmo primer črnega ribeza: že letos smo potrebovali enkrat več surovin kot lani in celotni pridelek kozjanskega črnega ribeza je bil letos predelan prav v Mestinju. Z drugimi besedami povedano: nič hudega ne bo, če bodo Kozjanci, tam je te kulture največ, še povečali svoje kompleksne črnega ribeza.«

Ali morda Slovin in Vital že sedaj in če sploh razmišljata o tem, da bi kozjanskim kmetom omogočili boljše proizvodnjo te tako potrebne proizvodne surovine: črnega ribeza pa tudi drugih kultur?

»Sedanji Slovin Hmezd je o tem res razmišljal, vendar v direktne pogodbe ne bo šel, ker ima integracijsko pogodbo s kombinatom Hmezd oziroma s TOZD Kmetijstvo Šmarje. Si bomo pa prizadevali v tej smeri. Jasno je, da se zanimamo za čim večje količine črnega ribeza in pa tudi jabolka, ki so za prede-

lavo sorazmerno ugodne.«

Kako je z odkupom črnega ribeza in jabolka ter drugih kultur v šmarski občini?

»Črnega ribeza odkupimo skoraj vsega, jabolka nekoliko manj, odkupujemo pa tudi nekatere grozdne sorte, ki so za predelavo v sokove zelo ugodne. Res je, da odkupujemo tudi od drugod, resnici na ljubo pa lahko poudarim, da nas v pretežni meri zalaga prav šmarsko okolje. Ni res, takšne govornice so krožile pred časom po Kozjanskem pa tudi drugod v občini, da kupujemo sadje drugje, ne šmarskem pa ne.«

Tako pravi Leopold Turnšek, drugače menijo kmetje. Kdo ima prav in kdo ne, ne bomo razglabljali. V Vitalu Slovin pravijo, da bo v bodoče šlas v Vitalove predelovalne stroje sieherna jabolka, zadnja jagoda črnega ribeza in še druge kulture, ki jih pridelujejo v občini. Vprašanje pa je, če bodo te količine zadostne. Priložnost za kmečke proizvajalce je torej res velika in je ne kaže zamuditi. Novi TOZD Vital Slovin je porok za to. Vsaj tako so nam povedali.

MILENKO STRASEK

BUČE

RAZOČARANI SO

Ivan Božičnik nas je opozoril na razburjenost kmetov do katere je prišlo pri odkupu telčkov v krajevni skupnosti Buče. Hmezd Zalec je plačal kilogram žive teže le 17 dinarjev, kar je manj kot lani. Kmetje vedo, da je odkupna cena goveda nizka po vsej Jugoslaviji. Ne bi bili razburjeni, če bi bilo meso tudi v mesnicah ceneje. Tako pa jih zanima, kam gredo ti stitovski razlike med odkupno in prodajno ceno. Kmetijska zadruga je še pred letom pospeševala povečevanje kapacitet hlevov. Kmetje so jih pridno polnili z novimi glavami živine, zdaj pa ne bodo mogli odplačevati kreditov.

Tudi cena svinjskega mesa

je padla od 15 na 13 dinarjev.

Vinogradi so sicer polni, zaradi toplega in vlažnega vremena pa je trto napadlo

več boleznih. Tudi sadna na bo dobra, vendar kmetje ne pričakujejo bička, saj so, ker nihče ja ne odkupi, prisiljeni zmanjševati drevne šine.

Dobro so se obnesli rli vi nasadi, le dela je z malo veliko, saj zahtevajo obriranje.

Ivan Božičnik je prav kot drugi kmetje, izgubil upanje v uspeh pri vzreji veda in svinj. »Če bo voljen kmet, bo zadovolj tudi kupec. To pa bo če zagotoviti le s pamešo kmetijsko politikou, kajal in se zaskrbjeno preko vinograda na trkjer se je paslo govedo.

VIDA SPE

NUDIMO VAM
POTROŠNIKO POSOJILO
ZA PROIZVODE TOVARNE

GOBLENJE

TRGOVSKO PODJETJE
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

VSEJUGOSLOVANSKA AKCIJA KMALU KONČANA

SREDI ZAGORSKIH GRICEV

V Kumrovcu je žgalo in peklo, kot da bi hotelo posušiti svet. Nikjer ni bilo videti človeka in še sicer od sile živahni purani so se tokrat sprehajali poklapano in leno za kumrovškimi hišami. Vročina ni pustila ljudem dihati.

Vasica Kumrovec je pravzaprav posrečena mešanica mesteca in vasi. Kmečke hiše nevsiljivo mežikajo med skorajda mestnimi zgradbami, ki so jih zgradili zadnja leta: pošta, milico, hotel, moderno Namu. Vse je, kot mora biti in v to urejenost se lepo vživljajo purani in kmečki vozovi. Novega gradbišča, ker bo že za dan republike dokončan Dom borcev in mladine, iz vasice ni videti. Skrit je za gričem. Tudi trušč gradbišča se od tam ne sliši. Kot da ga ni. In vendar: še kako je prisoten med Kumrovčani in njihovimi mejaši onstran rečice Sotle in končno, med ljudmi cele Jugoslavije.

IVAN BROZ JE ZADOVOLJEN

Pravzaprav, tole izgleda kot vrhica brez konca: zakaj smo prišli in kaj bi radi. No, tema naših pogovorov tisti dan je bil novi dom borcev in mladine v Kumrovcu, ki daje vasi v Hrvatskem Zagorju novo življenje, nove upe.

Možakar, ki je sedel v kotu krajevnega urada, se je predstavil za Ivana Broza in se je povedal, da je tajnik krajevnega urada, tisti nasproti njega pa za Staneta Lončarja, šoferja Izletnikovega avtobusa. Obadva sta rojena Kumrovčana.

»Poslušajte, jaz nisem pooblaščen dajati kakršnekoli izjave o domu,« je dejal Ivan Broz ves presenečen. Potolažili smo ga, da ne gre za strokovne izjave, potem pa se je le omehal.

»Ja, dom, seveda, od nje ga bomo imeli velike koristi mi in okoljani. Težko pričakujemo otvoritve, še posebej mi, ki smo bili pravzaprav iniciatorji te gradnje. Jaz sem bil že kar v začetku član upravnega odbora in popolnoma se razume, da težko čakam, da bom končno le lahko zakoračil preko praga novega doma.«

Stane Lončar se je sicer rahlo branil, potem pa je le privolil, da spregovori par besed.

»Pravijo, da bo zgotovljen do Dneva republike in če bo to res, potem se

veselim tega dogodka skupaj z vsemi Kumrovčani. Ja, kaj mislite, to je naš dom, to bo nekaj odličnega v Titovem rojstnem kraju in prav je tako. Veste, ko se z avtobusom vozim proti Zagrebu, skorajda ni dneva, da ne bi pogledal proti domu. Bogme, lep bo, lep, je kaj videti, je. In pa še to: veliko bo pripomogel k razvoju kraja pa celega Hrvatskega Zagorja in borci ter mladina ga bodo tudi veselili.«

KUMROVČANI SO PONOSNI NA DOM

V prijetnem zatišju krajevnega urada v Kumrovcu ni bilo vročine in skoraj smo se zbalj stopiti na plano. In vendar smo šli: o domu je bilo vendar treba zvedeti še več.

Nedaleč od Titove rojstne hiše, ki skorajda nikoli ni sama, saj venomer kdo pride, si ogleda notranjost in spet prepusti prostor drugim, je v senci kostanjev sedela skupina ljudi. Tam ni bilo tako vroče.

Pili so pivo. Počasi, med klepetom, smo se jim približali. Odpete srajce, zagoreli možakarji. Zagorci.

Ivan Ivanko je živahno pogledal prišlece. »Kaj bo dobrega?« je prvi ponudil besedo. No, to bi morali Ivanka pravzaprav vprašati mi, pa smo ga raje, kako je z domom. Kar v eni sapi je hotel zdrdati vse, kar se je dolge me-

Velikanski žerjav ob domu že skoraj nima več kaj početi. Na sliki vidimo le del doma, ostali del se razteza po pobočju desno.

sece, ko so gradili dom, nabiralo v njem.

»Veste vi, ja dom je imenitna stvar za turizem našega nekdanjega zao-stalega Zagorja. Pa ne samo za turizem, tudi za mladino pa za nas borce, ki smo bili v partizanih, za kraj, za vse, za vse. Evo, za kmetovalce prav tako. Kaj pa mislite, tja gor bodo lahko prodajali kakšne rožice pa paradajzek in še druge takšne stvari z vrta Bogme, dom bo prinesel še večji napredek v kraj. Znete, da so veseli tudi Slovenci, no, vsak, ki pride v kraj in to vidi. Ej bogme, samo da je gotov...«

Anton Starešina je ves zagorel od vročega kumrovškega sonca tiho sledil pogovoru, le tu in tam je izdaval kakšen »ja« in prikimal z glavo. Ko je Ivanko končal, je hitro vskočil v besedo.

»Jaz na tem domu delam. Eto, dal mi je delo, že to je dosti vredno, slišite vi? Tam gori betoniram in sem vesel. Vesel, ker gre vse kot po maslu. Ni lahko delati, ni. Hitimo, ker drugače ne gre: dom mora biti končan do Dneva republike. Naš Jo-

Ivan Kocković: »Sredstva bi morala biti zbrana do konca leta, ko bo akcija zbiranja sredstev za dom borcev in mladine končana.«

ža tudi pride in mi vemo, da je pač treba pljunuti v roke. Rad bi povedal še to, da je hrana čudovita in da so predpostavljene, to je delovodje in inženirji, ljudje na mestu. In koliko pomeni, imeti takšen dom prav v Kumrovcu? Dobiti delo kar doma? Vi tega ne boste razumeli.«

Smo razumeli, vse, kar so nam tisti dan povedali Kumrovčani, smo razumeli. Dobili smo občutek, da je dom že sedaj, ko menja še ni jasno, če bo do konca novembra izgotovljen, že njihov, da žive in dihaajo z njim. Kumrovčani ga hodijo ogledovat kot nevesta baio. Njihov dom.

Smo rekli, da ni jasno, če bo končan do Dneva republike?

29. NOVEMBRA BODO KLJUČI PREDANI

»Kdo pravi, da ne bo končan,« se je skoraj razhudil naš sobesednik, predsednik odbora za izgradnjo doma borcev in mladine v Kumrovcu, Ivan Kocković. »Bo, brez vsakega dvoma. Sicer imamo nekaj problemov s prilivom sredstev, ker celotna vsota za dom še ni zbra-

Ivan Ivanko: »To se ne da povedati, koliko nam že sedaj pomeni ta dom...!«

na, smo pa izbrali drugo rešitev: iz republike bomo dobili potrebno vsoto, ki jo bomo pozneje, ko bodo potrebna sredstva zbrana, vrnili. Sedaj moramo podpisati le še dogovor o notranji ureditvi doma, to pa je tudi konec del. Povedal bi še, da na domu delajo delavci 15 podjetij, gradbena dela pa izvaja predvsem ljubljanska Tehnika.«

Preostalo nam je torej le še to, da si objekt, o katerem smo govorili, ogledamo na licu mesta. Kmalu, po nekaj metrih vožnje iz Kumrovca, smo na hribočku zagledali mogočno gradbišče in vendar, celega doma ni bilo videti. Pozneje smo se lahko prepričali, da je zgrajen tako, da ne ruši celovitosti pokrajine in da so ga zaradi tega pomaknili v obliki teras na položeni grič, ker daje celotni zgradbi še lepši videz.

Na gradbišču je bilo živo. Pravo pravcato mravljišče in prav ta utrip nas je dokončno prepričal, da odgovorni niso dajali izjav, da bo dom končan do 29. novembra, zaman.

V baraki, v njej so pisarne delovišča, smo se pozdravili s šefom nadzorne službe, Veljkom Petrovičem. Brez velikega besedičenja smo odrinili na gradbišče, ki nas je, pri-

znati moramo, impresioniralo.

»V glavnem so dela končana,« je dejal naš sogo-vornik. »Trebajo urediti le še notranjo opremo in pa zunanji del.«

Odšli smo preko odrov, se zibali na tankih deskah, pozdravljali nadvse pridno mravljišče. Doumeli smo, da bo to dejansko ne samo velika pridobitev za Kumrovec in Jugoslavijo, pač pa da bo dom hkrati tudi veličasten spomenik neki dobi.

»Poglejte: tukaj bo knjižnica za 7.000 knjig in bo na razpolago vsakomur, predvsem študentom. V istih prostorih bo tudi kinoteka, fonoteka in fototeka ter dvorana s 300 sedeži in pripravami za simultano prevajanje. Razen te dvorane bodo v tem, takozvanem spomeniškem delu, še dve dvoranici s 60 sedeži.

Turistični del bo obsegal TV salon, aperitiv bar, restavracijo, ki bo samopostrežna, to je za razne izlete in skupinske ogleda, ter zimski bazen v velikosti 10 x 7 m.

Pomemben del doma, to je deloma tudi njegov namen, so turistične kapacitete. V njem bo 70 sob z eno, dvema ali tremi posteljami. Ze sedaj je dogovorjeno, da morajo biti cene zmerne, torej res dom za tiste, katerim bo namenjen: borci in mladina.«

Človek bi si dom ogledoval še in še, povedal bi še marsikaj, a kaj ko potem, ko ljudje že vse vedo, zadeva ni več zanimiva. Preden se poslovimo z gradbišča, naj povemo, da na njem dela okoli 300 delavcev, da je celoten kompleks velik 6000 m² in da je samo terase 1500 kv. metrov, torej prostora, kjer se bodo tisti, ki bodo prišli v Kumrovec, lahko oddahnili.

Spoznali smo, da je to tudi naš dom.

Tekst: Milenko Strašek

Foto: Drago Medved

Spomeniški del: v njem bodo našli prostor kinodvorana, fonoteka, kinoteka, fototeka in še marsikaj. Dovolj, da bo lahko zadovoljil še tako zahtevne.

MED BRIGADIRJI

PRVI

V vasi Sentvid pri Planini ima svoj tabor brigada Rdečega križa, ki nosi ime po doktorju Jožetu Potrču, enem največjih humanistov in komunistov, ki je svoje življenje posvetil odpravi socialnih razlik in dvigu zdravstvenega stanja ljudi.

Brigado Jožeta Potrča sestavljajo štiri skupine — sanitarci, medicinske sestre, anketarji in vzgojiteljice. To so mladi ljudje, v glavnem študenti. Obiskali smo jih v njihovem taboru in jih spraševali o njihovem delu, problemih...

MARJANA LIPUSEK, študentka višje šole za socialne delavce iz Ljubljane: »Ker

sem študentka šole za socialne delavce, delam v skupini anketarjev. Delo mi je izredno všeč. Do sedaj smo naredili ankete že v več kot 580 gospodinjstvih. V glavnem proučujemo možnosti za zaposlitev kozjanskih otrok. Do meseca oktobra morajo biti podatki obdelani, potem pa jih bomo poslali občinama Sentjur pri Celju in Smarje pri Jelšah.

V skupini anketarjev nas je dvanajst in priznati moram, da nas je še premalo. Na koncu bi rada povedala še to, da so Kozjanci takšni ljudje kot jih še nikjer nisem srečala. Sprejeli so nas odprtih rok in so izredno prijazni.

VERONIKA BOHINC, dijakinja celjske vzgojiteljske šole: »Sem vzgojiteljica v poskusnem tritedenskem otroškem vrtcu na Planini. Razen na Planini so takšni vrtci še v Kozjem, Dobjem in Lesičnem. Te poskusne vrtce obiskuje okrog sto štirideset otrok in priznati moram, da otroci zelo radi prihajajo v varstvo. Zgodi se, da pridejo že kakšno uro prej kot bi bilo treba. Omeniti velja, da sta hrana in varstvo brezplačna. Otroci imajo na razpolago tudi dovolj igrac. Podarili sta jim jih ljubljanski trgovski podjetji Maximarket in Nama. Ob koncu varstva, bodo otroci dobili te igrace v trajno last.

Rada delam z otroki, saj je delo izredno zanimivo in prijetno, priznati pa moram, da tudi naporno. Želim, da bi drugo leto spet pomagala.

JOZE HORVAT, Vrhnika: »Sem v skupini sanitarcev. Trenutno delamo na sistemu vodovodnega omrežja. Naravnost grozljivo, kako zanemarljivo so vodovodi na tem območju. Čudim se, da ljudje sploh lahko pijejo vodo, ki je še najbolj podobna gnojnicni.

naj povem, da sem presenečena nad ljudmi. Prepričala sem se, da bolj je človek revež, bolj je gostoljuben. Tako je tudi tu na Kozjanskem. Kar žal mi bo, ko se bom poslovila, pa čeprav je delo zelo naporno. Sem medicinska sestra. Poleg mene dela še šest medicinskih sester. Pomagajo nam seveda patronažne sestre. Naša naloga je, da obiskujemo bolne in ostarele ljudi na oddaljenih kmetijah, kamor pride zdravnik v najboljsem primeru le dvakrat na leto. Ne morete si misliti, kako so ljudje srečni, ko jih obiščemo. Veseli so že, da se lahko s kom pogovarjajo. Na utrujenost kar pozabimo, pa čeprav prehodimo včasih tudi po petnajst in več kilometrov. Na svidenje drugo leto!

ZDENKA KOVACIC, študentka šole za višje medicinske sestre, Ljubljana: »Preden začnem karkoli govoriti,

Na koncu naj povemo, da je brigada Jožeta Potrča prva te vrste v Jugoslaviji in druga v Evropi. Osnovni namen brigade je, da Kozjancem priskoči na pomoč strokovno, ter zbere potrebne podatke, da se bodo lahko brigadirji drugo leto lotili dela bolj načrtno.

JANEZ VEDENIK

MATERINSTVO

ŽELIJO ZDRAVJA IN OTROK

Nekaj teh žena in deklet smo obiskali na ginekološkem porodniškem oddelku celjske bolnišnice. Zdravljenje na tem oddelku traja več mesecev in vzroki, ki jih odkrivajo v zvezi z neplodnostjo so zelo različni. Tu srečamo operiranke, ki so prestale hude ginekološke operacije in jim je drugi dom tudi za pol leta postala bolniška postelja ter medicinske sestre in drugo zdravstveno osebje na antisterilnem oddelku v celjski bolnišnici.

Srečamo tudi čisto mlada dekleta, ki so zbolela za tuberkulozo rodil in jih za nekaj mesecev obdržijo tu na zdravljenju.

Prostorska stiska tudi tem neplodnim bolnicam ni prizanesla. Le dvajset postelj je na oddelku in kadar se katera sprazni, že je mnogo kandidatka za njo. Zdravijo se tudi ambulantno, pa tudi na Dobrni in kljub razdrobljenosti beležijo uspehe.

Po besedah dr. Slavka Peterlina, ki se s sterilnimi in bolnimi ženami posebej ukvarja (naj povejmo, da se zelo zavzema za zdravljenje in so mu žene izredno hvaležne, tudi za njihovo mentalno skrb), mi danes več žena, ki bi križem rok objokovale svojo usodo, ampak pridejo k nam na zdravljenje. Zakaj prihajajo? Zdravstvena prosveta je žene osvestila in včasih se čudijo sami, kako se žene bore za svoje zdravje, za zdravje svojih mož in za zdravje bodočega naraščaja. Zdravimo zakonske pare, nikoli le posameznike, čeprav ne velja to v čisto dobesednem smislu. Danes najprej pride do ginekologa žena, potem pa se pogovorijo tudi z možem. »Po vojni je bilo veliko splavov in te posledice občutimo še danes. Žena je zelo obremenjena in težave izvirajo tudi iz tega. Dvoje bremen je včasih za njo pretežko,« je dejal dr. Peterlin.

Pridejo z željo, da ozdravijo in z željo po zanositvi, odhajajo potolažene, zdrave ali pa tudi z zavestjo, da jim ni pomoči. Redke so tiste, ki so jim odvzeli up. Skoraj jih ni.

Spletajo jih v vse mogoče oblike. Ročno narejeni prikrasijo mizo, na katero so ob našem obisku postavile domač šopek ovetja. Ažurni vboj v domačem platnu, pa križni vboji na pogrnjku, pa gobelin tehnika na okrasni sliki, pa z ljubeznijo narejena lutka, s katero se bo pogravalo dete, ki ga bo rodila mati, ki se zdravi. Panoje so že napravile same.

Le zakaj govorimo o izdelkih, ki so nas na tem oddelku impresionirali, saj

Le katero dekle se more upirati želji, ki je prvobitna v njej, želji po otroku? Večinoma rojevajo srečno, čeprav včasih nekatere težko. A nasmeh materinstva se razlije čez obraz in vsaka narejena guba skrbi se zgleda, ko v rokah drži pravkar porojeno dete. Odnese ga domov, da bo svoj dom prepredla z nitmi, ki so najtrdnjše — z otroki.

Tudi takih je nekaj, ki srečnega smeha, združenega z nečloveško utrujenostjo, nikoli ne dočakajo. Upajo, veliko let upajo in ko mine nekoliko let, popade žene paničen strah. Mladost se je prevesila v zrelost, otrok pa še vedno ni. Veliko pa je tudi takih, ki se za zdravljenje odločijo že mnogo prej.

nimajo žene niti razstavnega prostora niti se nimajo za umetnice.

A porodila se je v njih želja, da v času čakanja na materinstvo in zdravljenje nekaj delajo in s tem odganjajo »misel na slab konec in z nitmi, ki jih vežejo v izdelke, pričakujejo čas, ki bo nastopil, dolg polnih devet mesecev.

Med osemnajstimi ženami in dekleti, s katerimi smo se srečali, je le ena bila s trebuščkom, vse druge pa so čakale... Vmes pa pletejo, šivajo,

vezejo in pripravijo in jimne razstave, vredne tudi zunanje pozornosti. Pripravile so že tri razstave in ko smo jih povprašali, kdo je njihov mentor, so povedale, da ena uči drugo. In ko naberejo več izdelkov, jih še razstavijo ter povabijo na ogled najbližje. Zdravnike in medicinske sestre, ki so tokrat prišle celo iz drugih oddelkov celjske bolnišnice.

Intimno vzdusje je bilo prepletano najprej z zadržanostjo. Le po kaj smo prišli med nje, je viselo

v zraku. A če stegneš roko v pozdrav ženi, ki te pi, ti jo kmalu stisne. Od se odpro, misel se razklesne in pripovedi je dovolj. Zgodbe se nizaajo, spoznavamo se med seboj in hrepenenje stresa pero, ki komaj sproti beleži usode žena in deklet.

Svetlolaso deklet, z očrni spominčice, se zdravi tu že štiri mesece in pol. Staro je osemnajst let in ima tuberkulozo jajčnikov. Ker je pogumna, bo tudi ozdravela in rodila otroka. Do takrat pa bo s poroko počakala.

Črnaolaska dvajsetih let ima težave z menstruacijo, mati treh otrok je v bolnici zaradi vnetja žil tretjič.

Dekletu, doma iz Poljčan so odvzeli plod že 68 leta, zdaj pa je prišla na zdravljenje ponovno.

Mati iz Rogaske Slatine ima doma že pet let in pol staro punčko. Ker je že v sredi zrelih let, se je odločila še za enega otroka. Tu jo bodo najprej pozdravili, potem pa ga bo srečno odnesla domov. Mož jo nestrno pričakuje in doma vse rače volje opravi, ker si še želi naraščaja.

Petnajst let, zakonskega življenja je dolga doba in veliko daljša je takrat, če ni trdnih vezi, ki jih prinesejo otroci. A žena, ki smo jo srečali, še ni obupala. Tretjič je v celjski bolnici, nazadnje vtraja trinajst mesecev. Zadnji čas je že, da bi povzela dete, zato močno upa in se smeji. Zadnje senco iz obraza prežene se mož ki je prišel na obisk. Vse leta ji stoji ob strani in tudi njemu upanje ne zmre. Morda, morda... pa bo žena le dobila trebusček.

Konusova delavka, do ma iz Spitališča, mlado in odlično dekle, je prišlo na zdravljenje zato, ker njenemu fanau, kmetu očitali njeno neplodnost. Zda se zdravi in še ni bo ozdravela, se tudi ni bo poročila. Le zakaj, če tem bi se ji posmehoval pa že raje ostane sama.

Pa kmetica, ki je pustila doma 14 hektarov zemlje ter moža in tri odrasle sinove, ker z bolečinami v trebuhu ni bila več najlažjemu delu, kaj šel oranju, pokladanju živin in spravljanju stelje. skrbi mi je vedno pri njej, ki so mora sama za vsi poprijet, da bo prišla mati zdrava domov.

Pripovedi ni bilo ne kot ca ne kraja. Žene so dajale svoje skrivnosti in bolečine. Tih, zavzeto, krajca resno in s HREPI NENJEM v sru.

Tekst: ZDENKA STOPA
Foto: DRAGO MEDVE

LAŠKO PIVO — CVETJE

NOČ RAZKOŠJA IN CVETOČI DAN

Nebo, na gosto posejano s
vrtnimi oblaki, ki so obe-
le, so v soboto v La-
škem razsvetile pisane ra-
zstave ognjemeta na Starem
Videtu. Videti je bilo kot bi
drug za drugim prižigala
kruh sonca in se razpirali
vzrast cvetovi. Kratki tre-
tiki, ko se človeku izpolni
želja otroštva, da bi si
pripel svojo zvezdo na
noč, da bi si razsvetil te-
noč, pregnal njene stra-
ve. In potem, ko je ostal
se barvni vodomet na Sa-
škem, so se ljudje, ki so prej-
ali na bregovih Savinje, raz-
po ulicah Laškega. Na-
šli so jih z veselim go-
jenjem, s srečnim moi-
vno, v noč so se utrinjali
glasbe, napolnila so se
plesišča. Zabava se je nada-
vala, vrčki piva so poto-
po točilnih mizah. Noč
namenjala dan.

In vendar mesto drugi dan
bilo utrujeno in, ko so se
pomobili umaknili z nje-
ulic, so jih napolnili lju-
je. V svetel sončen dan se
mimo njih pomikala po-
mladost in dela, fant
konju z zastavo v rokah,
mimo njih pomikala po-
pa voz, iz katerega so
vili pivo in rudarji v čr-
oblekah, planinci s klo-
pojnimi značk, razposa-
pikapolonice, hišica Jan-
in Metke, tovornjaki raz-
delovnih organizacij,

Brez piva ne gre...

okrašen z brezštevlinimi ro-
žami, svatje na kmečkih vo-
zovih, nevesta in ženin v prič-
čakovanju svojega skupnega
dne, dekleta na traktorju, za
kosilnico, fantje na vozu s
kozoletem in vedno znova cve-
tje, cvetje. Mladost in delo,
kako veliki in lepi besedi,
polni brezskrbnosti, lepote,
skrbni, strahu, želja in pred-
vsem življenja. Besedi, tako
tesno povezani s prihodnost-
jo. Povorka je obšla številne
laške ulice. Na Aškerčevem
trgu pa se je vnel prepir za
brhko nevesto, fantje so po-
stavili šrangno in hoteli denar.
Niso zastoj čuvali neveste.

Kaj je hotel ženin, kaj so
hoteli njegovi svatje, plačali
so in tako dobili nevesto. Po-
tem pa so po poroki vsi sku-
paj šli na svatovščino, za bo-
gato obloženimi mizami so se
menjavale zdravice, oglasila
se je pesem in se prepletala
s smehom.

Drugi pa so se spet raztep-
li po mestu, menjavali stole,
se vozili z električnimi av-
tomobilčki, se prepričali, da
v živalskem vrtu sploh ni
videti kaj posebnega, da je
razstava ptičev prav zanimi-
va, da izdelkov na gospodar-
ski razstavi še niso poznali,
in da bi bilo res škoda, če

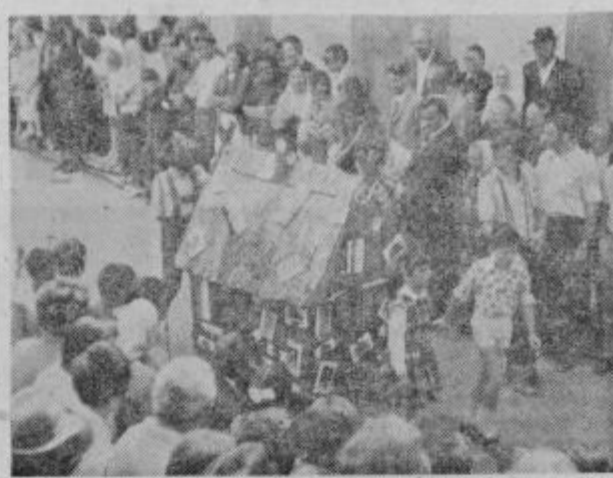
ne bi bilo tudi likovne raz-
stave.

Brezskrbno so posedali ob
mizah in čakali, da se začne
ples.

Mineval je zadnji dan pri-
reditve PIVO — CVETJE,
rdeče, zelene in rumene za-
stave so raztrgane ležale na
tleh, prti so spreminjali svo-
je barve, utrujeni gostinci so
seštevali: Oni se bodo prire-
ditve spominjali v številkah,
takšno je njihovo delo, mi
pa... pozabimo, če je bilo
kaj narobe, če nismo dožive-
li tistega, kar smo pričako-
vali. Naj v nas ostane spomin
na cvetje, na slike, na smeh,
glasbo, razigrano mladost, na
svetlobo pisanih raket in ma-
lo tudi na steklenice piva pa
na razbite steklenice in ne
na polite prte. Prireditve PI-
VO — CVETJE je, kljub vse-
mu, postala že del našega živ-
ljenja, ki ga preživljamo po-
leti.

BOZENA PAVČNIK

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Tudi smeha ni manjkalo

To pa je od ohceti

LOČE

KMEČKI PRAZNIK

Sončen dan je pripeljal v
več sto ljudi, ki so si
išli iz bližnjih in daljnih
rajev ogledat že tradiciona-
no kmečki praznik. Organiza-
torji letošnjih poletnih kul-
turnih prireditev, med kate-
re sodi tudi kmečki praznik,
pripravili res za vsakega
kaj. Za gospodinje — tek-
stovanje v pripravljani in
nabranju kmečkih jedi in njih
zastavo. Za gurmane — po-
nisanje jedi, ki so jih pridne
gospodinje pripravile. Za
metovalce — razburljivo
skimovanje koscev. Za rado-
pedneže — duhovito povorko
prikazom prizorov iz kmeč-
kega življenja. Videli smo
kmečko izbo, v kateri so go-
podnje pekle kruh, videli
mo delo v vinogradu, staro

mizarsko delavnico in voz,
na katerem so mlada dekleta
po stari kmečki šegi predla
na kolovratu. V povorki pa
niso bili prikazani le stari
idilični kmečki prizori, vanjo
so bili vključeni tudi nekateri
novejši, kot na primer tisti
s traktorjem in kravo. No,
krava je vlekla star traktor,
na katerem je pisalo: uvozna
kakovost. S tem prizorom so
malce namigovali na tisto
afertico z uvozom traktorjev
iz Avstrije. Toda, kaj bi s
tem. Povorka je bila prava
paša za oči in vsi želimo, da
bi nam Ločani pripravili še
veliko takih prireditev. Pa na
svidenje na Pógladu 4. av-
gusta. Zabavno bo.

Tekst: Damjana Stamejčić
Foto: Branko Stamejčić

Prizadevni Ločani so tudi letos ob kmečkem prazniku, ki
ga prireajo v okviru loških poletnih prireditev, pripravili
izredno zanimivo povorko vozov, na katerih so okoliški
kmetje uprizorili podobe iz svojega vsakodnevnega dela. Tiste
viničarji so obiskovalcem pokazali, kako je treba negovati
vinograd, da je kapljica dobra.

Pa še ena podoba iz življenja konjskih viničarjev. Tu so
povedali, da je mleti in prešati težko, piti pa lahko. Seveda
je na večini voz poleg kmetov, ki so urno kazali, kako je
treba delati,

KDO Z NAMI
IN IZLETNIKOM
V VARŠAVO?

»GORENJE-LESNA«

lesna industrija, p. o.
ŠOŠTANJ

Komisija za medsebojna razmerja delavcev

sprejme

VEČ VAJENCEV

— s triletnim šolanjem za poklice:

stavbeni mizar, brusilec orodij in sušilničar
lesa

— z dvoletnim šolanjem za poklic

strojni mizar

Kandidati morajo biti zdravi in imeti kon-
čano osemletko.

Kandidati, ki imajo končanih vsaj 6 razredov osnov-
ne šole, se lahko vključijo v izobraževanje ozkih
profilov s 15-mesečnim šolanjem za poklice: žagar
in lesni delavec (strojna, končna in površinska ob-
delava lesa, lepljenje lesa in montaža).

Vse vloge, s kratkim življenjepisom in s priloženim
šolskim spričevalom, dostavite na gornji naslov do
10. 8. 1974.

ledva možakarja pa sta predstavila »uvozna kakovost«,
traktor, ki ga »poganja« par volov. S tem sta se pošalila
tistih, ki v sosednjih državah kupujejo poceni a rabljene
traktorje, ki pa vsaj v večini primerov niso kaj prida.

ATLETIKA

TOKRAT NATAŠA

Peto leto zapovrstjo že naša redakcija podeljuje pokal, ki ga vedno izdelajo v steklarni »Boris Kidrič« v Rogaski Slatini, najboljšemu celjskemu atletu ali atletinji Kladivarja na največji atletski prireditvi v Celju. Do sedaj so pokal osvojili Miro Kocuvan, Roman Lešek, Danica Urankar in Peter Svet, letos pa kot peta Nataša Urbančič. Pokal je dobila za rezultat 60,00 m, ki je sedmi najboljši v letošnji sezoni na svetu v metu kopja in seveda zmago. Sicer so zmagali tudi drugi člani Kladivara, vendar je »prevagala« Natašina rezultat zaradi veljave na svetovnih lestvicah.

Zal Nataši pokala nismo mogli izročiti na sami prireditvi (isto se je zgodilo tudi Občinski zvezi za telesno kulturo in Občinski konferenci ZMS), zato smo se odločili za posebno potezo. Pomagali smo si z njenim očetom Urbijem in se oglasili na njenem domu. Ker je ni bilo doma, smo poklicali hotel Celejo, kjer je bila Nataša na večerji. Zmenili smo se, da jo obiščemo in predamo po-

kal ter čestitamo za lep uspeh. Vedela sem, da je to dober sedmi nasvet, to pa ne, da je dejala, ko smo ji izročili pokal, rezultat, da pa je trenutno kal s čestitkami in željami, sktem prvenstvu v Rimu usda bi tudi letos na evropskega. Na zadnjih dveh evropskih prvenstvih je bila četrta, ko bi bilo vsaj tako tudi letos.

Tekst: TONE VRABL
foto: TONE TAVČAR

OB TARTANU

Skokov memorial je dejansko sestanek vseh atletov Slovenije. Sestanek nekdanjih in sedanjih tekmovalcev, ki so med in po vojni dali prispevek k razvoju slovenske in jugoslovanske atletike. Na tribuni smo tako videli Andreja Vipolnška, ki je mnogo pripomogel predsedniku Mitji Pipanu, da je v Milanu uspel dobiti izvrstne Američane. Med gosti smo videli tudi predsednika IS SRS Andreja Marince. Zal med častnimi gosti ni bilo predstavnika TTKS Celje, kateremu so organizatorji pozabili poslati vabilo, pa čeprav je TTKS Celje pripomogla k izvedbi letošnjega Skokovega memoriala.

Naša najboljša šprinterka Jelica Pavličič je imela do organizatorja posebne zahteve. To so Celjani takoj preprečili in nekoliko preveč zvezdniško Jelico postavili ob ostale tekmovalce v popolnoma enakoverden položaj. Seveda se je Jelica potem kaj kmalu »poškodovala« in ni nastopila v teku na 400 m. Nič zato, videli smo dovolj ostalih kvalitetnih dvobojev, ki so ogreli stadion. Jelici pa priporočamo več skromnosti.

Peter Svet je bil sicer nekoliko razočaran, ker ga je premagal domači tekmovalac v teku na 3000 m. Toda takoj ko je izvedel za rezultat in nov rekord Slovenije, se je nekoliko potolažil.

Malokateri gledalec na stadionu je vedel, da bi lahko navadni potovalni kovček preprečil nastop najboljšemu skakalcu v višino na svetu Dwightu Stonesu, ki je prišel v Celje po prihodu iz Švedske z malim »piperjem«, toda v Celju je ostal brez opreme. Šele deset minut pred 16. uro se je pričel pripravljati za nastop in začel s tekmovanjem pri višini 205 cm!

Tisti tekmovalac, komaj 20-letni svetovni prvak, je prejel zvečer v hotelu Celeja, pokal kot najmlajši zmagovalac. Lep pokal mu je podarila Občinska konferenca ZMS Celje. Za najboljši dosežek med tujimi tekmovalci je prejel pokal Občinske zveze za telesno kulturo Celje metalac diska Američan John Powel, za najboljši dosežek domačinov pa član jugoslovanske reprezentance Luciano Sušanji za rekordni tek na 800 m s četrtem najboljšim časom na svetu in prvim v Evropi.

Ivica Karasi, ki je zmagal v memorialni disciplini 100 metrov, je prejel pokal Steklarne »Boris Kidrič« iz rok sestre pokojnega Ferda Skoka, Marije Skok. Zena Ferda Skoka, ki je vedno podeljevala ta pokal v prisotnosti matere, je tokrat namreč zaradi bolezni ostala v Ljubljani. Mati Ferda Skoka je kasneje povabila Ivico Karasija k sebi. Čestitala mu je in veselo dodala: »Veseli me, da je zmagal naš atlet in to še iz Pule. V Puli sem skupaj s Ferdom živeval 17 let. Tudi Ferdo se je namreč rodil v tem mestu.« Ivica ji je kot iz topa odgovoril: »Seveda, že prej smo imeli Puljani najhitrejša tekača, kaj ne?«

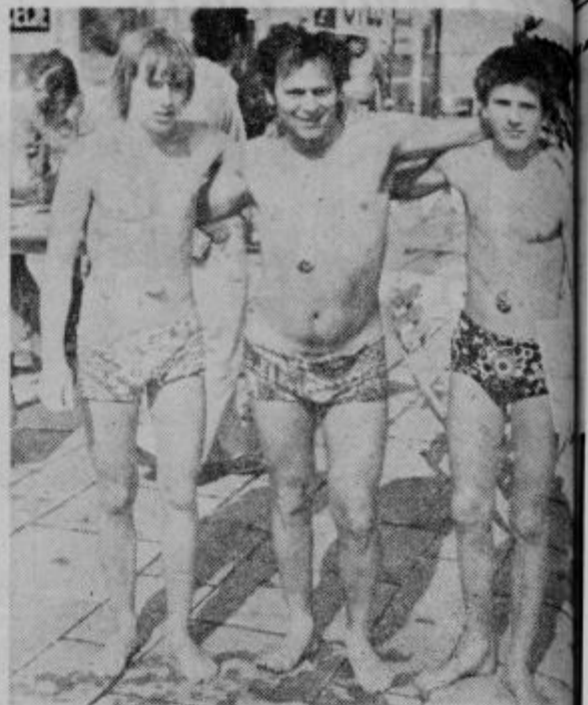
Vera Nikolič-Kasap je takoj po izgubljenem teku povedala: »Ukradli so mi zmago, samo da bi zmagala Celjanka.« Toda člani sodniške organizacije so takoj rešili problem. Vero so popeljali do televizijskih snemalcev, ponovili finiš teka na ekranu in Vera je morala priznati, da je Danica Urankar zmagala z nekaj centimetri prednosti! Težak je kruh stare slave!

600 PLAVAJOČIH

Zavod za rekreacijo in oddih v Celju je skupaj s plavalnim klubom Neptun v nedeljo organiziral drugo večjo množično rekreacijsko akcijo v Celju in to v plavanju. Zal se iz določenih razlogov niso ponovili rezultati odziva, kot so bili na prvi akciji kolesarjenja, vendar moramo kljub temu biti povsem zadovoljni. V plavalni akciji je sodelovalo skoraj 600 plavalcev, od tega največ starejših, ena tretjina pa otrok. Družin, ki so se udeležile akcije, je bilo trideset, med drugim tudi iz Ljubljane.

Zakaj ni bilo večje udeležbe? Predvsem je prejšnje dni bilo nestanovitno vreme, ki je marsikoga odbilo, da bi šel plavati (žal je vreme v nedeljo, zlati dopoldne, bilo dobro in sončno, voda pa je imela že zjutraj 22 stopinj Celzija!), dopusti, tridnevni prosti vikend in ne nazadnje v soboto zvečer številne proslave z veseljem po celjski okolici. Najbolj vztrajni so prišli, odplavali predpisano dolžino proge, prejeli medaljo in najbolj srečni še bili izrečani za številne nagrade. Za vse ostale pa organizatorja pripravljata ponovitev akcije in to v nedeljo, 11. avgusta. Ne moremo biti preroki in napovedovati udeležbe na drugi akciji (oz. ponovljeni!), vendar lahko brez zadržkov že zdaj napišemo, da je tudi nedeljska akcija v plavanju dokazala, da je usmeritev zveze za rekreacijo in oddih, da pridobi čimveč delovnih ljudi v rekreacijo, več kot samo umestna, ampak tudi potrebna še širše podpore, kot tokrat.

Tekst: T. Vrabl
Foto: T. Tavčar

Prva družina, ki je preplavala »plavalno trim akcijo« je družina JOZETA LIPNIKA s sinovoma JOZETOM in RAZDOM. To, da priporočajo to in podobne akcije za mir, ni treba posebej napisati.

KOŠAK — PRVAK CELJA V TENISU

V počastitev občinskega praznika je teniška sekcija HDK Celje organizirala dvodnevno odprto prvenstvo Celja. Prenovljena štiri teniška igrišča v Mestnem parku so bila vzorno urejena, sicer še nekoliko mehka, vendar je 32 teniških igralcev iz desetih slovenskih klubov bilo navse zadovoljnih z odlično organizacijo prireditve in gostoljubnostjo Celjanov. Tako kvalitetnega turnirja in iger Celjani še niso imeli in videli po vojni. Državni reprezentant in naš Davis cup igralec Mariborčan Košak ter navse talentirani mladinski prvak Slovenije Cirič iz Kranja sta dajala ton celotni prireditvi. Oba sta se namreč srečala tudi v finalu za naslov prvaka Celja. Zmagal je izkušenejši Košak s 6:3 in 6:2, v borbi za tretje mesto pa je Mariborčan Svenešek premagal svojega klubskega tekmeča Muleja šle v treh setih 7:5, 3:6 in 6:3. Do osmine finala se je prebil Začlan Rajhl, kjer ga je izločil kasnejši zmagovalac Košak z 0:6 in 2:6. Zmagovalac Košak je ob sprejemu prehodnega pokala Sob Celje in pokala v trajno last od ObčZTK Celje med drugimi dejal: »TUDI TE ZMAGEM SEM VESEL, NAVDU-

SUJE ME LJUBEZEN CELJANOV DO TENISA, VAŠA ORGANIZACIJA, SE POSEBEJ PA ČUDOVIT NARAVNI AMBIENT, V KATEREM SO TENIŠKA IGRISČA. VREME NAM JE BILO NAKLONJENO, IGRISČA PA SO SE NEKOLIKO PREMEHKA.«

K. JUG

STRELJANJE

JERAM 5. V DRŽAVI

Jože Jeram, strelec Celja, je na državnem prvenstvu v Sarajevu osvojil peto mesto v kategoriji malokalibrske puške serijske izdelave in zadel 518 krogov. V isti disciplini je Tone Jager zadel 483 krogov in osvojil 39. mesto. Če bi nastopila še Seršen in Dobovičnik, oboja sta bila zaradi službenih dolžnosti zadržana, bi Celjani posegli po bronu med ekipami. Škoda!

NEODGOVORNO

V počastitev praznika Celja so bile na programu tudi številne sportne prireditve, ki so bile objavljene na letakah in so s tem bili občani obveščeni, kam naj gredo v prazničnih dneh. Bili smo pa močno razočarani, saj kopico napovedanih prireditvev ni bilo. Začnimo pri odprtem prvenstvu Celja v malem metu, ki je imelo že svojo bogato tradicijo, v njej pa je nastopalo že preko 30 ekip. Na igriščih ni bilo nikogar! Na keglišču Ingrada so celjski kegljači s manj čakali tovariše športnike iz pobratimskega mesta Siska za nastop na medmestnem turnirju TVD Puzan Gaberje je napovedal v Gaberjih dva odbojkarja turnirja za moške in ženske z nastopom kar šest ekip. Tudi tega turnirja ni bilo! Strelci so napovedali pri Grliču odprto prvenstvo Celja v streljanju z oro no puško in tudi tega tekmovanja ni bilo... Takšne ravnanje organizatorjev in napovedovalcev določenih prireditvev je skrajno neodgovorno in nepošteno do članov. Strokovna služba na Sob Celje pa naj v prihodnje organizacije, ki niso izpolnile svojih obveznosti, pokliče tudi na odgovornost.

K. JU

NAČRTI NALOG

Prejšnji teden je bila na občinskem sindikalnem svetu v Celju 1. seja komisije za kulturo in izobraževanje. Na njej so podali program nalog za obdobje julij—december 1974 ter poročilo o poteku in rezultatih seminarja za usposabljanje vodij delegacij in njihovih namestnikov.

V programu so si zadali več nalog, med katerimi so najpomembnejše: usposabljanje in izobraževanje delegatov (izvedba seminarja na ravni občine za vodje delegacij, konferenca delegacij ter njihovih namestnikov; spodbujanje seminarjev za člane delegacij v TOZD oz. delovnih skupnostih); razgovor s vodji izobraževalnih

centrov v OZD in Delavski zvezi o odprtih problemih ter usklajevanja izobraževalnih in akcij), organizirati v oz. delovnih skupnostih kulturno življenje delavcev, bivanje in usposabljanje mladine ter organizatorjev kulturne življenja in še nekatere druge dogovore s družbeno-političnimi organizacijami so tudi izvedli Golteh od 17. junija dalje seminarjev za vodje delegacij njihovih namestnikov. Od 4. se jih je udeležilo samo 10, skoraj polovica manj, ljeni so bili vsi. Kje je vzrok, da niso prišli vsi, vedo.

ŠAH

OB PRAZNIKU

Celjani so odlično organizirali brzopotezni dvokrožni turnir v šahu, na katerem je sodelovalo kar sedem najboljših ekip Slovenije. Borba je bila vsestranska precej izenačena in na koncu so zmagali šahisti Maribora, ki so premagali Domžale 5 proti 3. Zanimivo je, da so Celjani v prvem kolu premagali Maribor 5:3, toda pozneje niso najbolje nadaljevali in so osvojili tretje mesto.

Končni vrstni red: Maribor 35,5, Domžale 34,5, Celje 24,5, Maribor (mladinci) 23, Kovinar 19,5, Velenje 15,5 in Branik 15,5 točke.

Za Celjane so nastopili: Brvar, ki je zbral 8,5 točke, Ojstreaž 6,5, Jazbec 3,5 in Petrinač 6 točk.

RIBIČI NA OBISKU

Člani ribiške družine Šempeter so minulo nedeljo povabili v goste tovarš s Kozjanskega, ki so se vabilu z veseljem odzvali. Lepo nedeljsko popoldne prebili ob Savinji. Dogodek, ki je povezal ribiče, jim bo ostal v prijetnem spominu. Tekst in foto: T. Tavčar

Slasa Gorenshek

ZA DOLGO VROČE POLETJE

Za prijetne počitniške dni ob morju ne potrebujemo veliko garderobe. Dobro boste naredile, če se boste odločile za dolgo poletno krilo, ki ga boste lahko oblekle ob različnih priložnostih.

Zjutraj nas bo spremljalo na plažo. Če bo krilo narejeno iz enakega blaga kot kopalke, bo to zanimiva in moderna kombinacija. Seveda pa lahko oblečete k dolgemu krilu še marsikaj drugega. Poletne majice, ki imajo prost hrbet ali drugačen dekolte, bodo kot nalašč za vroče počitniške dni, ko se bomo potepale po starih ulicah obmorskih mest, ob obali ali kupovale na majhnem, živahnem trgu.

In zvečer bomo krilo dopolnile z elegantno bluzo, ki se bo lepo ujemala z ogorelo kožo.

Nič zato, če že v nekaj dneh potujete; za takšno dolgo široko krilo potrebujete en popoldan časa, zato pa toliko več spretnosti in potrpežljivosti.

zajupno

JE MOJA BODOČNOST POROKA?

Imam fanta, ki je doma blizu nas in ga poznam še iz šolskih let. Jaz pa sem v teh dneh dopolnila osemnajst let. Nezakonski otrok sem, živim z materjo in očimom in vse življenje mi ni lepo. Odveč sem jim, ker pomnim. Imam tudi polbrata in polsestrico, a sta mlajša od mene. Pazim ju, ko pridem iz službe pomagam tudi pri ostalem delu, a se vedno čutim nekako odrinjena. Pankrt sem in to mi je zapisano na obrazu vse življenje. Pa res vse, se sprašujem, ko razmišljam o svoji bodočnosti. Slikam si jo lepo, skupaj s sosedovim fantom, ki me ima rad in pravi, da naj domače že pustim in se z njim poročim. Ugotovila sem tudi sama, da je to človek, s katerim bi lahko živela in me ne bi zaničeval. Njemu pa moji starši nasprotujejo, še več, sovražijo ga. Pravijo, da je premlad (dvajset let mu je) in še ničesar nima. Res nič nima, ker je prišel od vojakov, a je priden in dela tudi po nših tux. Izgovarjajo se tudi, da sem še za zakon premlada in da bo še kateri prišel.

DRAGA MINKA

MINKA

Zazrta si v jutrišnj dan in v njem si našla prostor ob sosedovem fantu, ki je za poroko res še mlad. Mlada pa si tudi ti in zato morda skrb tvojih staršev, da bi se družila z njim. Tvoja mati ima v življenju veliko izkušenj in rada bi pred njimi obvarovala tudi tebe.

Kaj hočeš naj ti svetujem? Poroko, ljubezen? Zadržaj se, če dovolj in če boš na njej gradila tudi naprej (pri tem pa ne boš neučakana), si bosta zgradila tudi bodočnost. Imej trezno in vedno odprto glavo, ki te bo pripeljala do dokončne odločitve. Veš, če se odmika osemnajstletna hči je za vsake starše vedno hudo spoznanje. Pri vas pa gre morda še za delovno silo in zato je dvakrat huje. Izgubili bi pomoč doma, vse to pa se skupaj meša v občutek, da fanta ne marajo. Ko boš čutila dovolj moči in ko bo morda preteklo še leto, da bosta oba malo starejša, takrat, če boš še vedno take volje, ne odlašaj več in pogumno ukroji svojo bodočnost.

NATASA

TRŽNICA

Drage gospodinjice, za vaš lonec bo prav gotovo poskrbljeno, če boste obiskale celjsko tržnico, ki je dobro založena. Največ je sadja in zelenjave. Vse polno pa je tudi različnih poletnih rož.

Pa začnimo kar pri sadju. Breskve in marelice prevladujejo, toda cene so zelo različne. Cene breskvam so od 6 do 10 din, marelice pa od 10 do 14 din. Nova jabolka in hruške so po 6 din, slive po 8 din. Zelo redke so še češnje po 13 din, pojavljajo pa se že fige in lubenice po 15 in 10 din iz Primorja. Sem pa tja najdete tudi ribez in borovnice, jagode pa ni več.

Tudi zelenjavi so cene različne. Stročji fišol stane 5, 7, 8 ali pa 10 din. Cebula je po 6, solata po 5, krompir pa po 2,50 din. Paprika je še vedno po 20 din in paradižnik po 7 in 8 din. Če boste pekle potico, boste za orehe odšlele kar 50 din. Tudi gobe so še po 30 in 40 din. Na trgu dobite tudi žive piščance po 4,50 din.

Ljubitelji rib imajo za svoje jedilnike dovolj izbire, saj je ribarica dobro založena.

M. P.

Bliski parajo nebo in grom stresa oblake. Dež lije kot iz skaja, burja pljuska množico debelih kapelj v šipe, v pešce na cesti. Včasih se blisk pošene na zemljo, strela prepere drevo na ravnini.

Po cesti hiti četrtošolček, Gašparnov Lojzek izpod Strme planine. Daleč je njegov dom, dobro uro hoda. Odrasli in otroci so se poskrili v hiše, pri oknih stoje in gledajo razbesnelo nevihto; Lojzek pa hiti naprej proti domu.

Skozi temen gozd ga vodi pot. Pod drevo ne sme, tako ga učijo doma in v šoli. Nešteto krat je že prehodil to pot, vendar se mu zdi danes najdaljša. Kar naprej in naprej, ga podžiga misel. Bose noge se spotikajo ob korenine.

Do kože je premočen. Vodni curki se zlivajo za srajco, doma pa je še vedno tako daleč. Hiti, vzpenja se, utrujenosti pa ne čuti nobene. Na pragu ga čaka mati. Zaskrbljeno gleda v nebo in premočenega sina potisne v hišo.

— Zakaj nisi vedril? Se prehladiš se boš! mu govori, ko mu prinese suho obleko in mu ponuja skodelico topljega mleka.

Preobleče se, popije mleko in stopi v kuhinjo, na hišnem pragu obstane in vpraša v hišo:

— Tak korenjak! zavdihne in gre po opravkih.

V gozdu je prava noč, trda tema, da bi jo lahko z nožem rezal. Ploha sicer pojenjuje, bliski pa še naprej parajo nebo in grom še vedno doni v oblakih.

Ubogi oče! Med vojno je bil kurir. Ni še imel šestnajst let, ko je postal partizan. Pred njim se je raztreščila mina in drobci so mu raniili oči. Vsako leto mora po trikrat k zdravniku, ki pravi, da se bo očetu vid še poslabšal. Čez dan ni tako hudo. Ko pa se stori noč, ne more nikamor z avtorišča.

Kako hitro je Lojzek pritekel v dolino. Drobne oči se upirajo v temo. V hišah se prižigajo luči, nekje daleč pobliskujejo žarometi hitrih avtomobilov. In še vedno ni nikogar, ki bi mu prihajal naproti.

Kaj pa tista senca, ki se je prikazala izza ovinka?

Pomika se v levo in desno, tiplje v temo in se počasi poganja naprej.

— Hahoj, hahooj! krikne Lojzek in za hip obstane.

Tudi senca pri ovinku postoji. Kak čas je vse tiho, potem se v temo za reže hreščec glas.

— Hoj, hahooj!

— Oče!

— Lojzek!

POT V DOLINO

— Mama, kje pa je oče?
— V dolino je šel, saj veš, zaradi oči...

— Brez dežnika, brez dežnega plašča?

— Ko pa je prej sonce tako lepo sijalo.

Sin gleda mater, mati mu vrača pogled. Oba mislita na očeta, ki je zdaj v dolini in se v dežju vrača domov; zunaj pa nevihta noče in noče pojenjati.

Lojze teče v hlev in poklada žitni, nanosi vode in drva v kuhinjo. Nemiren je. Vsak čas bo noč, oče pa tako slabo vidi.

— Mama, očetu grem naproti!
— V tem neurju?

— Kaj pa, če bo deževalo vso noč? Očeta moram spraviti domov!

Na materin obraz se prikraše smehljaj, roka poišče skuštrano glavo in jo privije na prsi.

— Lojzek, če te ni strah, pa pojdi!

Vzame dežni plašč, dežnik in žepno svetilko in pošene se nazaj v dolino. Mati stoji na pragu in gleda za sinom.

Za trenutek postojita, oddahneta si. Oče ogrne plašč in odpre dežnik. Potem treplja sina po rami in sprašuje.

— Kaj danes nisi bil v šoli?

— Seveda sem bil in zdaj sem spet v dolini.

— Stopiva, da mame ne bo strah!

Držita se za roke in hitita v breg.

Sprejme ju gozd, na videz teman in grozeč, znotraj blag in mehak. Ko se bližata čistini, ko iz daljave mežika luč, obstaneta in Lojze vpraša očeta:

— Te je bilo kdaj strah, ko si bil kurir?

Oče se zasmije in reče.

— Seveda me je bilo. Gozda ne, strah me je bilo čistine. In na čistini sem jo tudi skupil. Veš, kaj mi je rekel zdravnik?

— Kaj?

— Da bo pri tem ostalo, da ne bom popolnoma slep. Na pregleda pa moram redno hoditi.

Lojze bi najraje zavriskal.

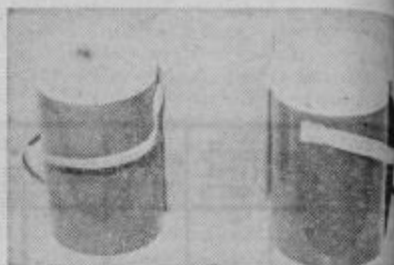
Dež je pojenjal, tudi bliskov in grmenja ni več. Na nebu se prižgejo zvezde in mesec plava v nočno tišino.

DRAGO KUMER

priporočamo

Na otroškem oddelku veleblagovnice lahko izberete za svojega otroka otroški komplet kratkih hlač in blaznikastega bombaža, ki ga izdeluje Radeče. Na voljo so vam številke od 6 let; cene 79,00 in 109,00 din.

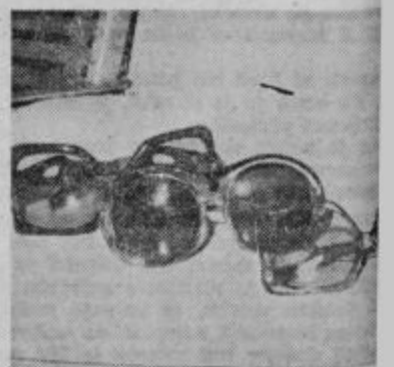
Za potovanje, za izlet in podobno v teh vročih poletnih dneh nadvse došle termovke. V veleblagovnici TKM prodajajo 3/4-litrsko plastično termovke rdeči in rumeni barvi za 39,50 din.

Med poletnimi ženskimi pleti vam priporočamo moderen ženski kratkimi rokavi iz sintetičke. Izberite od številke 36 do 46 v prodajalni V. Cena 114,00 din.

Velike frotirke iz 100-odstotne baža, dimenzije 2 x 1,40 m lahko m gim uporabljate kot pregrinjalo in njih mesecih kot odejo. V prodajalni jih prodajajo v prijetnih rumeno-rj tenkih. Cena 197,35 din.

Zares moderna in kvalitetna očala lahko kupite v ABA foto-ljubljanski cesti. Očala so narejena iz zlomljivega francoskega stekla s nimi OPTYL okvirji, ki jih je oblikoval stian Dior. Cena 206,00 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

PO SKOKOVEM MEMORIALU

USPELA ATLETSKA „FEŠTA“

XX. Skokov memorial, ki je bil letos največja atletska prireditev v Celju, je popolnoma uspel. Priznati moramo, da so organizatorji, člani AD Kladiivar, imeli srečno roko, saj jim je uspelo zagotoviti nastop odličnih atletov iz ZDA in jugoslovanske reprezentance (žal samo del!), ki je na prireditvah v Celju za Balkanske igre in evropsko prvenstvo v Rimu. Če ne bi bilo teh, bi bila prireditev skromna, kot dolgo ne, saj so atleti iz Kanade, Italije in Avstrije (izjema je Karoline Käfer) pokazali bore malo atletskega znanja in postavlja se vprašanje, če se splača takšne tekmovanja vabiti na miting, ki je navsezadnje v evropskem kolektorju, in za njih po nepotrebnem trošiti sredstva. Bolj pomembno od tega je, da je bilo vreme ugodno za atletske tekmovanja, da se je zbralo veliko ljudi (ponoven dokaz, kako cenjena je atletika v Celju!) in da so bili doseženi odlični rezultati: predvsem ne smemo mimo prejšnjega moča celjskega mitinga Lucijana Sušnja, ki je v teku na 800 m postavil nov državni rekord (1:44,7), kar je letos prvi rezultat v Evropi in tretji na svetu. Tu so še zmagovalci v višino Stones (svetovni rekorder), ki je preskočil 18 cm in postavil rekord stadiona, Woods z zmago v kroglu s novim rekordom stadiona 20,41 m (na olimpiadi v Münchnu je osvojil srebrno medaljo), Powell zmagovalac v disku ter še nekateri drugi, ki so dali ritem in šarm ter priljubljenost celjski prireditvi.

Seveda ne moremo mimo Jugoslovancev. Mimo že omenjenega Sušnja velja omeniti še Petra Sveta v teku na

3000 m, kjer je bil z novim republiškim rekordom 7:58,6 tretji, Zdravka Pečarja in Miča Mijača (drugi in tretji v disku), Danico Urankar v teku na 800 m (nova zmaga nad Vero Nikolič), Stanka Lisača za pogumen tek in drugo mesto na 1500 m ter kot najboljšo Celjanko na prireditvi odlično Natašo Urbančič, ki je z metom 60 metrov osvojila prvo mesto, dosegla sedmi letošnji rezultat na svetu in osvojila kot najboljša pokal Novega tednika in radia Celje (o tem poročamo na 18. strani).

Kljub lepo organizirani prireditvi, kar se za Celje tako ali tako spodobi, pa ne moremo mimo nekaterih pomanjkljivosti: tako od uporabe vabljenja nekaterih ljudi v Celju do tega, da so priznanja podeljevala dekleta, ne pa znane osebnosti (športne seveda, kot je bil to običaj in še vedno povsod je!), nespretnost napovedovalca in še marsikaj.

Kakorkoli že, celjska atletska svestar je uspela. Ponavljamo: po zaslugi odličnih Američanov in skupine Jugoslovancev in Avstrijke Käferjeve. Z letošnjim mitingom pa je nastala nova obveza, ki jo bo treba v prihodnje izpeljati z večjo spretnostjo, da ne bi prišlo po nepotrebnem do brodoloma, kajti ni še opeka cela s tem, če se menjuje fasada!

S tekmovanja poročajo:

JOZE KUZMA, TONE TAVČAR, LOJ-
JOZE OJSTERSEK, DRAGO MEDVED
IN TONE VRABL

Tekmovanja se je tako kot vsako leto udeležila tudi mama pokojnega atleta Ferda Skoka ter njegova sestra, ki je izročila pokal zmagovalcu v memorialni disciplini teku na 100 metrov Ivici Karasiju. Foto: Lojze Ojsteršek

tekmovanje se je začelo na svojevrsten način, ko je skupina cicibanov in pionirjev z nageljni v rokah pretekla 100 metrov dolgo progo in potem na tribuni izročila petje gostom, med katerimi je bil tudi predsednik IS SR Slovenije Andrej Marinc. Foto: Drago Medved

Do miniaturnega spora je prišlo med zmagovalcem v daljavo Miljenkom Rakom in sodnikom Pavletom Božičem. Reakcija je več kot očitna, upamo pa, da se je dobro končala. Dejstvo je, da je prav, da sodnik ostro ukrepa, če ga tekmovalac nepravilno imenuje. Foto: Drago Medved

Del ameriške ekipe je prispel v Celje direktno iz Stockholma. Do Brnikov s »ta pravim« avionom, do Levca pa z dvema miniaturnima »piperjema«. Važno je, da so fantje pravočasno prišli v Celje in tako dali ton prireditvi. Foto: Drago Medved

Kljub temu, da je tekmovanje trajalo samo dve uri pa je sodnikom na cilju kar teknilo, ko so jim prinesli sendviče. Kakšnim veseljem so zagrizli v njih. Foto: D. Medved

Komu zvonil? Ali Avgust Debenjak, znan celjski športni delavec na cilju, kjer z zvoncem oznanjajo tekačem na dolge proge, koliko še imajo za preteči. Foto: D. M.

Danica Urankar pred Vero Nikolič (zakrita) in ostalimi tekmovalkami v teku na 800 m. Danica je ponovno ugnala bivšo evropsko rekorderko, ki pučasi zahaja. Foto: D. Medved

KOVINAR VITANJE

MALI, A USPEŠNI

61-članski kolektiv vitanjskega KOVINARJA prodaja izdelke po vsej Jugoslaviji. Dela je dovolj, izdelki so kvalitetni, zato tudi osebni dohodki niso slabi.

Delovni kolektiv vitanjskega KOVINARJA ni številčno močan, po rezultatih proizvodnje pa sodi med izredno uspešne OZD. 61 delavcev je zaposlenih v Vitanju in obratu v Zgornji Polskavi.

KOVINAR obsega kovačnico, proizvodnjo lažje kmetijske mehanizacije in livarno barvnih kovin.

V kovačnici proizvajajo predvsem nadomestne dele za traktorske pluge in sicer v kooperaciji s tovarno OLT Osijek. Tu so še odlivniki za potrebe strojne industrije in proizvodnja ključev za obdelovalne stroje (stružice, rezkalnice itd.). Za tovarno stikalnih naprav Maribor pa v kovačnici kujejo bakrene kontakte. Tako napravijo nadomestnih delov letno za 950 ton, odlivkov 150 ton in kontaktov 30 ton.

V proizvodni program lažje kmetijske mehanizacije sodijo sadne stiskalnice: mehanične od 25 do 200 litrov, hidravlične od 80 do 550 litrov. Prvih naredijo letno tisoč, drugih pa dva ti-

soč komadov. Delajo še lične grozdne mlince, približno 200 na leto. Naročil iz Slovenije, Hrvaške in Srbije je dovolj, še preveč, dobijo pa jih kar za leto dni naprej.

V livarni predvsem odlivajo aluminij in bron v pesek in kokilo. Največ aluminija in bronca odlivajo za potrebe lastne proizvodnje, ostalo pa prodajo strojni industriji.

Celotni dohodek so letos v Kovinarju planirali že blizu dveh starih milijard, od tega pa bo čistega dohodka — najmanj, kot je povedal direktor ANTON KOKOL — 180 starih milijonov. Takšni rezultati jim omogočajo tudi dobre osebne dohodke, saj je povprečni OD 2.770 novih dinarjev, v proizvodnji pa je najmanjši OD 2.200 dinarjev v Vitanju in 1.900 v Polskavi.

Edino kar jim povzroča preglavice, je zelo visoka cena surovin, premalo je barvnih kovin, medtem ko pri nakupu plemenitega jekla nimajo težav.

ŽIVAL
ALI ČUTEČE
BITJE

Starši so kupili otroku majhnega psička. Kmalu pa se je izkazalo, da zna ta »živa igračka« tudi ugrizniti, uničiti copate, da je zanjo potrebno preveč skrbi. Tudi otrok se je je kmalu naveličal. Ko pa je ta psiček še skotil mladiče, so se starši odločili, da morajo živali od hiše. Ker jih nihče od znancev ni hotel vzeti v oskrbo, so se z avtom odpeljali malo ven iz mesta in jih izpustili. Usoda takih zapuščenih živali se največkrat konča s mrtjo. Zanje skrbijo le društva za varstvo živali in redki posamezniki, ki se zavežajo, da je tudi žival čuteča bitje, da ni robot, ki avtomatično reagira.

Velikokrat pa ljudje živali zavestno mučijo. Nekateri občutijo ob kakem ravnanju celo ugodje. Zgodi se tudi, da je oče ponosen na sina, ki strelja ptiče ali pa raztelesi še živo mačko.

Društvo za varstvo živali, ki aktivno deluje v Celju od 1972. leta, se bori predvsem za vzgojo otrok v etično-moralne osebe. Člani ne trdijo, da potrebujejo živali pretirano nego v posebnih salonih. Zadovoljile se bodo z zadostno količino hrane, s toplim prostorom in z majhnimi dokazi, da jih imamo radi, da si želimo njihovega prijateljstva.

VIDA SPENDL

Tovarna kovinskih izdelkov

»ALPOS«
Šentjur pri Celju

razpisuje

za šolsko leto 1974-75
te ŠTIPENDIJE:dve štipendiji na ekonomski
fakultetidve štipendiji na fakulteti
za arhitekturodve štipendiji na fakulteti
za strojništvoeno štipendijo na pravni
fakultetidve štipendiji na srednji
tehniški šoli — strojni oddelekdve štipendiji na srednji
ekonomski šolieno štipendijo na srednji
tehniški šoli — lesni oddelekeno štipendijo na upravno
administrativni šoli

Kandidat mora poleg prošnje s kratkim življenjepisom dostaviti tudi potrdilo o gmotnem stanju in dokazilo o vpisu v šolo najkasneje v 15 dneh od dneva objave razpisa na tovarno »Alpos« Šentjur pri Celju.

TV SPORED

Nedelja

9.20 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanje (Lj)
10.15 Ljudje in zemlja (Lj)
11.15 Mosaik (Lj)
11.20 Otroška matineja: Družina Smola, Skozi neznan Delto (Lj)
12.15 Poročila (Lj)
Nedeljsko popoldne:
16.40 Ansambel Otavija Brajka in ansambel Feniks (Lj)
17.10 Pisani svet (Lj)
17.55 Propagandna oddaja (Lj)
18.00 Poročila (Lj)
18.05 Zabodnjak — barvni film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski tisanjepolitični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Znamenite pustolovščine — I. del barvne TV nanizanke (Lj)
21.35 Panama — dokumentarna oddaja (Lj)
22.05 Sportni pregled (Zg)
22.35 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Filmske novice (Bgd II)
21.00 Celovečerni film (Bgd II)

Ponedeljek

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Skozi neznan delto — barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade: Lendava (Lj)
19.30 Aktualna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 M. Božič: Pravičnik — barvna drama TV Zagreb (Lj)
21.40 Ne prearite: Ljubljanske kulturne prireditve (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Branje (Zg)
19.00 Mladi za mlade (Lj)
19.30 Risanka (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Celovečerni film (Bgd II)
22.00 24 ur (Bgd II)

Torek

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
18.05 Obzorik (Lj)
18.20 M. Košuta: Štirje fantje muzikantje (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Cesta in mi — 5. oddaja (Lj)
19.20 A. Srebotnjak: Koncert za harfo in orkester (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Moj sin Brle — oddaja TV Sarajevo (Lj)
21.05 M. de la Roche: Whiteoaki iz Jalne — II. del barvne TV nanizanke (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Serijski film (Zg)
18.30 Narodna glasba (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
19.00 Znanstveni studio (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Iz oči v oči (Bgd)
21.15 Serijski film (Sa)

22.05 Glasbena oddaja (Zg)
22.35 TV dnevnik (Zg)

Sreda

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Družina Smola — serijski barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Glasbena oddaja (Bgd)
19.20 Od zore do mraka: Sodelovanje (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Psi in ljudje — češki omnibus film (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Mali svet (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Reportaža (Sa)
19.00 Glasbena oddaja (Bgd)
19.30 Sodobna znanost (Sa)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Odprta univerza (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
21.45 Peljton (Bgd II)
22.15 24 ur (Bgd II)

Četrtek

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Svet v vojni: III. del serijskega filma (Lj)
18.10 Mosaik (Lj)
19.15 3 + 1 — barvna glasbena oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 J. Mach: Mavrica — TV nadaljevanje (Lj)
21.30 Četrtekovi razgledi (Lj)
22.00 Nocturno: Ljudje s fotografije (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Aktualna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Krog (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
21.45 Serijski film (Bgd II)
22.45 24 ur (Bgd II)

Petek

16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 17.05) (Bgd)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Bistrootki — otroški spored (Lj)
19.00 Mosaik (Lj)
19.05 Spoznavajmo japonsko glasbo — barvna oddaja (Lj)
19.25 TV kašpot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 Propagandna reportaža (Lj)
20.35 3-2-1 (Lj)
20.45 Poštar vedno pozvoni 2 krat — celovečerni film (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Sk)
19.00 Mosaik (Sa)
20.00 TV dnevnik (Bgd II)
20.30 Serijski film (Bgd II)
21.30 Dokumentarna oddaja (Bgd II)
22.30 24 ur (Bgd II)

Sobota

17.30 Narodna glasba (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Legenda o divjem lovcu — serijski film (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)

19.15 Kaj počnemo ob nedeljah — humoristična oddaja (Zg)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski tisanjepolitični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Roža Portoroča — zabavno glasbena oddaja (Lj)
21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.35 Colombo — serijski barvni film (Lj)
22.45 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Zg)
19.15 Humoristična oddaja (Zg)
20.00 TVD (Sa-Zg II)
20.30 TV drama (Bgd II)
21.40 Peljton (Bgd II)
22.00 Dokumentarna oddaja (Bgd II)

HUMOR

KONČNO

Hči pride domov vsa razgreta in skušana:

— Nocoj je bilo strašno v kinu. Štirikrat sem morala menjati sedež.

— So te moški sedje nadlegovali, je vprašala mati.

— Šele peti, odvrne hči.

Radovedne kokoši

— Natakaj, zakaj pa kokoši tako vsiljivo hodijo okoli naše mize?

— Rade bi vedele, kateri gostje jim vsa jajca pojedjo.

Izbira

Na smrt obsojenemu so dali na izbiro:

— Nož ali vrvo?
— Oboje!
— Zakaj?
— Ko me boste obesili, si bom prerezal vrvo.

Pametno

— Kdaj se ulomek ne spremeni?

— Če ga pustiš pri miru.

Sumničenje

— Saj vem, kam pes taca moli!

— Kako boš vedel, ko pa nimamo psa!

Strojna industrija
SIP

Šempeter v Savinjski dolini

vabi

k sodelovanju večje število sodelavcev različnih strok, kot so:

- kontrolorji kvalitete
- strugarji
- orodjarji
- ključavničarji
- varilci
- kovinopleskarji
- vozniki viličarjev
- pomožni delavci

Če želite delati s sodobnimi delovnimi sredstvi ali bi se radi pridružili enega izmed navedenih poklicev, potem se nemudoma oglasi pri nas.

MALI GLASI

PRODAM

750, menjalnik in stroj
 REKORD 1958, pro-
 daj. Ogled od 15. ure da-
 Koštomaj, Ložnica 81,
 ...
 in teličko menjam za
 kravo. Sikošek,
 115, Store.
 bukovi, nov, 7 kv.
 250 x 55 x 25, pro-
 Ivo Gravič, Celje, Ok-
 3.
 NSKO strešno opeko
 — 3000 komadov po-
 prodam. Potočnik, Bu-
 2, Teharje.
 sposobnega za vsako
 prodam. Gotovlje 93,
 ...
 SEKI dobri mlekarici
 — mladi prodam.
 160, skozi Pet-
 — Lobojsko smučič-
 250 v voznem stanju

(obnovljen) prodam. An-
 drey Sepec, Vrbje 6, Zalec.
SADNI VRT v katerem sta
 dve zazidljivi parceli pro-
 dam. Okolica Zaleca. Po-
 nudbe pod »SAVINJA«.
PRIKOLICO za osebni avto,
 novo, prodam za 2.700,00
 din. Alojz Campa, Gaberke
 84, Soštanj.
MOTOR PUCH 175 ccm, v
 odličnem stanju, prodam.
 Cena konkurenčna. Rozali-
 ja Zveplan, Globoko 12 a,
 Rimske Toplice.
REGAL — skoraj novo oma-
 ro v tisku, plačljivo v obro-
 kih, prodam. Ogled vsak
 dan razen sobote in nede-
 lje od 14. do 16. ure. Po-
 nudbe pod »POCENI«.
SPALNICO v mahagoniju, do-
 bro ohranjeno, prodam.
 Plačljivo v obrokih. Ogled
 vsak dan od 9. do 11. ure
 in od 14. do 16. ure. Po-
 nudbe pod »SPALNICA«.
MARLES skoraj novo kuhin-
 njo — cocktail (oranžno,
 dolžina elementov 280 cm
 tudi na kredit), prodam.
 Ivo Bračun, Ulica bratov
 Vošnjakov 26 a, Celje.
VW 1200 letnik 1965, brezhi-
 ben, prodam. Ogled od 18.
 do 20. ure. Lado Gobec,
 Store 1 a.
AVTO DKW F-11, tudi po de-
 lih in električno kitaro,
 prodam. Trnovlje 109/a.
PRASICI za zakol 100 kg, na-
 prodaj. Zglasite se od 14.
 ure dalje na naslovu: Ro-

pret Marko, Ulice Ivanke
 Uranjekove 2, Zalec.
CRNO beli televizor PANO-
 RAMA, prodam. Kozmetič-
 ni salon, Kajuhova 12, Ce-
 lje.
MOTORNO kolo JAWA 175,
 v zelo dobrem stanju, pro-
 dam. Cena ugodna. Jože
 Jager, Pankrac 120, Griže.

KUPIM

LESENO garažo kupim. Mi-
 lan Levce, Začret, Skofja
 vas.
STANOVANJE — srednje ve-
 liko — komfortno, kupim.
 Pismene ponudbe pošljite
 na upravo lista pod oznako
 »STANOVANJE«.
ZASTAVO 750, novejši letnik,
 brezhiben, kupim. Ponudbe
 z opisom in ceno pošljite
 na naslov: Strupeh, Celje,
 Kersnikova 1.
STROJ (pig mašina) za kriv-
 ljenje pločevine, do 2 mm,
 dolžine 2 m, kupim. Po-
 nudbe pod »NUJNO«.
TOVORNI avto MAN ali
 mercedes kiper, do 10 ton,
 dobro ohranjen, kupim. Po-
 nudbe pod oznako »KI-
 PER«.

STANOVANJA

POSTENA mati z otrokom
 išče stanovanje, za dobo
 2—3 let, z uporabo kopal-
 nice. Ponudbe pod »PO-
 MAGAM PRI DELU«.
STANOVANJE, suho, sončno,
 nekomfortno, delno vselji-
 vo v septembru (soba in
 kuhinja) 30 kv. m, napre-
 da. Ponudbe pod »GOTO-
 VINA«.
MLAD zakonski par išče dvo-
 sobno stanovanje, v Celju
 ali bližnji okolici, Fani Kla-

kočer, Ogeče 25, Rimske
 Toplice.

OPREMLJENO sobo išče
 samski inženir. Ponudbe
 pod oznako »CELJE«.

ZDRAVNIK zaposlen v bolni-
 ci, išče sobo v Celju. Ko-
 pavnica ni nujna. Ponudbe
 pod »TAKOJ«.

ENOSOBNO stanovanje v
 centru ali najbližji okolici
 Celja, po možnosti s po-
 sebnim vhodom, iščem. Po-
 nudbe pod »SOLDEN«.

PODNAJEMNIKA sprejemem
 na stanovanje. Mariborska
 cesta 176.

IZREDEN študent išče so-
 bo v Zalcu — okolica, ali
 v Celju, od septembra da-
 lje za 3 do 4 mesece. Po-
 nudbe pod »ZACASNO«.

SOBO, po možnosti dve, kjer-
 koli v Celju, iščem. Ponud-
 be pod »ZANESLJIV«.

OPREMLJENO, ogrevano so-
 bo s posebnim vhodom
 iščem. Ponudbe pod »TEH-
 NIK«.

ZAPOSILITEV

ZENSKO (lahko upokoje-
 nko) za pomoč v gospodinj-
 stvu in postrežbi starejši-
 ma zakoncema v lepem kra-
 ju Savinjske doline in
 ugodnimi avtobusnimi zve-
 zam, iščemo. Nudimo so-
 bo, hrano, drugo po dogo-
 voru. Zajamšek, Nizka 5,
 Nazarje.

RAZNO

UPOKOJENEC (58) dobro si-
 tuiran, mirne narave, želi
 spoznati neodvisno upoko-
 jenko s svojim domom, za
 skupno gospodinjstvo in

**KDO
 V
 VARŠAVO
 ?**

smislom za skupno ureja-
 nje doma in vrta. Ponudbe
 pod »BREZ KORISTO-
 LJUBJA«.

UPOKOJENKO, ki bi varo-
 vala dva otroka vsak dru-
 gi dan. Vzajem tudi na
 stanovanje. Vse drugo po
 dogovoru. Ponudbe pod
 »POSTENA«.

MOSKEGA do 55 let, ki ima
 veselje do dela na kmetiji
 želi spoznati ženska stara
 42 let. Zenitev ni izključe-
 na. Ponudbe pod »TRGA-
 TEV«.

40 KV. M prostora za obrt
 oddam. Drugo po dogovo-
 ru. Ponudbe pod »OKO-
 LICA SEMPETRA V SAV.
 DOLINI«.

KMECKI — zaposlen fant, ki
 ima veselje do kmetije,
 išče kmečko dekle staro od

18 do 27 let s kmetijo na
 ravnini do 20 km iz Ce-
 lja. Eventuelno pusti tudi
 zaposlitev — prihranek 10
 milijonov starih dinarjev.
 Naslov dobite pri Mariji
 Maček, Slomskoy trg 6 Ce-
 lje (za farno cerkvijo).

OSNOVOSOLSKO in sred-
 nješolsko matematiko pri-
 pravlja za popravne ispite.
 Ponudbe pod »USPESNO«.

DENARNICO z nekaj gotovi-
 ne, brez dokumentov. Last-
 nik se naj zgalsi pri Jer-
 nejcu, Kaplja vas, Prebold.

AVTO MOTO društvo Slan-
 der Celje prične v torek,
 13. avgusta 1974 ob 16. uri
 tečaj cestno-prometnih
 predpisov in tehnike vož-
 nje. Prijave sprejema AV-
 TO MOTO društvo Slander
 Celje, Ljubljanska c. 37,
 vsak dan od 6. do 18. ure,
 ob sobotah od 7. do 12.
 ure. Vabljeni!

Ob bridki in prerani izgubi
 moža in očeta **DARKA NOVA-
 KA** se iskreno zahvaljuje-
 mo vsem, ki so darovali cvet-
 je in ga spremili na njegovi
 zadnji poti ter z nami soču-
 stvovali, zlasti g. župniku in
 obema govornikoma. Zahva-
 ljujemo se tudi moškemu
 pevskega zboru Polzela in
 godbi na pihala iz Ljubo-
 za žalostinke. Prav posebno se
 zahvaljujemo kolektivu tovar-
 ne nogavice Polzela za pomoč
 ob teh težkih trenutkih. Zalu-
 joča žena Jožica, hčerki Mag-
 dica in Andrejka.

FERRALIT

ZALEC

UČENCI — UČENKE

Če vedno imate možnost, da se izučite lepega poklica in se zaposlite v dobro stoječi delovni organizaciji, ki vam bo nudila kar največje ugodnosti. Odločite se in se oglasite, dobili boste vse podrobne informacije o pogojih, ki jih boste imeli. Možnosti so še za izučitev naslednjih poklicev:

1. JEDRAR
2. STROJNI OBLIKOVALEC
3. TALILEC
4. STRUGAR
5. KLJUČAVNIČAR
6. REZKALEC
7. MODELAR

Če imaš samo 6 razredov osnovne šole, se lahko izučiš poklica pod zaporedno št. 1 do 3, za ostale pa moraš imeti dokončanih 8 razredov osnovne šole. Vabimo te, da se oglasiš v splošno-kadrovskem sektorju, Slandrov trg 22/II, Zalec, kjer boš dobil vse podrobne informacije.

Svet za kadre delovne organizacije pa

objavlja delovno mesto

MOJSTER ELEKTRIKARJEV

a) inženir elektrotehnike in 4 leta delovnih izkušenj ali elektrotehnik oziroma delovodja elektro stroke in 6 let delovnih izkušenj
 b) poznavanje dela in problemov vzdrževanja elektro naprav, znanje enega tujega jezika, moralno-politične kvalitete in organizatorske sposobnosti, smisel za komuniciranje z ljudmi, poznavanje predpisov o varstvu pri delu.

Interesenti naj vložijo pismene prijave v 15 dneh po objavi v splošno-kadrovski sektor, Zalec, Slandrov trg 22/II.

Osnovna šola Šentjur pri Celju

razpisuje

za nedoločen čas za šolsko leto 1974/75 delovno mesto

UČITELJA za 5. razred

Ponudbe pošljite deset dni po objavi ravnateljstvu šole.

TDO CENTER

CELJE

objavlja prosta delovna mesta

PRODAJALCEV-LK živilske stroke

Prijave sprejemamo do 31. 7. 1974.

TEMELJNA TELESNOKULTURNA SKUPNOST Šmarje pri Jelšah

razpisuje prosto delovno mesto

TAJNIKA TTKS

s pogoji: višja izobrazba z najmanj 2 leti delovne prakse; aktivno udejstvovanje pri tel.-vzgojnih organizacijah.

Prošnje z ustreznimi dokazili pošljite do 31. 7. 1974 na naslov:

TEMELJNA TELESNOKULTURNA SKUPNOST — ŠMARJE PRI JELSAH, Osnovna šola 63260 Kozje.

UGODEN NAKUP

za vroče poletne dni

MALINOVEC

TALIS

V VSEH PRODAJALNAH MERX.

Nekdo nam je poslal naslednjo kartico in se zadaj korajžno podpisal z: bralci. Pa naj ugibamo, kateri od 18.000 bralcev hrepeni po snidenju. Mi v uredništvu se strinjamo za »randi«, korajžno napišite kje in kdaj se dobimo, kot razpoznavni znak zadostuje če krepko zarigate — saj znate, mar ne?

LJUBEZEN PO SVETU

UŽITEK IN NAMEN

Pa smo pri običaju, ljubezenskem seveda, ki je blizu načelom naših »moralistov«, Aluku pleme, na področju nizozemske Gvajane je prineslo iz Afrike izročilo, ki ga spoštujejo tudi v novem svetu: namreč to, da mora biti človek spočet iz obraza v obraz. Zato Aluku žene in dekleta ne bodo nikomur, če-

ravno glede zvestobe niso ravno natančne, dovolile da se ji približa iz obraza v obraz, razen svojemu zakonitemu možu in to takrat, kadar vaški čarovnik meni, da je čas za spočetje ugoden, da zvezde na nebu kažejo naklonjen položaj. Zato pa Aluku ženske kadar jim je kdo všeč, kadar se jim zahoče, ze-

lo koketno pozibavajo z boki in izpostavljajo svoja sedala. In pri tem plemenu že zgodaj začno starejše ženske vaditi dekleta tiste vrste gimnastike, ki krepi zadnjo plat, zato v tem plemenu žene nosijo otroke tako da so privezani čez pas in sedijo okobale na materinih krepkih oblinah. Vse to počnejo zato, da bi bile bolj privlačne s tiste strani, ki jim je dovoljena za ljubezenske užitke brez posledic. Verjamejo namreč, da edino položaj iz oči v oči, povzroči zanositev.

Seveda vse to ni niti malo prijetno in ugodno za moške. Pri takšnih poudarjenih oblinah mora biti dedca nekaj skupaj, da razveseli dekle ali ženo. In dekleta za nobeno ceno ne bodo vzele za moža fanta, ki jim ni bil kos s hrbtne strani, kajti če je uspešen s tega položaja, je toliko bolj iz oči v oči. In zato ima Aluku ženska toliko krepkejšega moža, kolikor zajetnejšo in razvito sedalo ima.

Na sliki Aluku dekleti pri lišpanju. Rezultat telovadbe, ki jo v sestevku omenjamo, je očiten.

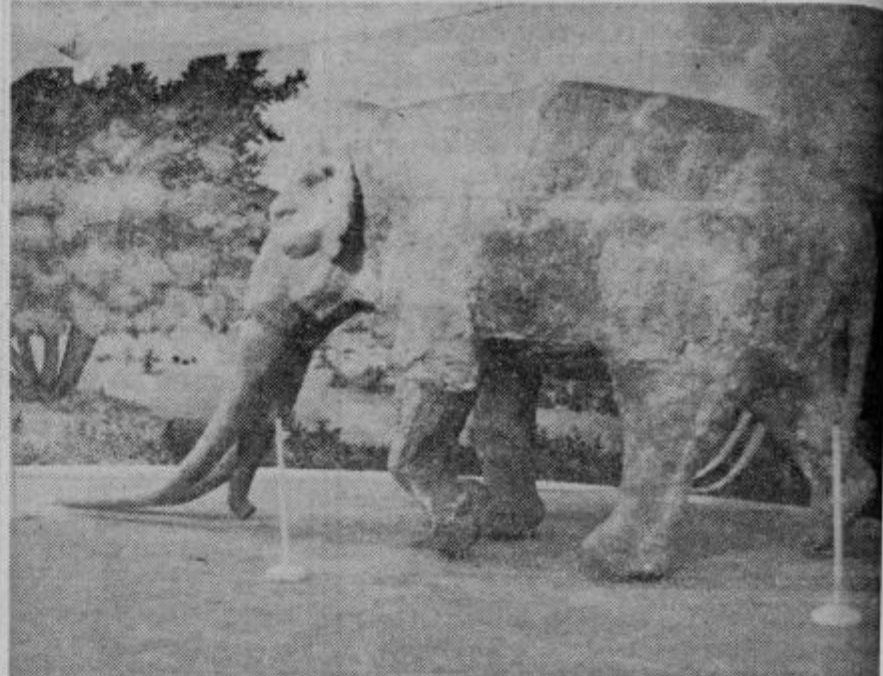
»Jože, včeraj si bil v živalskem vrtu. Povej zvoščolcem, kaj vse si videl,« nagovori učitelj učenca.

Jože vstane in pripoveduje:

»V živalskem vrtu sem videl leve, tigre, slone. Vas tovariš učitelj, svinje in koze.«

DESET GOBARSKIH

1. Spoštuj te zapovedi, da boš dolgo živel in tu pa tam našel kakšno gobo!
2. Veruj v enega samega boga. Goba je denar, posebno na tržnicah!
3. Ne skrni imena gob. Raje pusti vse pri miru, kot da vlačiš domov za jurčke vse vrste kravjač.
4. Ne lazi po grmovju v sušnih dneh, ker bo dolg nos edini uspeh!
5. Ne ubijaj polžev, ki so pred tabo našli gobo. Raje pohiti z iskanjem, da ne boš večerjal sam krompir.
6. Ne izkoriščaj gob za izgovor, če je v vprašanju skok čez plot. Lahko je kakšna strupena vmes — tudi avanturica!
7. Ne kradi »Lisičk« da te ne bo katera prelisičila.
8. Ne povej, kje si našel jurčke, sicer jih ne boš našel nikoli več.
9. Ko greš nabirat gobe, ne jemlji s seboj svojega bližnjega ženo, ker bo prišel nazaj brez gob.
10. Ne želi si vseh gob hkrati, da ne boš šel »po gobe«!

Pred leti so na pobočju griča v Škalah, na katerem je svojčas stala škalska cerkev, slučajno pri buldožiranju našli ostanke kosti ter oklov in nekaj zobovja mastadonta. Vse te kosti so nato skrbno zbrali in konzervirali ter po daljših študijah sestavili in ga pripravili za restavriranje. Zdaj stoji v velenjskem gradu v Rudarskem muzeju. Mastadonti so zdavnaj že izumrli, pa si je to edinstveno žival, ki je pred milijoni let tod živela, vredno ogledati.

RIBE - PRIPRAVITE SE!

Poletje je tu in v Savinji je vsak dan več ribičev. Prihajajo od blizu in daleč, namakajo trneke, ribe pa so vsako leto bolj muhaste in ribičem skrivaj osle kažejo.

Predlani smo rekli, da je za vsakih deset rib en ribič, lani pa da ima vsaka riba svojega ribiča; letos pa se je nagnetto toliko ribičev, da ima vsaka riba vsaj po tri in tako ji je skoraj zagarantirano, da se bo znašla na trnku in potem v ponvi. Na letni konferenci v Sempetru smo slišali, da je lani eden izmed bolj upridnih ribičev natrkal skoraj za dva stota rib; to je približno 400 rib. Pravijo, da šteje ribiška družina Sempeter preko 500 ribičev. Zato skoraj dvesto tisoč ribam slabo kaže.

-dk-

BREZ BESED